

www.eksegersi.gr

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 728 - Σάββατο, 20 Απρίλη 2013

1,30 ΕΥΡΩ

Μονωλάδα
**Η φυσική
εξέλιξη ενός
διαρκούς
εγκλήματος**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Τέλος της
μονιμότητας στο
Δημόσιο

**Ασκηση
τρομοκρατίας
για να
περάσουν τα
πάντα**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Βορειοανατολική
Χαλκιδική

**Η κρατική
τρομοκρατία
δυναμώνει
τον αγώνα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Συγκυβέρνηση
**Πανηγύρια
πάνω στα
συντρίμια**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Με τη βούλα της
Κομισιόν, του ΕFSA
και του ΕΜΑ

**Κουκούλωμα
στο σκάνδαλο
με το αλογίσιο
κρέας**

ΣΕΛΙΔΑ 9

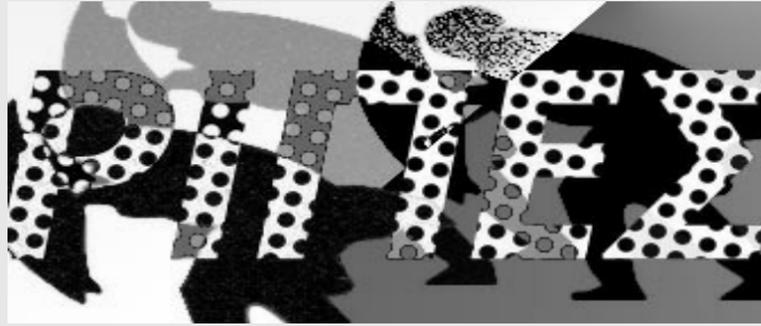

**Αναζητώντας
ταξικό βηματισμό**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

20/4: Ημέρα Τύπου, ημέρα ευαίσθητοποίησης για τον θόρυβο 20/4/1889: Γέννηση Αδόλφου Χίτλερ 20/4/1941: Ανήμερα του Πάσχα ο Τσολάκογλου υπογράφει πρωτόκολλο παράδοσης των ελλήνων στρατιωτών 20/4/1942: Έκδοση εφημερίδας ΕΑΜ («Ελεύθερη Ελλάδα») 20/4/1945: Ο Κόκκινος Στρατός εισβάλλει στο Βερολίνο 20/4/1973: Βόμβες σε τράπεζα και έξω από το σπίτι του Κ. Τσίπουρα (προέδρου χουντικής «Ενώσεως Νέων Επιστημόνων») 20/4/1998: Διάλυση RAF μετά από 28 χρόνια δράσης 21/4/1932: Η Ελλάδα κηρύσσει πτώχευση 21/4/1963: Πρώτη πορεία ειρήνης, κακοποίηση Γρηγόρη Λαμπράκη 21/4/1967: Πραξικόπημα συνταγματάρχων, Μαρία Καλαβρού και ο 15χρονος Βασίλης Πεσλής οι πρώτοι νεκροί 21/4/1969: Παρατεταμένο γιουχάσιμα Παπαδόπουλου από μαθητές σε γενέθλια χούντας 21/4/1972: Καθιστική διαμαρτυρία εκατό φοιτητών στα Προπύλαια, έντεκα συλλήψεις 21/4/1973: Διαδήλωση με αντιδικτατορικά συνθήματα, βόμβα στο Κολωνάκι, ένας τραυματίας 21/4/1976: Βόμβα στη Citibank Δροσοπούλου 21/4/1977: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών (Θεσσαλονίκη) 21/4/1979: Βόμβα στην αντιπροσωπεία Lacoste 21/4/1994: Τρεις βόμβες σε αυτοκίνητα ευρωπαίων υπαλλήλων (ΕΑΑ-1η Μάη) 21/4/1994: Χτύπημα εταιρίας Miele (17N) 22/4: Ημέρα Γης, Βραζιλία: Ημέρα αναγκώλωσης (1500) 22/4/1979: Βόμβες σε εισαγγελία ανηλίκων και φασιστικό βιβλιοπωλείο Ιπποκράτους 22/4/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο συνταγματάρχη-συνεργάτη χούντας (Καλαμάτα) 22/4/1986: Αιματηρή επίδρομή ΕΠΕΝιτών (υπό τον Μάκη Βορίδη) στη Νομική, εννιά τραυματίες 23/4: Ημέρα βιβλίου, ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, Γερμανία: Ημέρα μπίρας, Τουρκία: Γιορτή δημοκρατίας-νεολογίας (1923) 23/4/1972: Βόμβες σε Πειραιά-Γλυφάδα 24/4: Ημέρα κατά πειραματόζωων, Ημέρα μνήμης γενοκτονίας Αρμενίων 24/4/1945: Ένας νεκρός, εννιά τραυματίες από επίθεση Χιτών (Σίνδος) 24/4/1987: Βόμβα σε αμερικανικό στρατιωτικό λεωφορείο (17N) 24/4/1994: Βόμβα στο κτίριο Υπατης Αρμοστείας ΟΗΕ (ΕΑΑ-1η Μάη) 25/4: Ημέρα κατά ελονοσίας, Πορτογαλία: Ημέρα επανάστασης (1974) 25/4/1967: Δολοφονία πολιτικού κρατούμενου Παναγιώτη Ελλή από αστυνομικό 25/4/1994: Θάνατος Γιώργου Γεννηματά 26/4: Ημέρα πνευματικής ιδιοκτησίας 26/4/1933: Ίδρυση Γκεστάπο 26/4/1941: Απόπειρα απόδρασης εξόριστων Αη-Στράτη, τρεις νεκροί, οι υπόλοιποι παραδίδονται στους Γερμανούς που μετά δυο μέρες κατέλαβαν το νησί 26/4/1972: Αντιδικτατορική διαδήλωση τριακοσίων φοιτητών, βίαιη διάλυση, πολλές συλλήψεις 26/4/1978: Εκτέλεση χριστιανοδημοκράτη Τζιρόλαμο Μιτσέλι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 26/4/1982: Δύο βόμβες σε γραφεία IBM (ΕΑΑ) 26/4/1991: Βόμβα σε ρυμουλκό πλοίο εταιρείας Καραπιπέρη (17N) 26/4/2007: Επίθεση σε ΑΤ Εξαρχείων (εμπρησμός εννιά περιπολικών-ΙΧ και πέντε μοτοσικλετών), στην έδρα των ΜΑΤ-ΕΚΑΜ (Ζωγράφου) και στο ΑΤ Συκεών Θεσσαλονίκης.

● Αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι ●●● Οικονομείς (κυρίως) και Καμπουράκης έκαναν πλάτες στον Δένδια για το ζήτημα των «Σκουριών» ●●● Τσιράκια του Μπόμπολα και του φασισμού ●●● Ο Παρδοσάλτες, στον οποίο βγήκε αμέσως μετά ο Δένδιας, ήταν μπροστά τους μέγας δημοκράτης ●●● Η νύχτα βγάζει επίτροπο κι η αυγή μητροπολίτη, λέει η παροιμία ●●● Ενόιτε και γραμματέα στον Περισσό, θα συμπληρώναμε ●●● «Ολοκληρώνονται αύριο οι εργασίες, με την εκλογή νέας Κεντρικής Επιτροπής και Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου» έγραφε το Σάββατο ο «Ριζοσπάστης» ●●● «Με την εκλογή νέας Κεντρικής Επιτροπής και Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου ολοκληρώνονται σήμερα οι εργασίες του Συνεδρίου» ανακοίνωνε από το πρωτοσέλιδο του την Κυριακή ●●● Αλλά οι εκλογές είχαν ήδη γίνει νυχτιάτικα ●●● Φαίνεται πως κάποιος καυγάς ανάμεσα στις ηγετικές φράξιες ξέσπασε και έβγαλαν τον Κουτσούμπα μες στα άγρια μεσάνυχτα, αντί για το πρωί της Κυριακής, όπως ήταν προγραμματι-

σμένο ●●● «Οι κλειδοκράτορες»: μια επιθεωρησιακή υπερπαραγωγή με τους άσους της πίστας Γ. Στουρνάρα και Α. Τσίπρα ●●● Χορηγός επικοινωνίας ΔΟΨ ●●● Πάντως, καλύτερη διαφήμιση απ' αυτή που του έκανε ο Στουρνάρας δε θα μπορούσε να περιμένει ο Τσίπρας ●●● Τον υπέδειξε ως φόβητρο της τρούικας! ●●● Και καλά ο Στουρνάρας, αυτός δεν σκαμπάζει και πολλά από προπαγάνδα, το συγκρότημα Ψυχάρη, όμως, γιατί δεν έθαψε τη γκάφα του; ●●● «Το ΠΑΣΟΚ του 5%, που διασώζεται απλά γιατί είναι στην κυβέρνηση, απειλεί και κάνει και

χιούμορ» ●●● Αυτή ήταν η απάντηση σαμαρικού ιστότοπου στη διαρροή της Ιπποκράτους ότι «το ΠΑΣΟΚ δεν εκβιάζεται» ●●● Δεν τους βλέπω και πολύ φορμαρισμένους τους σαμαρικούς ●●● Η σωστή απάντηση θα ήταν η επανάληψη της γνωστής παροιμίας ●●● «Έκανε κι η μύγα κύλο κι έχεσε τον κόσμο όλο» ●●● Εκτός αν σκέφτηκαν πως σωματωπικά ο Μπένι δε θα μπορούσε να παρομοιαστεί με μύγα ●●● Και ο Ρουβάς στην Επίδαυρο ως Διόνυσος στις ευρωπαϊκές Βάκχες ●●● Γιατί όχι; Τόσα σουβγάλα έχουν εμφανιστεί, ένα ακόμη

θα μας χαλάσει; ●●● Να ησυχάσουν και ο Γεωργουσόπουλος με τον Λυκουρέντζο, που οργανώνουν το γιουχάσιμα κάθε πραγματικά ενδιαφέρουσας παράστασης ●●● Με τους κοιλιακούς του Σακίς δ' αποκτήσει υπόσταση το αρχαίον κλέος ●●● Αν ο ισοσκελισμός του προϋπολογισμού ονομάζεται «ισοφαρία του προϋπολογισμού», τότε πώς ονομάζεται στη γλώσσα του Αλέξη το έλλειμμα του προϋπολογισμού; ●●● Αυτογκόλ ●●● Και το πλεόνασμα; ●●● Ξεσκίζω τον αντίπαλο ●●● Αυτός ο άνθρωπος δεν έχει διαβάσει ούτε τις «Θεμελιώδεις αρχές της Πολιτικής Οικονομίας» ●●● Η Θάσερ διάβαζε εφημερίδες όταν τη βρήκε ο θάνατος, ανακοίνωσε η οικογένειά της ●●● Με Αλτσχάιμερ διάβαζε εφημερίδες ●●● Απορώ πώς δεν το πήραν χαμπάρι οι πανηγυριστές της πλατείας Τραφάλγκαρ ●●● Ξεκαρδιστικά σκετσάκια θα σκάρωναν ●●● Οπως γράφει κι ένα σύνθημα στο Πολυκλαδικό της Νέας Φιλαδέλφειας, «ΑΕΚ σημαίνει να περπατάς στη βροχή με μάτια δακρυσμένα» ●

◆ Εμείς... Ξεπερωμένο τον κόψαμε τον Δημαρά στην εκπομπή του Πρετεντεράκου. Γι' αυτό και δεν περάσαμε στο ντούκου τη δήλωσή του, ότι ο Στουρνάρας είχε ενημερώσει τον Καμμένο οχτώ μέρες πριν, ότι το «ντίλ» Εθνικής-Eurobank θα χαλάσει. Υπήρχαν πολλοί, όμως, που είχαν συμφέρον να περάσει στο ντούκου η αποκάλυψη Δημαρά. Μεταξύ αυτών και ο Καμμένος, όπως φάνηκε από το ότι δεν έκανε καμιά διάψευση. Αλλωστε, είναι γνωστό πως ο σημερινός ιδιοκτήτης κόμματος υπήρξε δεινός παίκτης της Σοκοκλέους (και όχι μόνον), την εποχή της μεγάλης άνθισης, που έχει μείνει στη νεοελληνική ιστορία και ως το μεγάλο πλιάτσικο κατά των (αφελών) λαϊκών νοικοκυριών.

◆ Η Αλέκα κατάφερε να πάρει έναν παραπαύοντα μηχανισμό μετά την κατάρρευση του «υπαρκτού σοσιαλισμού» και τη διάσπαση του 1991 για να φτιάξει σχεδόν από την αρχή ένα πραγματικό πολιτικό κόμμα. Διότι είτε αρέσει είτε δεν αρέσει, είτε το ψηφίζουμε είτε όχι, είτε συμφω-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

νούμε είτε διαφωνούμε, το ΚΚΕ της Αλέκας είναι ένα κόμμα με αρχή, μέση και τέλος. Προβλέψιμο; Ίσως. Δυσκίνητο; Να το δεχτώ. Παλαιομοδίτικο; Ενδεχομένως. Αλλά κι σταθερό. Χωρίς παπατζιλίκια και τυχοδιωκτισμούς». Ποια γραφίδα έγραψε τα παραπάνω; Του Πρετεντεράκου!

◆ Ο Χατζησωκράτης, το δεξί χέρι του Κουβέλη, είχε το θράσος, αμέσως μετά τη συμφωνία του τριό ξεφτίλα της συγκυβέρνησης για απολύσεις χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, να γράψει στο facebook: «Μνημόνιο 2: 15.000 απολύσεις ΔΥ εντός του 2012. Υπόσχεση ΔΗΜΑΡ: καμιά απόλυση! Αποτελέ-

σμα: καμιά απόλυση. Μνημόνιο 3: 2.000 ΔΥ σε διαθεσιμότητα για 1 χρόνο εντός του 2012-13. Κατηγορία από την αντιπολίτευση και κακόβουλες προβλέψεις: όλοι/ες θα απολυθούν. Ανακοίνωση ΑΣΕΠ, την περασμένη Τετάρτη: 2.000 τοποθετήσεις στις διαθέσιμες θέσεις. Καμιά/μία ΔΥ από τους σε διαθεσιμότητα εκτός και οι πλείστοι σε θέση της πρώτης επιλογής τους! Αυτά είναι τα γεγονότα!!!

◆ Μην αναρωτιέστε γιατί ο Ντέμης Νικολαΐδης και μερικοί άλλοι καταθέτουν στο δικαστήριο ότι δεν έπρεσαν θύματα τοκογλυφίας, αλλά έκαναν μπίζνες με το φερόμενο ως κύκλωμα των

τοκογλύφων, βάζοντας μέλη του κυκλώματος συνέταιμους σε διάφορες δουλειές που έκαναν και για τις οποίες χρειάζονταν κεφάλαιο. Και ο Νικολαΐδης και οι υπόλοιποι εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά και στην πιάτσα αυτού του επιπέδου των καπιταλιστών υπάρχουν άγραφτοι κανόνες. Ο τζόγος και ο εξω-

τραπεζικός δανεισμός στηρίζονται διεθνώς σ' έναν άγραφο κανόνα: συνέπεια στην πληρωμή και ομερτά. Οποιος τον παραβιάσει τιμωρείται με θάνατο.

◆ Υπουργός Αμυνας, ακόμη και πρωθυπουργούς να φορούν στρατιωτικό τζάκετ και να μπαίνουν σε μαχητικό αεροπλάνο έχουμε δει. Υπουργό Δημόσιας Τάξης να εμφανίζεται φορώντας αστυνομικό μπουφάν ομολογούμε πως δεν θυμόμαστε (και η μνήμη μας δεν πρέπει να μας απατά). Την πρωτιά πήρε ο Δένδιας που έχει ξεσαλώσει και βγάζει όλο το ακροδεξιό παρελθόν του στη φόρα. Αυτό που τόσο προσεκτικά προσπαθούσε να κρύψει τα προηγούμενα χρόνια, παριστάνοντας τον «μεσαίο».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε λίγο χρόνο, η Ελλάδα δεν θα εξαρτάται πια από Μνημόνια. Αλλά θα είναι μια Ελλάδα αναπτυξιακή, μια Ελλάδα ανταγωνιστική, μια Ελλάδα εξωστρεφής. Μια Ελλάδα δηλαδή ισχυρή! Μια κοινωνία που δίνει προοπτική στους ανθρώπους και ιδιαίτερα στους νέους της.
Αντώνης Σαμαράς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει καμιά άλλη διεξόδος για την χώρα, παρά μόνο η παραίτηση της κυβέρνησης και η προσφυγή στις κάλπες, ώστε να προκύψει μια κυβέρνηση, που θα έχει και την εντολή και την στήριξη της κοινωνικής πλειοψηφίας, να δρομολογήσει έναν εναλλακτικό σχέδιο εξόδου από την κρίση.

Αλέξης Τσίπρας

Το πυροτέχνημα του ΣΥΡΙΖΑ για παραίτηση της κυβέρνησης

και διεξαγωγή εκλογών είναι εκτός τόπου και χρόνου. Ενδιαφέρει μόνο τον ίδιο που θέλει να εμφανιστεί στους ψηφοφόρους του μια εικονική πολιτική προσοπική, για να κρύψει την απουσία εναλλακτικών προτάσεων που τον χαρακτηρίζει.

ΔΗΜΑΡ

Ο κ. Τσίπρας πράγματι μιλώντας στην Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε εκλογές. Πότε; Μετά από ένα 20ήμερο τραγικό για τις ανευθυνότητές

του, γιατί αποτελεί πραγματικά ιστορικό θράσος να ζητάει εκλογές στο όνομα ενός δήθεν εναλλακτικού σχεδίου, όταν με ακορμηγή την κυπριακή εμπειρία και τις ανευθυνότητες που είχε σε σχέση με την Κύπρο, έχει γίνει αντιληπτό από όλους τους Έλληνες, ότι αν το δικό μας βίωμα είναι μια φορά αρνητικό, το Κυπριακό είναι δέκα φορές αρνητικό. Δεν υπήρχε και δεν υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, εμείς στο SPD θέλουμε δημο-

σιονομική πειθαρχία, θεωρούμε όμως πως από μόνη της δεν αρκεί.

Πέερ Στάνιμπρουκ

Ο Νότος έχει τα δικά του ιδιαίτερα στοιχεία, αλλά μια σύμμαχία του Νότου σε αντιπαλότητα με τις άλλες δυνάμεις πιθανότατα θα επιτάχυνε τον ευρωπαϊκό φυγοκεντρισμό.

Φώτης Κουβέλης

Μέχρι πριν από λίγα χρόνια πίστευα ότι νόμος είναι το δικό του εργάτη. Και ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι νόμος είναι το δικαίο. Τελεία. Ούτε του εργά-

τη, ούτε του συνδικαλιστή, ούτε του καλλιτέχνη, ούτε του επιχειρηματία. Δίκαιο είναι το δημόσιο συμφέρον, το καλύτερο για το σύνολο.

Γρηγόρης Ψαριανός

Αυτή τη στιγμή έχουν διεισδύσει πολλοί που λειτουργούν παράνομα εκτός των γηπέδων και βρήκαν πρόσφορο έδαφος σε ορισμένες καταστάσεις και μπήκαν. Σε κάθε ομάδα έχουν διεισδύσει αναρχικοί, δεν το ξέρετε;

Γιάννης Ιωαννίδης

Πανηγύρια πάνω στα συντρίμια

Πριν από μερικές βδομάδες, την περίοδο της τζάμπα μαγκιάς, ο Κουβέλης δήλωνε (ακολουθούμενος από τον Βενιζέλο), ότι η παράταση του χαρατσιού για το 2013 αποτελεί νέο μέτρο και νέα μέτρα αυτός δεν πρόκειται να ψηφίσει. Τώρα, το τρίο ξεφτίλα της συγκυβέρνησης έστησε ένα τρελό προπαγανδιστικό πανηγύρι ανακοινώνοντας τη συμφωνία με την τρόικα, η οποία διατηρεί και το χαράτσι. Στην πραγματικότητα έστησαν πανηγύρια πάνω στα συντρίμια του ελληνικού λαού, ο οποίος -σύμφωνα με όσα του λένε- πρέπει να χαρεί γιατί δεν υπήρξαν νέα μέτρα.

Πιο προκλητικός από τους τρεις ο Σαμαράς απηύθυνε διαγγελεματικού τύπου δήλωση προς τον ελληνικό λαό, για να του πει ότι «η Ελλάδα σταθεροποιείται και η θέση μας θωρακίζεται!». Κάνοντας ένα βήμα παραπέρα, ισχυρίστηκε ότι «για πρώτη φορά αποφασίζεται μείωση φορολογικών συντελεστών», ανακοινώνοντας οριζόντια μείωση του χαρατσιού κατά 15%. Δεν είπα, όμως, για την αύξηση των αντικειμενικών αξιών, μέσω της οποίας το χαράτσι θα αυξηθεί και μάλιστα θα αυξηθεί

περισσότερο στις λαϊκές συνοικίες, όπου θα υπάρξουν και οι μεγαλύτερες αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών («Δεν έχουμε κάτι να πούμε για τις αντικειμενικές στη φάση αυτή», είπε αποκαλυπτικά ο Στουρνάρας, όταν του τέθηκε ερώτηση αν το χαράτσι θα μπει πάνω στις νέες αντικειμενικές). Ούτε είπα τίποτα για την επιβολή του χαρατσιού και στα αγροτεμάχια, την οποία έχει ανακοινώσει ο Στουρνάρας.

Λες και μιλούσε για φραγκοδίφραγκα, ο Σαμαράς ανακοίνωσε ακόμη την «απομάκρυνση 15 χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων ως τα τέλη του 2014. Από τους οποίους, 4 χιλιάδες ως το τέλος της φετινής χρονιάς». Δεν παρέλειψε, βέβαια, να προσθέσει το ψέμα ότι «στη θέση τους θα προσληφθεί ίσος αριθμός - ένας προς ένα - νέων παιδιών με κριτήρια αξιοκρατικά». Πού θα γίνουν προσλήψεις; Σε καταργημένες οργανικές θέσεις;

«Σε λίγο χρόνο, η Ελλάδα δεν θα εξαρτάται πια από Μνημόνια. Αλλά θα είναι μια Ελλάδα αναπτυξιακή, μια Ελλάδα ανταγωνιστική, μια Ελλάδα εξωστρεφής. Μια Ελλάδα δηλαδή ισχυρή! Μια κοινωνία που δίνει προοπτική στους ανθρώπους και ιδι-

αίτερα στους νέους της», κατέληξε ο Σαμαράς, φτύνοντας κατάμουτρα τον ελληνικό λαό. Ακόμη και κανένα νέο μέτρο να μην παρθεί, η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, με σχεδόν 30% επίσημη ανεργία, με πλήρη αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων, με μεροκάματα και μισθούς πείνας, με τα κάθε είδους χαράτσια να στραγγίζουν το ελάχιστο εισόδημα που μπαίνει σε κάθε οικογένεια, με την καπιταλιστική ύφεση να υπολογίζεται επίσημως σε 4,2% για το 2013 (έκτος συνεχούς χρόνος ύφεσης), όλ' αυτά είναι υπεραρκητά για να παγιώσουν ένα τοπίο κινεζοποίησης του εργαζόμενου λαού.

Όμως, νέα μέτρα θα υπάρξουν. Γιατί -παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα- και ο προϋπολογισμός του 2013 εμφανίζει ήδη μια μεγάλη «μαύρη τρύπα» στα έσοδα, που μέχρι το τέλος του χρόνου θα ξεπεράσει τα 4 δισ. ευρώ. «Η Ελλάδα όσον αφορά τη δημοσιονομική κατάσταση είναι σε τροχιά υλοποίησης του προγράμματος και δεν υπάρχει δημοσιονομικό κενό. Ευχής έργον είναι και στα επόμενα reviews να έχουμε το ίδιο», είπε ο Στουρνάρας στη

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Επίδοξοι διαχειριστές της καπιταλιστικής βαρβαρότητας

Όταν επιλέγεται μια συγκεκριμένη διατύπωση σε μια γραπτή ομιλία, περίπτωσης γλωσσικού ολισθητήρα δεν υπάρχει. Η αναφορά του Τσίπρα σε «άμεση αναστολή του μνημονίου» κάθε άλλο παρά τυχαία ήταν. Η συγκεκριμένη επιλογή δεν είναι άσχετη με το χώρο που επιλέχτηκε να εκφωνηθεί: το ετήσιο συνέδριο του Economist στην Αθήνα, όπου μαζεύεται η αφρόκρεμα των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των γιάπηδων, των καθηγητών. Αυτούς θέλησε να καθησυχάσει η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, διαβεβαιώνοντας τους πως δεν προτίθεται να εισβάλει ως ταύρος εν υαλοπαλείω στη διακυβέρνηση της καπιταλιστικής Ελλάδας, αλλά προτίθεται να πολιτευθεί με απόλυτη υπευθυνότητα και με σεβασμό στις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας. Γι' αυτό και από την αρχή της ομιλίας του ο Τσίπρας ξεκαθάρισε για πολλοστή φορά την απόλυτη προσηλωση του ΣΥΡΙΖΑ στα θέματα της αστικής τάξης: «Εμείς όπως γνωρίζετε επιμένουμε, παρά τη διαρκή διαστρέβλωση των θέσεών μας, να τονίζουμε ότι η επιλογή μας δεν είναι η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα. Επιλογή μας είναι να σώσουμε την Ελλάδα στο ευρώ».

Η αναφορά σε αναστολή και όχι καταγγελία του Μνημονίου δεν ήταν μόνον, αλλά συνδυάστηκε με αναφορά σε αντικατάσταση του Μνημονίου «με ένα Εθνικό Σχέδιο για την αναπτυξιακή και παραγωγική ανασυστάση της χώρας». Θέ-

ση η οποία δεν είναι, βέβαια, καινούργια, όμως σε συνδυασμό με την «αναστολή» οδηγεί σε ένα και μοναδικό συμπέρασμα: προτιθέμεθα να αναστείλουμε το Μνημόνιο και να το αντικαταστήσουμε με κάτι άλλο, αυτό το άλλο όμως θα προκύψει με διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας στην Ευρωζώνη και το ΔΝΤ, που είναι επίσης δανειστής μας.

Ο θόρυβος για την καινούργια θέση («αναστολή του μνημονίου»), στον οποίο έσπευσε να πάρει αμέσως μέρος και ο Λαφαζάνης, πετώντας τα καρφιά του κατά του Τσίπρα και της παρέας του, επεσκίασε την ουσία των όσων είπε ο Τσίπρας στη συγκεκριμένη ομιλία του προς ένα εκλεκτό αστικό κοινό. Αυτή η ουσία δεν βρισκόταν τόσο στην «αναστολή» όσο στα όσα είπε αμέσως παρακάτω: «Με την οικονομία σε βαθειά και παρατεταμένη ύφεση, αλλά και σε παγίδα ρευστότητας, μόνον ο δημόσιος τομέας μπορεί να σηκώσει το μεγάλο βάρος να την ανατάξει.

Γι' αυτό και επιμένουμε ότι η διαπραγμάτευση των δανειακών υποχρεώσεων και η διαγραφή μεγάλου μέρους των χρεών είναι μεν αναγκαία συνθήκη αλλά δεν είναι από μόνη της ικανή. Η Ελλάδα και όλος ο ευρωπαϊκός Νότος έχουν ανάγκη από ένα νέο σχέδιο Δημοσίων Ευρωπαϊκών επενδύσεων, ένα νέο σχέδιο Μάρσαλ για να επανακάμψουν και μαζί να επανακάμψει και η συνοχή της ευρωζώνης. Και σε αυτό το

πλαίσιο, οι δημόσιες επενδύσεις θα ενθαρρύνουν, δεν θα εκτοπίσουν τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Θα επιφέρουν αποτέλεσμα crowding-in. Και όχι crowding-out, όπως λένε οι οικονομολόγοι. Γιατί κανείς σοβαρός επενδυτής δεν θα αναλάβει το μακροπρόθεσμο επιχειρηματικό ρίσκο της παραγωγικής επένδυσης, σε μια χώρα όπου την ιδιωτική πρωτοβουλία δεν την εκτοπίζει το κράτος και η δημόσια παρέμβαση, αλλά το καρτέλ της διαπλοκής».

Ο δημόσιος τομέας, λοιπόν, θα γίνει ο κινητήρας για τη δημιουργία αναπτυξιακής ροπής, ώστε να καταστεί ο ελληνικός καπιταλισμός ελκυστικός για τους «σοβαρούς επενδυτές». Και πώς θα γίνει αναπτυξιακός κινητήρας ένας δημόσιος τομέας που πληρώνει κάθε χρόνο το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων του σε τοκοχρεολύσια; Με «ευρωπαϊκές δημόσιες επενδύσεις» (δηλαδή με κοινοτικά κεφάλαια), που θα διατεθούν στο πλαίσιο ενός «νέου σχεδίου Μάρσαλ». Μ' άλλα λόγια, η ανάκαμψη που επαγγέλλεται ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζεται αποκλειστικά στη ροή κοινοτικών κεφαλαίων.

Ιδού, λοιπόν, πώς εξηγείται και η «αναστολή». Πώς θα έρθεις σε ρήξη με την Ευρωζώνη, όταν από αυτή προσδοκός να έχεις ένα «νέο σχέδιο Μάρσαλ», χωρίς το οποίο δεν μπορείς -όπως ομολογείς- να βάλεις την οικονομία σε τροχιά ανάκαμψης;

Μπροστά στο αστικό κοινό ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάζεται να περιγράψει -έστω και κάπως... σουρεαλιστικά- την πραγματική πολιτική του, η οποία συνίσταται στη διαχείριση του καπιταλισμού και της εξάρτησης, με απόλυτη συνέπεια ως προς τις αναληφθείσες δεσμεύσεις (δανειακή σύμβαση και Μνημόνια που τη συνοδεύουν). Τα υπόλοιπα είναι τροφή για αφελείς ψηφοφόρους, οι οποίοι δυστυχώς αφθονούν (και) στη χώρα μας.

ΥΓ: Στο σκυλοκαυγά με ανακοινώσεις μεταξύ κυβερνητικού εκπροσώπου και γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, το τελευταίο κάλεσε τον Κεδίκογλου «να διαβάζει καλύτερα, να καταλαβαίνει σωστότερα και να γνωρίζει την ημερομηνία μείωσης του κατώτατου μισθού». Πέτα μου τη σκούφια σου, που λεί και η παροιμία. Ο Τσίπρας την περασμένη βδομάδα έλεγε στον Παπαχελά πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα αυξήσει τον κατώτατο μισθό με λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό! Τέτοια ασχετοσύνη, που δεν ξέρει καν ότι ο κατώτατος μισθός δεν έχει καμιά δουλειά με τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά αφορά τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα (το σχολιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Στο συνέδριο του Economist οι λογογράφοι του αποφάσισαν να διορθώσουν τη χοντράδα, γράφοντας του να πει ότι η επαναφορά του κατώτατου μισθού «δεν ενέχει δημοσιονομικό κόστος». Αλλά στον Παπαχελά, αλλά στον Economist...

■ Η επιμονή ενός συνταξιούχου

Συνταξιούχος της πολιτικής εδώ και καιρό ο Αλ. Αλαβάνος, πληρώνει τις συνέπειες του ίδιου του βοναπαρτισμού του, καθώς θεώρησε ότι μπορούσε να ελέγξει τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ μέσω του Τσίπρα και της παρέας του, αλλά δε λογάρισε πως μεγάλωνε βοναπαρτίσκους και όχι προσωπικούς του υπηρέτες. Τελευταία, όμως, άρχισε και πάλι να ελπίζει, καθώς μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ, που θεωρούν ότι μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα προκαλούσε πολιτική αστάθεια, του κλείνουν το μάτι (αν υπάρχει και παρασκήνιο, δεν το γνωρίζουμε, χωρίς και να μπορούμε να το αποκλείσουμε), ενθαρρύνοντας τον να δημιουργήσει πολιτικό φορέα και να διεκδικήσει την ψήφο στις επόμενες εκλογές. Έτσι, το «Σχέδιο Β» θα μετεξελιχθεί σε κόμμα περί τα μέσα Μάη και θα διεκδικήσει την ψήφο στις επόμενες ευρωεκλογές (ή τις βουλευτικές, αν γίνουν πιο πριν), όπως ήδη ανακοίνωσε ο Αλαβάνος.

Τι το καινούργιο φέρνει το σχήμα του Αλαβάνου; Τίποτα. Η έξοδος από το ευρώ και η επιστροφή στη δραχμή δεν είναι κάτι το καινούργιο. Ακόμα και ένα κομμάτι της εγχώριας αστικής τάξης φλερτάρει μ' αυτή την ιδέα, αν και αυτό το κομμάτι είναι εντελώς μειοψηφικό. Σε τελευταία ανάλυση, ο Περισσός βάζει πιο ολοκληρωμένα αυτή τη γραμμή, μιλώντας για έξοδο από την ΕΕ. Σ' αυτό ακριβώς ποντάει ο Αλαβάνος. Θα προσπαθήσει να τοποθετηθεί μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Περιεσού, πλαγιοκοπώντας τον πρώτο από τ' αριστερά και τον δεύτερο από τα δεξιά. Μπορεί να ελπίζει σε κάτι μόνος του; Σίγουρα όχι. Με τα σημερινά δεδομένα ούτε την είσοδο στη Βουλή δεν μπορεί να διεκδικήσει. Διότι, σε συνθήκες πτώσης μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ από τη μια και κομμάτων της συγκυβέρνησης από την άλλη, με τον ΣΥΡΙΖΑ να έχει στο εσωτερικό του και μια τάση ενάντια στο ευρώ (Λαφαζάνης και σία), περιθώρια για δυνάμεις μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας δεν υπάρχουν. Όμως, η αρχομανία του Αλαβάνου δεν τον αφήνει να βγει στη σύνταξη (όπως κάποτε είχε ανακοινώσει), ενώ η ρευστότητα των εξελίξεων δημιουργεί ελπίδες.

■ Έκανε κι η μύγα κώλο...

Αντίθετα με τον Αλαβάνο που κινείται προσεκτικά, προσπαθώντας να μαζέψει διάφορες «συνιστώσες» (παλιά του τέχνη κόσκινο) ο Λοβέρδος οργάνωσε μια κιτς φιέστα στο Σπύρτινγκ, με μερικές εκατοντάδες νοματαίους, για να ανακοινώσει τη μετονομασία της ΠΙΚΣΣΥ σε ΣΥΝΕΛ (σαν συνεταιρισμός γαλακτοπαραγωγών ακούγεται, αλλά νομίζουμε πως αυτή είναι η καλύτερη απόδοση για τη «Συμφωνία για τη Νέα Ελλάδα», όπως είναι το πλήρες όνομα του «κόμματος»). Η πλάκα είναι πως αυτή η φιέστα ονομάστηκε «1η Πολιτική Συνδιάσκεψη της Ριζοσπαστικής Κίνησης Σοσιαλδημοκρατικής Συμμαχίας». Βγήκαν κάτι απίθανοι τύποι και ελεγον για κάμποση ώρα διάφορες παπαριές, με καμιά ώρα καθυστέρηση μπήκε ο Λοβέρδος χαιρετώντας σε στίλ Ανδρέα Παπανδρέου, ενώ ο Μίχας σε ρόλο ανιματέρ προσπαθούσε να ξεσηκώσει τους συγκεντρωμένους να αποθεώσουν τον αρχηγό, τους τράβηξε μια ομιλία για καμιά ώρα και το «νέο κόμμα» ήταν έτοιμο, μέσα από... δημοκρατικές διαδικασίες και... χωρίς αρχηγισμούς, όπως λεί ο Λοβέρδος.

Λίγες μέρες πριν, ο Λοβέρδος είχε διακηρύξει από ραδιοφωνική συχνότητα: «Η εμπιστοσύνη που έχουμε παράσχει στην κυβέρνηση εξαντλείται». Στην ιδρυτική φιέστα το συγκεκριμένο ποίησε: «Ούτε εκλογές, αλλά ούτε και αυτή η κυβέρνηση. Η Βουλή θα δώσει τις κατάλληλες λύσεις!» Αν είναι δυνατό! Ζητάει συμμετοχή στη συγκυβέρνηση του Σαμαρά! Με τι φρόντα, ωρέ Ανδρέα; Με σένα και τον Αηδόνη! Δηλαδή, θ' αφήσει ο Σαμαράς τον Βενιζέλο, που έχει τουλάχιστον είκοσι βουλευτές, για να πάρει εσένα και τον Αηδόνη και να σου δώσει και υπουργείο; Τι πίνεις και δεν μας δίνεις;

Ο Λοβέρδος είναι μια γραφικότητα. Ένας σοσιαλδημοκράτης που έχει «σαλτάρει» τελείως. Δεν τόλμησε να διεκδικήσει την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, αλλά στήριξε «το φίλο του τον Βαγγέλη», μετά ζήτησε να γίνει υπουργός του Σαμαρά, ο Μπέτι δεν του έκανε τη χάρη, χολώθηκε και αποφάσισε να φτιάξει «κόμμα», χωρίς να έχει τίποτα σε επίπεδο μηχανισμού (ο Μίχας, ο Τσιρώνης και ο Αηδόνης δεν συνιστούν μηχανισμό) και χωρίς να μπορεί να χτίσει τίποτα σε κοινωνικό επίπεδο. Γιατί ο Λοβέρδος είναι από τα πιο μισητά πρόσωπα της σοσιαλδημοκρατίας. Είναι ο υπουργός του Παπανδρέου που ανέλαβε να κατεδαφίσει την Κοινωνική Ασφάλιση και την Υγεία και το έκανε με τον πιο προκλητικό τρόπο, καμαρώνοντας κιάλας για τη νομιμοφροσύνη του έναντι της τρόικας.

Από την άλλη, ούτε συγκροτήματα των ΜΜΕ πρόθυμα να τον στηρίξουν υπάρχουν αυτή τη στιγμή. Ελάχιστη ήταν η δημοσιότητα που του έδωσαν (πρέπει να φίλησε κατουρημένες ποδιές γι' αυτό), ενώ το προηγούμενο διάστημα τον είχαν τελείως στο φτύσιμο. Αυτή τη στιγμή προτεραιότητα για τους «βαρόνους» αποτελεί η στήριξη του Μπέτι και μόνο.

■ Βενεζουέλα

Με μεγάλα λόγια δε χτίζεται σοσιαλισμός

Ούτε οι δακρύβρεχτοι λόγοι του διαδόχου του Τσάβες ούτε οι παραινέσεις του Μαραντόνα, που φόρεσε τη φανέλα του και κατέβηκε στις προεκλογικές συγκεντρώσεις του Μαδούρο για να τον στηρίξει, δε γλίτωσαν τον τελευταίο από την πικρή γεύση μίας Πύρρειας νίκης. Γιατί η οριακή νίκη του Νικολάσ Μαδούρο στις προεδρικές εκλογές της περασμένης Κυριακής, με διαφορά κάτω του 2% από τον αντίπαλό του Ενρίκε Καπρίλες (50.8% πήρε ο πρώτος έναντι περίπου 49% του δεύτερου), κόντρα στις δημοσκοπήσεις που έδιναν προβάδισμα 10%-18% στον Μαδούρο, ήταν ένα μεγάλο στραπάτσο τόσο για τον ίδιο τον Μαδούρο όσο και για τους οπαδούς της «μπολιβαριανής δημοκρατίας». Όσο κι αν φωνάζουν οι οπαδοί του «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα», τον οποίο υποτίθεται ότι οικοδομούσε ο Τσάβες στη Βενεζουέλα, ότι για όλα φταίει η προπαγάνδα της αντίδρασης, δε θα μπορέσουν ποτέ να απαντήσουν πειστικά στο ερώτημα: πώς, αφού όλα πήγαιναν καλά και η χώρα οικοδομούσε τον σοσιαλισμό επί 14 συναπτά έτη, ο λαός έδωσε τόσο μεγάλο ποσοστό στην αντιδραστική αντιπολίτευση, σε μια εκλογική διαδικασία με μεγάλη συμμετοχή (της τάξης του 80%);

Όπως επισημαίνει το φιλοσοβιετικό πρακτορείο Venezuelanalysis, γύ-

ρω στις 630 με 705 χιλιάδες ψηφοφόροι μεταπήδησαν από τον Τσάβες στον Καπρίλες, στο διάστημα από τις προεδρικές εκλογές του περσινού Οκτώβρη μέχρι τις τωρινές. Έτσι, οι φιλοσοβιετικές ψήφοι έπεσαν, από 8.2 εκατομμύρια που ήταν τον Οκτώβρη, στα 7.6 εκατομμύρια, ενώ του Καπρίλες αυξήθηκαν, από 6.6 εκατομμύρια στα 7.3. Κάποιοι το ρίχνουν στην ελλιπή συνειδητοποίηση του λαού, όπως η αρθρογράφος του Venezuelanalysis, η οποία σε άρθρο με τίτλο «Καταλαβαίνοντας το αποτέλεσμα των προεδρικών εκλογών στη Βενεζουέλα» (βλ. <http://venezuelanalysis.com/analysis/8638>), μία μέρα μετά τις εκλογές, έγραψε τα εξής: «Όταν ο

λαός στερείται υψηλού πολιτικού ενδιαφέροντος, είναι εύκολο γι' αυτόν να κουραστεί λίγο από την ελλειψη λαδιού ή οδοντόπαστας ή μαργαρίνης. Ή για τον διπλασιασμό της τιμής της μπίρας μέσα σ' ένα μήνα. Ή από τα περιστασιακά μπλακ-άουτ. Η επικοινωνία της κυβέρνησης με το λαό θα πρέπει να βελτιωθεί δραστικά. Ωστόσο, μέσα σε 14 χρόνια έγιναν πολλά, όλοι γνωρίζουμε τον κατάλογο με τα εμπνευσμένα επιτεύγματα, μερικά όμως προβλήματα, όπως η γραφειοκρατία, το έγκλημα και η διαφθορά, επέμεναν και φαίνεται ότι κάποιοι άλλος θα τους τα λύσει».

Είναι εύκολο να «σιχτιρίζεις» τον κόσμο που «δεν καταλαβαίνει», ποιος όμως μπορεί να κατηγορήσει το λαό αν κουράστηκε μετά από 14 χρόνια «σοσιαλισμού» να ζει με διακοπές ρεύματος και αύξηση του πληθωρισμού; Όσο αλήθεια είναι ότι ο Τσάβες κέρδισε την εμπιστοσύνη του λαού, γιατί του έδωσε «ψωμί» (όπως κάθε σοσιαλδημοκράτης που σέβεται τον εαυτό του), τόσο αλήθεια είναι ότι σταδιακά την έχανε, γιατί κανέναν σοσιαλισμό δεν οικοδόμησε στη χώρα. Δεν αρκούσαν οι αντιιμπεριαλιστικές (για την ακρίβεια οι αντιαμερικάνικες) κορόνες για να γεμίσουν τα στομάχια και να έρθει κοινωνική δικαιοσύνη.

Για τη διακυβέρνηση Τσάβες και τον υποτιθέμενο «σοσιαλισμό» του έχουμε γράψει επανειλημμένα από αυτές εδώ τις στήλες και δεν θα επανέλθουμε (όποιος ενδιαφέρεται ας δει το πρόσφατο άρθρο με τίτλο «Πίσω από την βιτρίνα της κοινωνικής δημοκρατίας» (αρ. φύλλου 722, 9/3/13 και ηλεκτρονικά στο <http://www.eksegersi.gr/issue/722/>). Αυτό που θέλουμε να τονίσουμε είναι ότι τα ημίμετρα δεν συνιστούν κοινωνικές ανατροπές. Ερχεται επομένως η στιγμή που ένας άλλος «σωτήρας» διεκδικεί να πάρει τη σκυτάλη. Ο θάνατος του Τσάβες απλά επισέπυσε τα γεγονότα, αφού ένα αξιόλογο ποσοστό των υποστηρικτών του (γύρω στο 20%, σύμφωνα

να με τις δημοσκοπήσεις) θεωρούσε ότι δεν μπορεί να υπάρξει «σοσιαλισμός» χωρίς τον Τσάβες. Από τη μεριά του ο Καπρίλες φέρεται πιο έξυπνα από τους προκατόχους του. Όπως επεσήμανε το άρθρο που αναφέραμε παραπάνω, ο Καπρίλες αντέγραψε τον Τσάβες, τόσο στο στυλ της ομιλίας και το χιούμορ όσο και στις υποσχέσεις (αύξηση του βασικού μισθού και κατασκευή 200 χιλιάδων κατοικιών το χρόνο ήταν μερικές από τις μεγαλύτερες υποσχέσεις του Καπρίλες πριν τις εκλογές). Πώς λοιπόν να μην πλησιάσει στο στόχο του ν' αρπάξει τα ηνία της εξουσίας; Το γεγονός ότι οι Αμερικάνοι και οι αντιδραστικοί είναι μαζί του δεν διαφοροποιεί σε τίποτα αυτά που αναφέραμε παραπάνω. Απλά, όλοι αυτοί έχουν τη δυνατότητα να κάνουν παιχνιδι πατώντας πάνω στα υπαρκτά προβλήματα που ο «σοσιαλισμός» του Τσάβες δεν κατόρθωσε (ούτε θα μπορούσε) να λύσει. Το πόσο θα το πετύχουν είναι ακόμα αμφίβολο. Η κατάσταση έχει πολωθεί αρκετά – ήδη από τις συγκρούσεις έχουν χάσει τη ζωή τους επτά άτομα – γεγονός που ανάγκασε τον Καπρίλες να μαζευτεί λίγο και να ζητήσει την αναβολή της διαδήλωσης που είχε ανακοινώσει προκειμένου να πιέσει για την επανακαταμέτρηση των ψήφων (πράγμα που ζητά και ο Λευκός Οίκος).

Κραυγή απόγνωσης και οργής από το Γκουαντάναμο

Σε κελιά απομόνωσης ύψιστης ασφάλειας συνεχίζεται τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές η απεργία πείνας των κρατούμενων στο κολαστήριο του Γκουαντάναμο, που έχει ξεκινήσει από τις 6 του Φλεβάρη. Στο Γκουαντάναμο έχουν απομείνει 166 κρατούμενοι, από τους οποίους τουλάχιστον 130, σύμφωνα με τους δικηγόρους κρατούμενων, συμμετέχουν στην απεργία πείνας, ενώ μόνο 43, σύμφωνα με την αμερικάνικη κυβέρνηση. Από το 2002 που άνοιξε το κολαστήριο του Γκουαντάναμο έχουν γίνει πολλές απεργίες πείνας, από τις οποίες η σημαντικότερη πραγματοποιήθηκε το 2005 με τη συμμετοχή άνω των 200 κρατούμενων. Όλες σχεδόν οι απεργίες αυτές αφορούσαν στις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης και τη βαρβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζονται οι κρατούμενοι. Όμως αυτή τη φορά η απεργία στρέφεται ενάντια στο καθεστώς επ' αόριστο κράτησης που έχει επιβληθεί και τροφοδοτείται από την οργή και την απόγνωση των ανθρώπων που είτε έχουν απαλλαχτεί από τις κατηγορίες είτε δεν υπάρ-

χουν στοιχεία για να παραπεμφθούν σε δίκη, αλλά συνεχίζουν να σαπίζουν στα κελιά και δεν απελευθερώνονται, γιατί θεωρούνται επικίνδυνοι.

Συγκεκριμένα, μόνο τρεις από τους κρατούμενους έχουν καταδικαστεί, 86 απαλλάχθηκαν από τις κατηγορίες πριν από τρία χρόνια, για 30 συνεχίζεται η έρευνα και οι υπόλοιποι 47 θεωρούνται πολύ επικίνδυνοι για να απαλλαχτούν από τις κατηγορίες και να απελευθερωθούν, αλλά και πολύ δύσκολο να παραπεμφθούν σε δίκη λόγω ελλειψής στοιχείων. Από τους 86 που έχουν απαλλαχτεί από τις κατηγορίες και πρέπει να απελευθερωθούν, οι 56 κατάγονται από την Υεμένη, όμως η αμερικάνικη κυβέρνηση δήλωσε ότι δεν θα τους απελευθερώσει στο ορατό μέλλον, γιατί εκτιμά «ότι μπορεί να βρεθούν υπό την επιρροή ανθρώπων αντίπαλων των ΗΠΑ», σύμφωνα με τους «New York Times» (5/4/13). Οι υπόλοιποι 30 κατάγονται από χώρες που δεν κατονομάζονται από την αμερικάνικη κυβέρνηση.

Ο Μπάρακ Ομπάμα είχε υποσχεθεί να κλείσει το κολαστήριο του Γκουαντάναμο με-

σα σε ένα χρόνο κατά την πρώτη προεδρική θητεία του. Υπόσχεση την οποία όχι μόνο δεν τήρησε, επικαλούμενος απόφαση του κογκρέσου η οποία ουσιαστικά απαγορεύει τη χρησιμοποίηση δημόσιου χρήματος για τη μεταφορά κρατούμενων του Γκουαντάναμο στις ΗΠΑ ή σε άλλες χώρες, αλλά προχώρησε στα τέλη του περασμένου Γενάρη και στην κατάργηση του αρμόδιου γραφείου για το κλείσιμο της φυλακής, ανακαλώντας τον ειδικό εντεταλμένο Dan Fried στα καθήκοντά του στο υπουργείο Εξωτερικών, χωρίς να τον αντικαταστήσει. Αυτό ήταν η χαριστική βολή για τους 86 κρατούμενους που έχουν απαλλαχτεί από τις κατηγορίες και περίμεναν να απελευ-

θερωθούν. Μια βδομάδα αργότερα ξεκίνησε η απεργία πείνας.

Σημειωτέον ότι όσοι απεργιοί καταρρέουν δένονται σε καρέκλες και υποβάλλονται σε αναγκαστική σίτιση με σωλήνα που εισέρχεται από τη μύτη και φτάνει στο στομάχι, πράξη που θεωρείται μέθοδος βασανιστηρίου από την Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ. Παράλληλα, οι απεργιοί υποβάλλονται και σε άλλα βασανιστήρια, όπως η στέρση νερού και η βίαιη έξοδος από το κελί τους από ομάδα φρουρών, που συνοδεύεται από χτυπήματα και άλλες βιαιοπραγίες, όταν δεν αντέχουν άλλο και το ζητήσουν, η καθήλωση επί ώρες σιδηροδέσμιοι σε φορεία

ή καρέκλες, η παρουσία επί ώρες δίσκων με φαγητό στα κελιά κ. ά.

Η προσπάθεια της αμερικάνικης κυβέρνησης να υποβαθμίσει τις διαστάσεις της απεργίας έπεσε στο κενό, ενώ η μαζική συμμετοχή στην απεργία, η αποφασιστικότητα και η αντοχή των απεργιών πείνας έστρεψε ξανά τα φώτα της δημοσιότητας στο Γκουαντάναμο. «Συλλογική πράξη απελπισίας ανθρώπων που προτιμούν να πεθάνουν παρά να παραμείνουν επ' αόριστο στο Γκουαντάναμο» τη χαρακτήρισαν, για παράδειγμα οι «New York Times», ενώ άρχισαν να πληθαίνουν οι φωνές από αμερικάνικες οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, από μεγάλες εφημερίδες, ακόμη και από κυβερνητικούς αξιωματούχους, που ζητούν να κλείσει το Γκουαντάναμο, να απελευθερωθούν όσοι δεν βαρύνονται με κατηγορίες και για όσους υπάρχουν ενοχοποιητικά στοιχεία να δικαστούν από πολιτικά δικαστήρια στις ΗΠΑ.

Γι αυτό και η αμερικάνικη κυβέρνηση αποφάσισε να αναλάβει δράση πριν πάρει μεγαλύτερη δημοσιότητα η υπόθε-

ση και υπάρξουν νεκροί απεργιοί. Τα ξημερώματα του περασμένου Σαββάτου, 13 του Απριλίου, πάνοπλοι φρουροί εισέβαλαν στο στρατόπεδο 6 της φυλακής, μεσαίας ασφάλειας, όπου 100 περίπου κρατούμενοι μένουν σε κελιά που επικοινωνούν με μια κοινή χρηστή αίθουσα, όπου μπορούν να τρώνε, να προσεύχονται και να παρακολουθούν τηλεόραση όλοι μαζί, με στόχο να τους μεταφέρουν σε κελιά απομόνωσης για να σπιάσουν την απεργία. Οι κρατούμενοι αντιστάθηκαν και οι φρουροί απάντησαν με πλαστικές σφαίρες, επικαλούμενοι ότι οι κρατούμενοι χρησιμοποίησαν εναντίον τους «αυτοσχέδια όπλα». Ισχυρισμός που χαρακτηρίστηκε εντελώς αβάσιμος από συνηγόρους των κατηγορούμενων, λόγω της αυστηρότητας των περιορισμών στα αντικείμενα που έχουν στην κατοχή τους, οι οποίοι, μεταξύ άλλων, απαγορεύουν στους κρατούμενους να χρησιμοποιούν ακόμη και τα απλά στυλό με το σκληρό εξωτερικό πλαστικό και τους εσωτερικό σωληνάκι με το μελάνι.

Αγκάθι στα πλευρά των σιωνιστών ο απεργός πείνας Σαμίρ Ισαούι

Μη μπορώντας να λυγίσουν το αδούλωτο πνεύμα του γιου της Παλαιστίνης Σαμίρ Ισαούι οι σιωνιστές επανέρχονται με δεύτερη πρόταση για την απελευθέρωσή του, θέτοντας ως όρο να απελαθεί σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα που θα δεχτεί να τον «φιλοξενήσει». Είναι τέτοια η αφοσίωσή του στον αγώνα για λευτεριά που πλέον ο Ισαούι αποτελεί αγκάθι στα πλευρά των σιωνιστών, οι οποίοι προσπαθούν σχεδόν πανικόβλητοι να το αποβάλουν, χωρίς να ρεζιλευτούν στα μάτια της ισραηλινής «κοινής γνώμης» αλλά και του παλαιστινιακού λαού.

Ο Ισαούι μέσω του δικηγόρου του απέρριψε και αυτή την πρόταση, δηλώνοντας ότι δέχεται να απελευθερωθεί χωρίς όρους ή να πεθάνει ως μάρτυρας.

Η περίπτωση του Ισαούι αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η απεργία πείνας αποτελεί ένα ισχυρό όπλο στα χέρια των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων. Όσο το Ισραήλ δεν είναι διατεθειμένο να σηκώσει έναν θάνατο απερ-

γού πείνας, υπό το φόβο αφενός της εξέγερσης που θα ακολουθήσει αλλά και των αντιποίνων από τη μεριά της Αντίστασης, τέτοιες τακτικές θα φέρνουν τη νίκη.

Ο αγώνας του Ισαούι έχει αποκτήσει πλέον υποστηρικτές και μέσα στο Ισραήλ. Δεκάδες ισραηλινοί διανοούμενοι, συγγραφείς, ποιητές, ηθοποιοί, σκηνοθέτες κ.ά. υπέγραψαν επιστολή που καλεί τη σιωνιστική κυβέρνηση να απελευθερώσει άμεσα και χωρίς όρους τον Ισαούι. Δεν υπερέβησαν βέβαια τα εσκαμμένα. Απλά καταφέρθηκαν ενάντια στο καθεστώς της

διοικητικής κράτησης και στην παράνομη φυλάκιση του Ισαούι, ο οποίος χαρακτηρίζεται στην επιστολή ως «ο παλαιστίνιος Γκάντι», αφού η πράξη του, όπως υποστηρίζουν, αναβιώνει την παράδοση της ειρηνικής αντίστασης στον εχθρό. Ο Ισαούι βέβαια καμία σχέση δεν έχει με τον Γκάντι, αφού αποτελεί μέλος ενός αντιστασιακού κινήματος που μόνο ειρηνικό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Είναι ακριβώς αυτός ο βίαιος χαρακτήρας του που κρατάει ζωντανό το όραμα των Παλαιστίνιων για λευτεριά και ανεξαρτησία. Επιχειρούν με αυτό τον κα-

λυμένο τρόπο αλλά και την επιρροή τους ως δημόσια πρόσωπα να αλλοιώσουν τη συνείδηση του παλαιστινιακού λαού, αλλά και να ευνοχίσουν τις τακτικές πάλης που έχει στη διάθεσή του. Πολλές φορές η πένα του εχθρού φτάνει εκεί που δεν μπορούν να φτάσουν τα όπλα του. Στον αντίποδα αρκετοί διανοούμενοι, ανάμεσά τους και ο υποστηρικτής των σφαγών στο Λίβανο και στη Γάζα από τους σιωνιστές Άμος Οζ, υπογράφουν μια επιστολή με την οποία καλούν τον Ισαούι να σταματήσει την απεργία πείνας, με το επιχείρημα ότι σε περίπτωση που ο Ισαούι πεθάνει είναι πιθανό να καταρρεύσουν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινιακής Αρχής για την εξεύρεση λύσης και τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Στο τέλος του υπόσχονται ότι μόλις οδηγηθούν οι διαπραγματεύσεις σε ένα αίσιο τέλος, το Ισραήλ, το οποίο έχει όλη την καλή πρόθεση να απελευθερώσει όλους τους παλαιστίνιους κρατούμενους, θα τον απελευθερώσει.

■ Κουβέιτ

Εγκλημα η κριτική στον εμίρη

Σε πενταετή φυλάκιση καταδικάστηκε από δικαστήριο του Κουβέιτ ο ηγέτης της αντιπολίτευσης και πρώην βουλευτής Μουσάλαμ αλ - Μπάρρακ την περασμένη Δευτέρα, 15 Απρίλη, με την κατηγορία ότι έκανε δηλώσεις προσβλητικές για τον εμίρη της χώρας, το Σεΐχ Σαμπάχ αλ - Αχμάντ αλ - Σαμπάχ.

Η κριτική στον εμίρη θεωρείται έγκλημα και τιμωρείται με ανώτατη ποινή την πενταετή φυλάκιση και ο Μπάρρακ διέπραξε αυτό το «έγκλημα» όταν στις 15 του περασμένου Οκτώβρη κάλεσε σε δημόσια συγκέντρωση τον εμίρη να «αποφύγει την απολυταρχική διακυβέρνηση!». Για την πράξη του αυτή συνελήφθη, κρατήθηκε για τέσσερις μέρες και αποφυλακίστηκε με εγγύηση.

Το δικαστήριο αρνήθηκε να καταθέσουν μάρτυρες υπεράσπισης, γεγονός που ανάγκασε το συνήγορο του Μπάρρακ να αποχωρήσει και όταν ο κατηγορούμενος ζήτησε την αναβολή της δίκης για να ορίσει νέο συνήγορο, το δικαστήριο απέρριψε το αίτημά του και προχώρησε στην καταδίκη του εν μέσω ασφυκτικών μέτρων ασφάλειας μέσα και έξω από το δικαστήριο. Για τόσο δημοκρατικές διαδικασίες μιλάμε!

Ο Μπάρρακ πρόκειται να δικαστεί και για άλλες κατηγορίες, μεταξύ των οποίων για εισβολή στη βουλή και συμμετοχή σε διαδηλώσεις. Η αντιπολίτευση στο Κουβέιτ έχει οργανώσει διαδηλώσεις διαμαρτυρίας απαιτώντας τη διάλυση της βουλής που εκλέχτηκε τον περασμένο Δεκέμβρη με βάση έναν εκλογικό νόμο που τροποποιήθηκε από τον εμίρη ώστε να προκύψει μια βουλή - σφραγίδα.

Κατά τα άλλα, το Κουβέιτ είναι στενός σύμμαχος των «σταυροφόρων της δημοκρατίας» ανά τον κόσμο, μέλος των «φίλων της Συρίας», που από κοινού με τις λοιπές μοναρχίες του Κόλπου αγωνίζεται για την πτώση του καθεστώτος Ασσαντ και την «αποκατάσταση της δημοκρατίας» στη Συρία, ενώ ταυτόχρονα στέλνει μαζί με τη σαουδαραβική μοναρχία στρατεύματα για την καταστολή της λαϊκής εξέγερσης στο Μπαχρέιν.

■ Ιράκ

Κινητοποιήσεις των εργατών στην εξόρυξη πετρελαίου

Εκατοντάδες εργάτες της κρατικής Νότιας Εταιρίας Πετρελαίου στο Ιράκ διοργανώνουν αυτές τις μέρες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, διεκδικώντας μεταξύ άλλων την καταβολή των απλήρωτων μόνων και τη μονιμοποίηση εργατών με συμβόλαιο ορισμένου χρόνου. Παράλληλα, στέκονται αλληλέγγυοι στον προφυλακισμένο πρόεδρο της Ομοσπονδίας Συνδικάτων Εργατών Πετρελαίου Χασάν Τζούμα, ο οποίος δικάζεται αυτές τις μέρες.

Ο Τζούμα κατηγορείται για υποκίνηση απεργίας και διαδηλώσεων, που αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με ένα νόμο του 1987, ο οποίος απαγορεύει τις δια-

δηλώσεις και τις απεργίες στις κρατικές επιχειρήσεις, με το πρόσχημα ότι βλάπτουν την εθνική οικονομία. Παρά το γεγονός ότι το ιρακινό σύνταγμα αναθεωρήθηκε το 2005, οι Αμερικάνοι άφησαν άθικτο το νόμο που απαγορεύει τις απεργίες.

Κινητοποιήσεις των εργατών στο πετρέλαιο έχουν πραγματοποιηθεί και στο παρελθόν ενάντια σε νόμους που στη ουσία εκχωρούσαν τον ορυκτό πλούτο της χώρας σε αμερικάνικες εταιρίες κυρίως για ένα κομμάτι ψωμί. Τις κινητοποιήσεις εκείνες το καθεστώς Μαλίκι, μαριονέτα των Αμερικάνων, τις είχε καταστείλει με ωμή βία.

Εκκωφαντική ιμπεριαλιστική προπαγάνδα

«Κάθε φορά που χρησιμοποιούνται βόμβες εναντίον αθώων αμάχων, είναι μια τρομοκρατική ενέργεια», δήλωσε ο Μπαράκ Ομπάμα και η δήλωσή του έγινε σημαία στα ΜΜΕ σύμπαντος του καπιταλιστικού κόσμου.

«Το αμερικανικό αίμα δεν είναι πολυτιμότερο από το μου-

σουλμανικό αίμα», σχολίασε ο Μοχάμεντ αλ-Τσαλάμπι, ιορδανός ισλαμιστής που έβγαλε εφτά χρόνια φυλακή για επίθεση εναντίον δυτικών διπλωματικών αποστολών στην Ιορδανία, αλλά η δήλωσή του δεν γνώρισε τη δημοσιότητα που γνώρισε η δήλωση Ομπάμα. Όπως ακριβώς δεν κάνουν το

■ Βραζιλία

Εισβολή Ινδιάνων στο Κονγκρέσο

Περίπου 700 Ινδιάνοι εισέβαλαν το πρωί της περασμένης Τρίτης στο Κονγκρέσο και κατέλαβαν τμήμα της Κάτω Βουλής, απαιτώντας να ανακληθεί η πρόταση για τη συγκρότηση επιτροπής του Κονγκρέσου που θα προτείνει την τροποποίηση του σημερινού συστήματος οριοθέτησης της γης που παραχωρείται στους αυτόχθονες. Οι Ινδιάνοι, μέλη 70 φυλών, που είχαν συγκεντρωθεί στη Μπραζιλία για μια ετήσια συνάντηση, εισέβαλαν στο Κονγκρέσο με παραδοσιακές στολές και βαμμένα πρόσωπα, κραδαίνοντας παραδοσιακά όργανα και τραγουδώντας, αναγκάζοντας τους βουλευτές να εγκαταλείψουν κακήν κακώς το χώρο.

Στη Βραζιλία, το 13% της γης έχει παραχωρηθεί στους Ινδιάνους, τα δε όρια καθορίζονται από την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία για τις Υποθέσεις των Ινδιάνων. Με την τροποποίηση η αρμοδιότητα αυτή θα περάσει στην αρμοδιότητα του Κονγκρέσου, το οποίο θα εγκρίνει τις όποιες αλλαγές, με στόχο να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις μεγαλοαγροκτημόνων, που καλλιεργούν σόγια, και εκτροφών βοοειδών, οι οποίοι επιδιώκουν να αρπάξουν τμήματα γης από τους Ινδιάνους για να αυξήσουν την παραγωγή τους. Για να γίνει όμως η τροποποίηση αυτή απαιτείται η συγκρότηση αρμόδιας επιτροπής του Κονγκρέσου. Γι' αυτό και οι Ινδιάνοι αποχώρησαν από το Κονγκρέσο το βράδυ της 16ης του Απρίλη, μόνο αφού ο πρόεδρος της Βουλής ανακοίνωσε την προσωρινή αναστολή του σχηματισμού της επιτροπής αυτής, κατακτώντας μια πρώτη νίκη στον αγώνα τους.

ΥΓ: Κανένα σχόλιο από τον Τσίπρα για το... σοσιαλισμό της Ρούσεφ και του Λούλα;

Γεμάτος νεοναζί ο αμερικάνικος στρατός

Χιλιάδες νεοναζί και μέλη συμμοριών προσλαμβάνονται στον Αμερικάνικο στρατό προκειμένου να συμμετάσχουν στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», όπως αποκαλύπτει στο βιβλίο του «Irregular Army» ο αμερικάνος συγγραφέας Ματ Κέναρντ. Λόγω των μεγάλων αναγκών σε έμφυχο υλικό για τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των Αμερικάνων στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, τα κριτήρια στρατολόγησης έγιναν χαλαρά.

Η εκπαίδευση στα όπλα και σε τακτικές αντιμετώπισης ανταρτοπόλεμου αποτελούν ένα ισχυρό κίνητρο για τα μέλη των συμμοριών και τους νεοναζί, ενώ την εκπαίδευση που αποκτούν τη χρησιμοποιούν όταν αποστρατεύονται είτε στον πόλεμο μεταξύ συμμοριών είτε για να βρουν δουλειά ως μισθοφόροι στις κακόφημες ιδιωτικές εταιρίες ασφάλειας, οι οποίες δρουν στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Χωρίς τις συγκεκριμένες εταιρίες, ο αμερικάνικος στρατός θα αδυνατούσε να ανταποκριθεί στις ανάγκες των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων.

γύρο του κόσμου, ούτε γίνονται πρώτο θέμα στις ειδήσεις οι φωτογραφίες από τα διαμελισμένα κορμιά γυναικόπαιδων που θέρισαν τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά σε κάποιο γάμο στο Αφγανιστάν.

Για μια ακόμη φορά η ιμπεριαλιστική προπαγάνδα γίνεται εκκωφαντική, χρησιμο-

ποιώντας όλα τα συναισθηματικά τρικ που μπορεί να χρησιμοποιήσει. Φωτογραφίες, διηγήσεις, περιγραφές βομβαρδίζουν καθημερινά μια «κοινή γνώμη» που πρέπει να ξεχάσει τα καθημερινά εγκλήματα των Αμερικάνων σε κάθε γωνιά του πλανήτη και να βλέπει μόνο τα θύματα της Βοστώνης.

ρωσκειπτικισμός πιστεύω θα είναι κάτι το οποίο θα γίνει απολύτως πλειοψηφικό, και δικαίως, το επόμενο διάστημα στην ελληνική κοινωνία». Μετά, υπάρχει ο Αλαβάνος που άρχισε ήδη εκστρατεία πολιτικής εκμετάλλευσης αυτού του κλίματος. Ο Τσίπρας και η παρέα του ξέρουν πολύ καλά τις ικανότητες του Αλαβάνου (πολιτικά του παιδιά είναι, άλλο αν τον δολοφόνησαν την ώρα που αυτός κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου) και φοβούνται πως είναι σε θέση να τους κόψει ένα –μικρό έστω– ποσοστό και να τους βυθίσει ξανά στην ανυποληψία. Τέλος, είναι η πίεση από την ομάδα Λαφαζάνη στο εσωτερικό, που είναι συγκροτημένη, έχει στελέχη και μπορεί ν' αλλάξει τους εσωκομματικούς συσχετισμούς, μετά από μια εκλογική αποτυχία.

Γι' αυτό και είμαστε βέβαιοι ότι κάπου-κάπου θα βγαίνουν είτε ο Τσίπρας είτε κάποιος άλλος από την ηγετική ομάδα και θα δηλώνουν ότι «το ευρώ δεν είναι φετίχ» ή κάτι παρόμοιο. Φυσικά, αν τους κάτσει και σχηματίσουν κυβέρνηση (πράγμα εξαιρετικά χλομό –έως κατακίτρινο– με τα σημερινά δεδομένα), θα τα ξεχάσουν όλα, όπως τα ξέχασε και το τρίο ξεφτίλα που κυβερνά σήμερα.

■ Θέλει και το Δήμο Αθήνας ο ΔΟΥ

Ο υιός Ψυχάρης, βουλευτής της ΝΔ, επέλεξε τα «Παραπολιτικά» για να δημοσιοποιήσει τη θέλησή του να διεκδικήσει το Δήμο Αθήνας. «Η απόφαση να είμαι υποψήφιος δεν μπορεί να είναι μόνο δική μου», δήλωσε, βάζοντας στον Σαμαρά έναν ακόμη πονοκέφαλο (έχει και τον Νικήτα, βλέπετε, που έχει δηλώσει πως βρέξει-χιονίσει αυτός θα είναι υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας). Οι επόμενες δημοτικές εκλογές θα γίνουν σε 14 μήνες (μαζί με τις ευρωεκλογές), γι' αυτό και τα σπρωξίματα μεταξύ των υποψηφίων έχουν αρχίσει από τώρα. Ο Καμίνης θα ξαναείναι υποψήφιος, ο Κακλαμάνης θέλει να γίνει Καμίνης στη θέση του Καμίνη, τώρα βγαίνει μπροστά και ο υιός Ψυχάρης, με ένα ολόκληρο συγκρότημα ΜΜΕ πίσω του και τεράστια δύναμη του πατρός Ψυχάρη στο παρασκήνιο. Οσονούπω προβλέπεται ν' αρχίσει το «θάψιμο» και του Κακλαμάνη και του Καμίνη. Η συνέχεια αναμένεται συναρπαστική (εκτός αν η αυτοπρόταση του υιού Ψυχάρη είναι κίνηση αντιπερισπασμού, για να του δοθεί στο μεταξύ κάποιο υφυπουργείο και να γλιτώσει ο Σαμαράς έναν πονοκέφαλο).

■ Δεύτεροι και καταϊδρωμένοι

«Η κυβέρνηση της αριστεράς θα κυβερνά, αλλά συγχρόνως θα είναι "αντιπολίτευση". Πρόκειται για μια σύγκρουση εξουσιών. Η κοινωνία που έχει όπλο την κυβέρνηση της αριστεράς απέναντι στο κεφάλαιο που έχει όπλα το αστικό κράτος, την οικονομική ισχύ, τα μίντια και ένα διεθνές περιβάλλον που όμως αλλάζει και το αλλάζουμε».

Η παραπάνω μπουρδολογία περιλαμβανόταν στην εισήγηση στην ΚΓΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ, που έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο. Και σ' αυτό, όμως, έρχονται δεύτεροι και καταϊδρωμένοι. Προηγήθηκε ο αζεπεράστος Γιωργάκης Παπανδρέου, που είχε πει το μνημειώδες «είμαστε αντιεξουσιαστές στην εξουσία», στην πρώτη συνεδρίαση του υπουργικού του συμβουλίου το 2009.

■ Ηχώ των ευκαιριών

Όσοι αποτυγχάνουν στα σχέδιά τους στην Ελλάδα και έχουν τις σωστές «άκρες» πηγαίνουν στις ΗΠΑ για να βρουν την υγεία τους. Μετά τον Γιωργάκη, που βρήκε τους κατάλληλους μάντζερ και μοστράρεται ως ομιλητής σε διάφορες εκδηλώσεις, με συγκεκριμένο κασέ, η Γιάννα, που κάποτε φιλοδόξησε να γίνει ακόμη και πρόεδρος της Δημοκρατίας, αλλά ο Καραμανλής δεν της έκανε το χατίρι, πήγε στις ΗΠΑ και προσπαθεί να το παίξει σπουδαία εκδίδοντας βιβλίο με τίτλο «Το ελληνικό μου δράμα!» Το βιβλίο, φυσικά, θα κυκλοφορήσει στα αγγλικά (μέχρι και ο Κλίντον επιστρατεύτηκε για να κάνει διαφήμιση, με χοντρά φράγκα φυσικά), γιατί αν κυκλοφορούσε στα ελληνικά δε θα βρισκόταν αγοραστής. Αν με το κατάλληλο «πουσάρισμα» πουλήσει λίγο στις ΗΠΑ, θα κυκλοφορήσει και στα ελληνικά, μάλλον κατά το καλοκαίρι, για να χρησιμεύσει ως σκιάδιο στις ξαπλώστρες της Μυκόνου.

■ Σώωπα!

Για «μηχανισμό κινεζοποίησης της εργασίας» κάνει λόγο ο επιστημονικός διευθυντής του ΙΝΕ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Σάββας Ρομπόλης, σε άρθρο του που δημοσιεύτηκε στα «Νέα» την περασμένη Τρίτη. Σώωπα! Μεγάλη ανακάλυψη έκανες, ρε Σάββα. Μήπως θυμάσαι τι έλεγαν οι προστάτες σου στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, χάρη στους οποίους έχτισες και την πανεπιστημιακή σου καριέρα; Μήπως θυμάσαι που αναζητούσαν συμμάχους στον ΣΕΒ και ζητούσαν από τον Παπαδόημο να υιοθετήσει «την κοινή πρόταση των κοινωνικών εταίρων»; Ήταν αυτή αντίδραση απέναντι στην κινεζοποίηση ή μάχη οπισθοφυλακών για να περάσουν τα τανκς της κινεζοποίησης;

■ Μανωλάδα

Η φυσική εξέλιξη ενός διαρκούς εγκλήματος

Ποιος όπλισε το χέρι των μπράβων της Μανωλάδας, που θέρισαν 31 ανθρώπους λες και ήταν σπουργίτια στο συρματοπλέγμα; Οι ίδιοι που και τώρα, πριν ακόμα τους συλλάβουν, μεθοδεύουν το πέσιμό τους στα μαλακά. Ιδού τι γράφει η επίσημη αστυνομική ανακοίνωση: «Περί ώρα 18:00 σήμερα, στη νέα Μανωλάδα Ηλείας 200 περίπου αλλοδαποί υπηκόοι Μπαγκλαντές, οι οποίοι εργάζονται σε γεωργική επιχείρηση ημεδαπού, συνεπλάκησαν με τρεις ημεδαπούς εκπροσώπους του εργοδότη, απαιτώντας δεδουλευμένα 6 μηνών περίπου. Ένας εκ των τριών ημεδαπών πυροβόλησε με κυνηγετικό όπλο εναντίον τους, τραυματίζοντας ελαφρά, είκοσι από τους αλλοδαπούς. Οι τραυματισθέντες βρίσκονται εκτός κινδύνου ζωής και έχουν μεταφερθεί στα κέντρα υγείας και νοσοκομεία της περιοχής για παροχή πρώτων βοηθειών. Διενεργείται προανάκριση από το Τ.Α. Αμαλιάδας. Συνελήφθη πριν από λίγο ο εργοδότης που απασχολούσε τους αλλοδαπούς. Οι έρευνες συνεχί-

ζονται για τον εντοπισμό και τη σύλληψη των υπολοίπων 3 ημεδαπών».

Για συμπλοκή μιλά η Αστυνομία! Ε, όταν συμπλέκονται τρεις με διακόσιους, η χρήση της καραμπίνας δικαιολογείται ως «νόμιμη άμυνα». Άλλωστε, όταν γίνει η δίκη, το κράτος θα έχει φροντίσει τα θύματα να έχουν απελαθεί ή να έχουν αναγκαστεί να κρύβονται. Η ίδια αυτή Αστυνομία φροντίζει να μείνουν ασύλληπτοι οι δράστες για μερικές μέρες, μέχρι να κατακάτσει ο κOURνιαχτός. Ούτε φωτογραφίες τους έδωσε στη δημοσιότητα, ούτε μπουκάρισε νυχτιάτικα σε σπίτια για να τους βρει.

Όση σιχασιά αισθάνεται κανείς για τα καθάρματα που πυροβόλησαν εν ψυχρώ εκατοντάδες ανθρώπους που διαμαρτύρονταν ζητώντας τα δεδουλευμένα τους, άλλη τόση πρέπει να αισθανθεί για τα καθάρματα των αστικών κομμάτων και των ΜΜΕ, που έσπευσαν να εκδώσουν ανακινώσιμες καταδίκης και αποτροπιασμού και να δημοσιεύσουν διακρύβραχτα ρεπορτάζ. Δεκάρα δεν τους καίγεται για τους με-

τανάστες-δούλους. Για τη διεθνή εικόνα της χώρας ενδιαφέρονται, που φυσικά και αμυαυρόνεται, γιατί οι υποκριτές των άλλων χωρών δεν έχουν κανένα δισταγμό να αναδεικνύουν τέτοια γεγονότα, όταν δεν γίνονται στη δική τους χώρα.

Όλοι τους ήξεραν πολύ καλά τι συμβαίνει στη Μανωλάδα (και όχι μόνον). Όλοι τους συνέβαλαν για να μείνουν ατιμώρητοι οι ίδιοι μπράβοι και τ' αφεντικά τους, που τον Απρίλη του 2008 είχαν λιντσάρι τους μετανάστες μέσα στις παράγκες τους, επειδή είχαν το... θράσος να ζητήσουν αύξηση στα μεροκάματα. Οι ίδιοι καλλιεργούν καθημερινά το ρατσισμό. Είναι οι δικές τους πολιτικές αποφάσεις που αποθρασύνουν τους μπράβους των καπιταλιστών του αγροτικού τομέα. Και είναι η ευρωπαϊκή πολιτική (Συμφωνία Δουβλίνου) που έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για τους μετανάστες, επιτρέποντας στους καπιταλιστές να θεσπίσουν τη σύγχρονη δουλεία.

Πανηγύρια πάνω στα συντρίμια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
συνέντευξη Τύπου που έδωσε. Όταν δέχτηκε σχετική ερώτηση, απάντησε: «Δημοσιονομικό κενό μετά την επισκόπηση δεν υπάρχει. Δεν έχει σημασία το πώς καλύφθηκε, καλύφθηκε χωρίς νέα μέτρα!» Αυτό αποτελεί έμμεση ομολογία ότι η τρόικα δέχτηκε –για πολιτικούς λόγους και επειδή εκτός των άλλων «πήρε» και τη μεταίωση της συγχώνευσης Εθνικής-Ευροbank– να κάνει τα στραβά μάτια σήμερα (αφού αποφασίστηκαν η συνέχιση του χαρατσιού και οι απολύσεις στο δημόσιο –μονιμότητα τέρμα), αλλά στις επόμενες επιθεωρήσεις η αντιμετώπιση του ελλείμματος θα μπει επί τάπητος και θα αναζητήσουν τα πρόσθετα μέτρα για την κάλυψή του. Γι' αυτό και η τρόικα δε δέχτηκε να συζητήσει τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, που αποτελεί διακαή πόθο της συγκυβέρνησης, μπας και μπορέσει να στηρίξει λίγο τον τουρισμό.

«Μέχρι να μπορέσει η Ελλάδα να βγει στις αγορές, ο δρόμος παραμένει ακόμη δύσβατος», συμπλήρωσε ο Στουρνάρας. Όταν, όμως, ρωτήθηκε αν το «όχι νέα μέτρα» ισχύει για τώρα ή και για μετά (ο Τόμσεν είχε δηλώσει: «δεν είναι σκόπιμο να μιλήσουμε για νέα μέτρα»), κάθε άλλο παρά απέκλεισε τη λήψη νέων μέτρων στο μέλλον: «Για την παρούσα επισκόπηση δεν υπάρχουν νέα μέτρα. Αυτό είναι σημαντικό!» Ο δε Σταϊκούρας, που θέλησε να κάνει τον έξυπνο, όταν ρωτήθηκε αν εγγυάται ότι δε θα ληφθούν νέα μέτρα το 2015-2016 (μετά από δυο χρόνια δηλαδή), απάντησε ότι υπάρχει ένα δημοσιονομικό κενό 2,5–και όχι 4– δισ. ευρώ, το οποίο «μπορεί να υπερκαλυφθεί» από την καλύτερη εκτέλεση των προϋπολογισμών του 2013 και του 2014! Κι όταν ρωτήθηκε αν μπορεί να διαβεβαιώσει ότι «σε περίπτωση εμ-

φάνισης νέου δημοσιονομικού κενού δεν θα υπάρξει νέα επιβάρυνση ή δεν θα υπάρξουν εν γένει δυσάρεστες εκπλήξεις στο νέο μοντέλο φορολόγησης των ακινήτων, μέσω αλλαγής στο σύστημα των αντικειμενικών αξιών ή οτιδήποτε άλλο», κατάπιε τη γλώσσα του και απάντησε ότι «για το δημοσιονομικό κενό νομίζω εξαντλήσαμε το θέμα». Κι όταν ο δημοσιογράφος επέμεινε ότι ρωτάει για μελλοντική φάση, όχι για σήμερα, απάντησε με αφοπλιστικό κυνισμό: «Σε μελλοντική φάση να είμαστε καλά!». Μιλάμε για δούλεμα, δηλαδή.

Επειδή όλ' αυτά σχολιάστηκαν από τα αστικά ΜΜΕ και αυτός ο σχολιασμός θόλωσε την πανηγυρική εικόνα του διαγγελματος Σαμαρά, ο Στουρνάρας πήρε εντολή να τα «μαζέψει». Ετσι, βγαίνοντας από την επίσκεψη που έκανε στον Παπούλια, δήλωσε: «Οχι, δεν φοβάμαι νέα μέτρα. Εξάλλου και το κείμενο της τρόικας αναφέρει ρητά ότι δεν χρειάζονται νέα μέτρα, αρκεί να κάνουμε αυτά που έχουμε υποσχεθεί ότι πρέπει να κάνουμε». Το θέμα, όμως, δεν είναι να τα «κάνουμε», αλλά αν «μπορούμε» να τα «κάνουμε». Τα φορολογικά έσοδα πάντοτε υπερεκτιμώνται στην αρχή του χρόνου, για ευνόητους λόγους. Για να φανεί ισοσκελισμένος ο προϋπολογισμός. Η καπιταλιστική ύφεση, όμως, που δεν είναι μόνο αυτής της χρονιάς αλλά προστίθεται σ' αυτή των προηγούμενων χρόνων, οδηγεί τα έσοδα σε καταβάρθρωση, διότι πολλές κόσμος χάνει τη φοροδοτική του ικανότητα, ενώ οι λεγόμενοι «μικρομεσαίοι» καταστρέφονται και αρνούνται να πληρώσουν ακόμα και όταν μπορούν, προσπαθώντας να διατηρήσουν στη ζωή τις επιχειρήσεις τους. Αυτό γίνεται κάθε χρόνο, αυτό θα γίνει και τώρα, οπότε θα ξαναοιζεί η κουβέντα για νέα μέτρα. Τι θα γίνει για παράδειγμα με

τα ασφαλιστικά ταμεία, που τα έχουν οδηγήσει σε χρεοκοπία (εκτός από το PS1 πλήττονται και από την ανεργία και από την εισφοροκλοπή) και παίρνουν δάνεια για να πληρώσουν τις συντάξεις; Νέα πλήγματα στις συντάξεις έρχονται με την ακρίβεια φυσικού νόμου.

Η ίδια η τρόικα, στο «ραβασάκι» που άφησε φεύγοντας από την Αθήνα, τονίζει με νόημα: «Είναι σημαντική η άμεση παρέμβαση σε παρεκκλίσεις που ενδέχεται να εμφανιστούν». Αυτό τα λέει όλα.

Όμως, πιο σημαντική είναι μια άλλη παράγραφος στη δήλωση της τρόικας: «Εξακολουθεί να διαφαίνεται η σταδιακή επι-στροφή στην ανάπτυξη εντός του 2014, με πληθωρισμό κάτω από τον μέσο όρο της ευρωζώνης και βελτιωμένη μισθολογική ευελιξία, κάτι που συμβάλλει στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας».

Δε θα σχολιάσουμε το «σταδιακή επιστροφή στην ανάπτυξη εντός του 2014», η οποία απλώς «διαφαίνεται» (αυτοί δεν είναι που στα τέλη του 2012 μας έλεγαν ότι η ανάπτυξη θ' αρχίσει από το τελευταίο τρίμηνο του 2013;). Θα σχολιάσουμε το υπόλοιπο της παραγράφου, που αποτελεί την ουσία της κινεζοποίησης του ελληνικού προλεταριάτου. Η λεγόμενη «ανταγωνιστικότητα», που τη συνδέουν με την ανάπτυξη, εξαρτάται από τη «βελτιωμένη μισθολογική ευελιξία», δηλαδή από το παραπέρα τσάκισμα μισθών και μεροκάματων. Αυτή είναι η ουσία, που δείχνει πόσο αλήτικο είναι οι πανηγυρισμοί του Σαμαρά και των συνεταίρων του Βενιζέλου και Κουβέλη, που ξαμύλωναν τα στελέχη τους σε κανάλια και ραδιόφωνα για να παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό, προσπαθώντας να του πουλήσουν φύκια για μεταξωτές κορδέλες.

Επιδιώκουν να τρομοκρατήσουν τους αντιστακόμενους δημόσιους υπάλληλους

Μέχρι πρόσφατα, όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις τροφοδοτούσαν τη γκεμπελίστικη προπαγάνδα των δήθεν υπεράριθμων δημοσίων υπαλλήλων, προκειμένου να δικαιολογήσουν την κινεζοποίηση της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας και την πλήρη ιδιωτικοποίηση τόσο των επιχειρήσεων που απέμειναν κρατικές όσο και των υπηρεσιών που προσφέρονται στον ελληνικό λαό δωρεάν ή με χαμηλό αντίτιμο. Η σημερινή τρικομματική κυβέρνηση, προκειμένου να πετύχει αυτούς τους στόχους, έβαλε μπροστά και τις μαζικές απολύσεις, με την προπαγάνδα για τους λεγόμενους επίορκους, στηριζόμενη στο νομικό οπλοστάσιο που χτίστηκε από το 2007 μέχρι σήμερα σε βάρος των δημοσίων υπαλλήλων.

Το οπλοστάσιο αυτό ολοκληρώθηκε από την τρικομματική κυβέρνηση και τον ΔΗΜΑΡίτη υπουργό Α. Μανιτάκη με τις διατάξεις που εισήγαγε στο νόμο 4093/2012 (ψηφίστηκε στις 7.11.2012) και αφορούν το πειθαρχικό-κατασταλτικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων. Ν' αυτές μπορεί ένας εργαζόμενος να τεθεί σε αργία ακόμη και μετά από «απλή πειθαρχική δίωξη». Ετσι βάρφτισε αυτές τις διώξεις ο περιβόητος Μανιτάκης, απαντώντας σε ερώτηση του νεοδημοκράτη βουλευτή Κ. Κουκοδήμου. Ο Κουκοδήμος ρώτησε για την αργία (απόλυση) δημοσίου υπάλληλου πριν ακόμη τελεσθίσει μια πειθαρχική δίωξη και ο Μανιτάκης αρνήθηκε ότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα.

Ιδού, όμως, τι αναφέρεται

στην παράγραφο 2 της υποπαραγράφου Ζ3 («Αργία στο πλαίσιο της πειθαρχικής και ποινικής διαδικασίας»: «*Το άρθρο 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν.3528/2007), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012, αντικαθίσταται ως εξής:*

"1. Αν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ή υπηρεσιακοί λόγοι μπορεί να τεθεί σε αργία ο υπάλληλος κατά του οποίου:

α) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση ε του προηγούμενου άρθρου, για τις οποίες επιβάλλεται αυτοδίκαιη αργία...

3. Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις και εφόσον διακυβεύεται το συμφέρον της υπηρεσίας, μπορεί να επι-

βληθεί στον υπάλληλο από τον άμεσο πειθαρχικός προϊστάμενο το μέτρο της αναστολής άσκησης των καθηκόντων του ακόμη πριν επιληφθεί το πειθαρχικό συμβούλιο κατά την επόμενη παράγραφο».

Η τροποποίηση αυτή του άρθρου 104 εισάγεται για πρώτη φορά με το Μνημόνιο 3 και αφορά όλα τα πειθαρχικά «παραπτώματα» πλην αυτών με τα οποία ο δημόσιος υπάλληλος απολύεται αυτοδίκαια. Ο δημόσιος υπάλληλος μπαίνει είτε σε αυτοδίκαιη αργία (στην περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης για τα πειθαρχικά παραπτώματα «της παραγράφου 1 περίπτωση ε του προηγούμενου άρθρου») είτε στη λεγόμενη δυνητική αργία (στις περιπτώσεις όλων των υπόλοιπων άρθρων).

Όταν μπορεί να επιβληθεί η ποινή της αργίας από τον «πειθαρχικός προϊστάμενος», χωρίς καν να συνεδριάσει το υπηρεσιακό συμβούλιο, η δυνητική αργία μετατρέπεται σε αυτοδίκαιη αργία. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι σε όλες τις περιπτώσεις των λεγόμενων πειθαρχικών παραπτωμάτων προβλέπεται η επιβολή της αργίας και ο Μανιτάκης ψεύδεται ασύστολα. **Με το νέο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων οδηγούμαστε σ' ένα τρομοκρατικό καθεστώς με συνοπτικές διαδικασίες τύπου fast track.**

Ποιοί είναι, τέλος πάντων, οι λεγόμενοι επίορκοι δημόσιοι υπάλληλοι; Αναφερόμαστε βασικά σ' αυτούς που έχουν θέση εισηγητή, προϊσταμένου τμήματος, προϊσταμένου διευθύνσης, προϊσταμένου γενικής διεύθυνσης. Αυτές είναι οι θέσεις κλειδιά στη δημόσια διοίκηση. Είναι θέσεις κλειδιά γιατί αυτοί οι υπάλληλοι πρέπει να υπογράψουν προκειμένου να βγουν υπουργικές αποφάσεις, εφαρμοστικές εγκύκλιοι νόμων κτλ. Μιλάμε για σημαντικά θέματα, όπως είναι για παράδειγμα η έγκριση περιβαλλοντικών όρων για επενδύσεις σε προστατευόμενες περιοχές NATURA ή σε δάση και μάλιστα στον πυρήνα τους, η έκδοση οικοδομικών αδειών για έργα όπως η κακώρημη «επένδυση» της «Ελληνικός Χρυσός» στη Χαλκίδα κτλ. Αυτή την περίοδο, με ρυθμό πολυβόλου, οι μνημονιακές κυβερνήσεις έκαναν βασικές αλλαγές στο ισχύον δίκαιο και ετοιμάζονται να κάνουν και άλλες ανατροπές τόσο στο δευτερογενές όσο και στο πρωτογενές νομικό πλαίσιο, ακόμη και στο ισχύον αστικό σύνταγμα, προκειμένου να ξεπατώσουν το δασικό πλούτο της χώρας και να ιδιωτικοποιήσουν τα πάντα, με στόχο πάντα από τη μια το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο να βγάζει υπερκέρδη και από την άλλη ο λαός να ζει το μαρτύριο της φτώχειας και της ανελευθερίας.

Ποιοι δημόσιοι υπάλληλοι μπορούν να θεωρηθούν από την τρικομματική κυβέρνηση επίορκοι. Επίορκοι θεωρούνται μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι που αντιστέκονται στις απαιτήσεις των πολιτικών ηγεσιών των υπουργείων να βγάζουν παράνομες αποφάσεις, να κάνουν αποδεκτές γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ τύπου Βατοπεδίου, να συμβάλλουν καθοριστικά στην επεξεργασία αντιλαϊκών νόμων κτλ. Δε θεωρούνται επίορκοι εκείνοι που έχουν το «προ-

σόν» να ικανοποιούν τις απαιτήσεις των πολιτικών ηγεσιών των υπουργείων. Όταν κάποιος απ' αυτούς παραπλέμπονται, παρεμβαίνουν οι μηχανισμοί και είτε τους αθρώνουν είτε τους ρίχνουν στα μαλακά. Θα αναφέρουμε δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις πρώην υπαλλήλων του υπουργείου Γεωργίας, της Στ. Μαντέλη και του Ν. Φλαούνα. Η πρώτη παραπλέμφθηκε για την υπόθεση του Βατοπεδίου. Η ανάκριση περατώθηκε, η υπόθεση βρίσκεται στο Συμβούλιο Εφετών και σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες μας η πρόταση του εισαγγελέα για τη Μαντέλη είναι απαλλακτική.

Ο Ν. Φλαούνας εμφανιζόταν ως υπάλληλος Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου για 23 χρόνια, χωρίς να δουλεύει! Μετά από δική μας δημοσιογραφική έρευνα αναγκάστηκαν να τον απολύσουν. Ομως, ενώ το Ε' Τμήμα του ΝΣΚ γνωμάτευσε ομόφωνα, ότι ο Ν. Φλαούνας πρέπει να επιστρέψει τους μισθούς και τις ασφαλιστικές εισφορές για διάστημα 13 χρόνων και οκτώ μηνών, ότι πρέπει να του ασκηθεί ποινική δίωξη και να διενεργηθεί ΕΔΕ, όλοι οι υπουργοί Γεωργίας από τον Απρίλη του 2010 μέχρι σήμερα αρνήθηκαν να υπογράψουν τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ και έτσι ο πραγματικός επίορκος πρώην δημόσιος υπάλληλος διαφεύγει των υποχρεώσεών του. Η Εισαγγελία Εφετών Καλαμάτας παρήγγειλε στις 18.10.2010 προκαταρκτική εξέταση κατά του Ν.Φλαούνα, στη συνέχεια του απαγγέλθηκε κατηγορία σε βαθμό κακουργήματος και άρχισε η τακτική ανάκριση. Βρισκόμαστε στα μέσα του Απριλίου του 2013 και όπως ενημερωθήκαμε από την ανακρίτρια της Καλαμάτας η ανάκριση δεν ολοκληρώθηκε ακόμη! Τα συμπεράσματα δικά σας.

Η δική μας γενική παρατήρηση είναι πως, όταν έχουμε να κάνουμε με πραγματικά επίορκους δημόσιους υπάλληλους, είτε μένουν ατιμώρητοι είτε οι υποθέσεις τους σέρνονται στο χρόνο με αβέβαιο το τελικό αποτέλεσμα. Αντίθετα, δημόσιοι υπάλληλοι που αντιστέκονται στις παράνομες ενέργειες των πολιτικών ηγεσιών των υπουργείων, που υπερασπίζονται τη δημόσια περιουσία, το περιβάλλον, το δασικό πλούτο της χώρας κτλ. βαρφτίζονται επίορκοι και πλέον θέλουν να τους ξωπετάσουν με συνοπτικές διαδικασίες, πατώντας στο πειθαρχικό δίκαιο.

Κρίνουν υποθέσεις δασικών αμφισβητήσεων «αγνοώντας» την απόφαση του ΣτΕ

Πρόεδρος στο τρομοδικείο που δικάζει στον Κορυδαλλό την 4η δίκη της ΣΠΦ είναι ο Πρόεδρος Εφετών Γ. Μιχαλιός. Ερευνώντας ποιες άλλες υποθέσεις χειρίζεται αυτή την περίοδο, ανακαλύψαμε ότι ο Γ. Μιχαλιός είναι πρόεδρος στην Δεύτερη Β/θμια Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων, που κρίνει σε δεύτερο βαθμό τις αποφάσεις της Α/θμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων. Η Επιτροπή αυτή συγκροτήθηκε με την απόφαση 119/14-3-2012 του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής και απαρτίζεται από τέσσερα τακτικά μέλη. Εκτός από τον πρόεδρο Γ. Μιχαλιό συμμετέχουν: Η δασολόγος Μ. Βουλαλά, υπάλληλος στο δασαρχείο Πεντέλης και από την Τετάρτη υπάλληλος στη Διεύθυνση Δασών Ανατολικής Αττικής. Η δασολόγος Σ. Μετελέτη, προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών Πειραιά. Ο γεωπόνος Δ. Κώτσιος, υπάλληλος της Διεύθυνσης Αγροτικών Υποθέσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής. Γραμματέας της Επιτροπής είναι ο δασονόμος Θ. Δαγκλής, υπάλληλος της Διεύθυνσης Αναδάσωσης της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής.

Στο χρονικό διάστημα της λειτουργίας της η εν λόγω Επιτροπή εξέτασε τέσσερις προσφυγές κατά αποφάσεων της Α/βάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων της Δυτικής Αττικής και δύο προσφυγές κατά αποφάσεων της Α/βάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων Ανατολικής Αττικής. Τρεις αποφάσεις είναι του 2012 και τρεις του 2013, οι οποίες αφορούσαν αποφάσεις της Α/βάθμιας Επιτροπής της Δυτικής Αττικής. Οι διασκέψεις έγιναν μία στις 17 Γενάρη και δύο στις 19 Φλεβάρη του 2013.

Σημειώνουμε τις ημερομηνίες, γιατί έχουν σχέση με την εφαρμογή της απόφασης

32/2013 του ΣτΕ που αφορά τον επιστημονικό ορισμό του δάσους (αναλυτικά γράψαμε στα δυο προηγούμενα φύλλα της «Κ»). Η ολομέλεια του ΣτΕ πραγματοποίησε τις διασκέψεις της στις 18 και 28 Νοέμβρη και στις 5 Δεκέμβρη του 2012, με πρόεδρο τον Π. Πικραμμένο, ενώ η απόφαση δημοσιεύτηκε στις 8 Γενάρη του 2013, επί προεδρίας Κ. Μενουδάκου. Το αναφέρουμε για να τονίσουμε ότι το ΣτΕ αποφάσισε στις 5 Δεκέμβρη του 2011, αλλά η απόφασή του κρατήθηκε στο συρτάρι για ένα χρόνο και 34 ημέρες. Κρίνοντας εκ των υστέρων τη στάση της Β/θμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων, της οποίας προεδρεύει ο Πρόεδρος Εφετών Γ. Μιχαλιός, θεωρούμε ότι έπρεπε να εφαρμόσει την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ όχι μόνο στις αποφάσεις της του 2013, αλλά και σ' αυτές του 2012.

Όμως, μελετώντας προσεχτικά τις αποφάσεις της Επιτροπής, διαπιστώσαμε ότι αυτή εφαρμόζει τον ορισμό του δάσους όπως θεσμοθετήθηκε το Δεκέμβρη του 2003 με το δασοκτόνο νόμο 3208 και όσον αφορά τις δασωμένες εποικιστικές εκτάσεις της παρ. 3 του άρθρου 15 του νόμου 1734/1987, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ.6 του άρθρου 1 του νόμου 3147/2003. Θυμίζουμε ότι με την απόφαση 32/2013 το ΣτΕ επικύρωσε την απόφαση 27/1999 του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου και χαρακτήρισε τις διατάξεις των νόμων αυτών ως αντισυνταγματικές.

Στο πλαίσιο της δημοσιογραφικής μας έρευνας επικοινωνήσαμε με τις δύο δασολόγους της Επιτροπής (μία φορά με τη Μ.Βουλαλά και δύο φορές με τη Σ. Μετελέτη) καθώς και με τον πρόεδρο της Επιτροπής Γ. Μιχαλιό (μία φορά). Ξεκαθαρίσαμε και στους τρεις (τους θεωρούμε ως τα βασικά μέλη της Επιτροπής), ότι δε θα δεχτούμε τον πιθανό ισχυρισμό, ότι αγνο-

ούσαν την απόφαση του ΣτΕ. Τους είπαμε ότι οφείλουν εδώ και τώρα να επανεξετάσουν τουλάχιστον τις τρεις αποφάσεις του 2013, εφαρμόζοντας άμεσα την 32/2013 του ΣτΕ, ενώ οφείλουν επίσης να επανεξετάσουν και τις τρεις αποφάσεις του 2012, γιατί η απόφαση του ΣτΕ είχε εκδοθεί το Δεκέμβρη του 2011, άσχετα αν η δημοσίευσή της καθυστέρησε. Αναφερθήκαμε ακόμη στο γεγονός ότι η ολομέλεια του ΣτΕ εξέδωσε και τις αποφάσεις 33 και 34, οι οποίες δημοσιεύθηκαν επίσης στις 8 Γενάρη του 2013 και στις οποίες η ολομέλεια του ΣτΕ επικαλείται την απόφαση 32/2013.

Η Σ. Μετελέτη επικαλέστηκε άγνοια, ισχυρισμό τον οποίο άμεσα αμφισβητήσαμε, καλώντας την να πάρει θέση. Μας απάντησε, ότι θα επικοινωνήσει άμεσα με τον πρόεδρο της Επιτροπής και θα του θέσει το ζήτημα που τις επισημάναμε. Ο πρόεδρος της Επιτροπής (και πρόεδρος σε τρομοδικείο του Κορυδαλλού) μας ευχαρίστησε για την ενημέρωσή που του κάναμε και άφησε να εννοηθεί ότι η Επιτροπή της οποίας προεδρεύει θα εφαρμόσει την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ.

Εμείς δε θ' αρκεστούμε στις προσωπικές τους διαβεβαιώσεις, άμεσες ή έμμεσες. Θα επιμένουμε στην πιστή εφαρμογή της απόφασης 32/2013 της Ολομέλειας του ΣτΕ. Δεν μπορούμε, όμως, ν' αποφύγουμε τον πειρασμό να σχολιάσουμε ιδιαίτερα τη στάση του Προέδρου Εφετών Γ. Μιχαλιό που σκανδαλωδώς αγνόησε την απόφαση 32/2013 της ολομέλειας του ΣτΕ. Οι ευχαριστίες του σε τίποτα δεν μειώνουν τις σοβαρές του ευθύνες. Όταν η αστική Δικαιοσύνη δεν συγχωρεί άγνοια νόμου στους πολίτες που δικάζει, πώς να συγχωρεθεί άγνοια σε ανώτερο δικαστή, ειδικά όταν αυτή η άγνοια αφορά το ζωτικό θέμα της προστασίας του δάσους;

■ Βορειοανατολική Χαλκιδική

Η κρατική τρομοκρατία δυναμώνει τον αγώνα

«**Κ**αι μάλιστα επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν μιλάμε για απλή σύλληψη βάσει εντάλματος. Μιλάμε για σύλληψη ατόμων που κατηγορούνται για πολλά κακούρηγματα και πλημμελήματα. Για πράξεις οι οποίες **εμπήτουν στον ευρύτερο χαρακτήρισμό της τρομοκρατίας**». «Εκρίθη κι αν θέλετε την άποψη μου μάλλον καλώς εκρίθη, ότι αν αυτό το ένταλμα εκτελείτο χτες το απόγευμα, δεδομένης μάλιστα της πιθανολογούμενης και προφανούς εκ του αποτελέσματος αντίδρασης των κατοίκων, θα γινόταν μακελειό. Κρίθηκε λοιπόν ότι το σωστό είναι να αιφνιδιαστούν οι υπόδοικοι και ορθώς αιφνιδιαστήκαν». **«Εάν οποιαδήποτε κοινότητα, χωριό ή κομσόπολη στην Ελλάδα έχει την εντύπωση ότι μπορεί να μετατραπεί σε γαλαπτικό χωριό και να εφαρμοστεί δικό του Σύνταγμα, δικό του δίκαιο, την αυτοδικία ως κανόνα ζωής, αυτό δεν πρόκειται να περάσει. Εξηγημένες κουβέντες**». «Οφείλω να σας πω ότι **μεγαλύτερο κατηγορητήριο δεν έχω δει ούτε στις δίκες περί τρομοκρατίας**». «Αν δεν επιβληθεί σε όλους η νομιμότητα και δεν την ακολουθήσουμε όλοι τη νομιμότητα είμαστε σαν κράτος, σαν κοινωνία, σαν πατριδα απολύτως χαμένοι». «Δεν πρόκειται να υπάρξει επανάληψη των φαινομένων της Κερατέας, ο Νόμος θα επιβληθεί και νομίζω ότι

θα αποκατασταθεί η αίσθηση της νομιμότητας». **«Μα κατηγορούνται για φυσική αυτοουργία αυτοί οι άνθρωποι, για φυσική αυτοουργία. Ειλικρινά, σας διαβεβαιώ, το κατηγορητήριο -εγώ δεν θέλω να παρέμβω στη Δικαιοσύνη, υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας για όλους και το σεβόμαι, είμαι δικηγόρος, και το σεβόμαι απολύτως για τον κάθε άνθρωπο-, όμως το κατηγορητήριο είναι ανατριχιαστικό. Οι άνθρωποι αυτοί κατηγορούνται ότι πυροβόλησαν τους φύλακες, οι οποίοι σώθηκαν επειδή τα σκάγια πήγαν πάνω στα αλεξίσφαιρα γιλέκα τους. Και είναι δυνατόν κόμμα, με αυτό το κατηγορητήριο, να έρχεται να συζητά για την ώρα σύλληψης;».** **«Έχει ταυτοποιηθεί το όπλο. Βρέθηκαν το όπλο και τα σκάγια. Βεβαίως, κοιτάξτε, την άποψη μου -σε όποιο βαθμό γνωρίζω τα στοιχεία- την έχω, αλλά αυτό δεν αφορά εμένα. Ξαναλέω, υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας και για μένα είναι απολύτως σεβαστό**».

Τα παραπάνω είναι ένα μικρό ποτ-πουρί απ' όσα είπε ο ακροδεξιός Ν. Δένδιας σε τρεις εμφανίσεις του (μια τηλεοπτική και δύο ραδιοφωνικές), το πρωί της Τετάρτης 10 Απριλίου, λίγες ώρες μετά τη κανγκστερική νυχτερινή εισβολή των ΕΚΑΜ στα σπίτια δυο κατοίκων της Ιερισσού και στη σύλληψή τους με τις πυτζάμες, μπροστά στα μάτια

των ανήλικων παιδιών τους. Εισβολή που ξύπνησε μήνες Κατοχής και Λούντας, τις οποίες σε κάποιο βαθμό αναγκάστηκαν να ενστερνιστούν και τα αστικά ΜΜΕ, μολοντί είχαν όλη τη διάθεση να κάνουν πλάτες στη συγκυβέρνηση. Άλλες εποχές θα είχαν κρεμάσει τον Δένδια στα μανταλάκια και θ' απαιτούσαν την αποπομπή του από την κυβέρνηση. Τώρα, περιορίστηκαν σε σχολιάκια και παρατηρήσεις.

Η δικαστική εξέλιξη αυτής της υπόθεσης ήταν προδιαγεγραμμένη. Σιγά μη βρισκόταν εισαγγελέας και ανακριτής να πάνε κόντρα στη γραμμή που έδωσε ο Δένδιας. Τερσατέηδες και Πολυζωιδήδες δεν υπάρχουν στη σημερινή αστική Δικαιοσύνη. Ούτε καν Σαρτζετάκηδες. Εδώ δεν είχαν την αξιοπρέπεια να ζητήσουν να μεταφερθούν οι κρατούμενοι στο δικαστήριο, όπως προβλέπει η Δικονομία τους, αλλά πήγαν οι ίδιοι και ολοκλήρωσαν αυτή τη φάση της ανάκρισης στο μπατσομέγαρο της Θεσσαλονίκης (ούτε καν του Πολύγυρου, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει η υπόθεση). Οι δυο αγωνιστές ενάντια στους χρυσοθήρες προφυλακίστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες. Δεν έχουμε δει τη δικογραφία, απ' όσα ακούσαμε όμως και με την πείρα που έχουμε από το δικαστικό ρεπορτάζ σε υποθέσεις με πολιτική φόρτιση, είμαστε απολύτως σί-

γουροι πως δεν υπάρχει τίποτα σε βάρος τους. Είναι πάγια τακτική των μπάτσων (και των υπουργών τους) να τροφοδοτούν τα «παπαγαλάκια» με διάφορα ανύπαρκτα στοιχεία, για να δημιουργήσουν κλίμα. Το 'χουν κάνει άπειρες φορές αυτό και μετά τα πάντα ξεφουσκώνουν, όταν οι υποθέσεις φτάνουν στα δικαστήρια.

Μάλλον δεν έχει καμιά σημασία να αναφερθούμε στο παραλήρημα Δένδια, ο οποίος την ίδια στιγμή που μιλούσε για το τεκμήριο αθωότητας έκανε όλα τα υπόλοιπα σχόλια, περί «τρομοκρατίας», «ανατριχιαστικού κατηγορητηρίου» και «πυροβολισμούς κατά των φυλάκων», που ουδέποτε υπήρξαν (ανεξάρτητα του ότι οι δύο συλληφθέντες δεν έχουν καμιά σχέση).

Άλλωστε, ένας στόχος της νυχτερινής εισβολής των ΕΚΑΜ στα σπίτια ήταν αυτός. Να δώσει την εντύπωση πως πρόκειται για επικίνδυνους εγκληματίες που μόνο νύχτα μπορούσαν να τους αιφνιάσουν. Ο δεύτερος και κυριότερος σκοπός ήταν να τρομοκρατηθεί ολόκληρη η Βορειοανατολική Χαλκιδική. Αυτόν τον στόχο η συγκυβέρνηση δεν τον πέτυχε κι αυτό φαίνεται από το αποτέλεσμα, δεν είναι δική μας αισιόδοξη εκτίμηση. Ο κόσμος ξεσηκώθηκε. Οι μπάτσοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το Τμήμα της Ιερισσού, το οποίο οι

κάτοικοι κατέστρεψαν. Χιλιάδες κατέβηκαν στη Θεσσαλονίκη για να συμπαρασταθούν στους συλληφθέντες. «Να σπάσουν κι οι πέτρες» ήταν το σύνθημα-κάλεσμα που ξεσήκωνε τα χωριά και βρήκε τη μέγιστη ανταπόκριση. Άνδρες, γυναίκες, παιδιά, γριές και γέροι, όλες οι ηλικίες ήταν εκεί. «Ρουφιάνοι, κάθε μέρα μανούρα θα σας κάνουν, και πάλι θα σας βρίσκω στον Κάκαβο επάνω» ήταν ένα από τα συνθήματα που δονούσαν την ατμόσφαιρα έξω από τη ΓΑΔΘ. Κι ένα άλλο έδινε το πανελλαδικό στίγμα αυτής της υπόθεσης: «Ολη η Ελλάδα είναι Γαλατία, Κάισαρες μην κοιμάστε μες στην ηουχία».

Αυτή η ιστορία δεν τελείωσε. Τώρα αρχίζει. Για πάνω από δυο χρόνια οι Χαλκιδικιώτες αγωνίζονταν μόνο τους, ενώ τα ΜΜΕ έριχναν πέπλο σιωπής πάνω από τον αγώνα τους. Μετά τη μαχητική ενέργεια στις Σκουριές, τα πράγματα άλλαξαν. Η κυβέρνηση είναι ικανή μόνο να σπέρνει τον τρόμο. Όταν όμως η σπορά γίνεται σε άγονο έδαφος, το αποτέλεσμα είναι τζιφός. Και είναι άγονο έδαφος για την κρατική τρομοκρατία οι αγωνιζόμενοι της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής. Γιατί τώρα συνειδητοποιήσαν καλύτερα τη δύναμή τους και τώρα έχουν «πλάτες σε όλη την Ελλάδα. Του Δένδια το φυλλοκάρδι τρέμει, όπως έτρεμε και του Ραγκούση με την Κερατέα.

■ Με τη βούλα της Κομισιόν, του EFSA και του EMA

Κουκούλωμα στο σκάνδαλο με το αλογίσιο κρέας

«**Τ**α σημερινά ευρήματα έχουν επιβεβαιώσει ότι πρόκειται για ζήτημα απάτης στα τρόφιμα και όχι για ζήτημα ασφάλειας των τροφίμων. Η αποκατάσταση της απολύτης εμπιστοσύνης των ευρωπαίων καταναλωτών και των εμπορικών εταιριών στη διατροφική μας αλυσίδα, μετά απ' αυτό το σκάνδαλο απατηλών ετικετών, είναι τώρα ζωτικής σημασίας για την ευρωπαϊκή οικονομία, δεδομένου ότι ο διατροφικός τομέας είναι ο μέγιστος ξεχωριστός οικονομικός τομέας στην ΕΕ. Τους επόμενους μήνες, η Επιτροπή θα προτείνει να ενδυναμωθούν οι έλεγχοι κατά μήκος της διατροφικής αλυσίδας, σε σύνδεση με τα μαθήματα που πήραμε».

Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί, μα η χαρά δεν την αφήνει! Ο επίτροπος για την Υγεία και τους Καταναλωτές Τόνιο Μποργκ, ο οποίος έκανε την παραπάνω δήλωση, δεν κρύβεται. Βάζοντας την ταφόπλακα στο σκάνδαλο με το αλογίσιο κρέας, διακήρυξε ότι καθήκον της Επιτροπής είναι

να καθυσχύσει τους λαούς, για να ξαναπέσουν με τα μούτρα στη σαβούρα που τους πουλάνε οι εταιρίες, γιατί η παραγωγή τροφίμων είναι ο μεγαλύτερος ξεχωριστός κλάδος του ευρωπαϊκού καπιταλισμού.

Εκαναν, αναφέρει η ανακοίνωση της Επιτροπής, έλεγχοι και βρήκαν ότι μόνο το 4,66% των δειγμάτων περιλάμβαναν αλογίσιο κρέας, ενώ στους ελέγχους για φαινυλοβουταζόνη βρήκαν θετικό το 0,51% των δειγμάτων.

Μια μέρα πριν την ανακοίνωση της Επιτροπής, που έγινε στις 16 Απριλίου, εξέδωσαν κοινή δήλωση τα μεγάλα «πλυντήρια», ο EFSA (Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων) και ο EMA (Ευρωπαϊκό Γραφείο Φαρμάκων), που αναφέρει ότι «η παράνομη παρουσία υπολειμμάτων φαινυλοβουταζόνης σε αλογίσιο κρέας είναι χαμηλού κινδύνου για τους καταναλωτές, λόγω της χαμηλής πιθανότητας έκθεσής τους και της συνολικά χαμηλής πιθανότητας τοξικών συνεπειών».

Δε θέλουμε να σας ταλαιπωρήσουμε με μια μεγάλη ανάλυση που θα δείξει πως οι EFSA και EMA διεκπεραίωσαν την εντολή της Κομισιόν. Δεν επικαλούνται κάποιες επιστημονικές μελέτες, αλλά κάποιους μπακάλικους συλλογισμούς, βάσει των οποίων καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι, **με βάση τα δεδομένα των ελέγχων, τα οποία γενίκευσαν, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η πιθανότητα να υπάρξουν σοβαρές παρενέργειες, όπως η θανατηφόρος απλαστική αναιμία, είναι μεταξύ δύο στο τρισεκατομμύριο και ένα στα εκατό εκατομμύρια!**

Οραίοι επιστήμονες, μα την αλήθεια. Αντί να πουν ότι η φαινυλοβουταζόνη είναι εξαιρετικά επικίνδυνη, οπότε η παραγωγή της είναι απαγορευμένη, παρουσία υπολειμμάτων της συνιστά **έγκλημα** (διότι, εκτός των άλλων, δεν γνωρίζουμε και πώς δρα συνδυαστικά με άλλους βλαπτικούς παράγοντες). Παρά ταύτα, για να κρατήσουν κάποια επιστημονικά προσχήματα, μιλούν για κίνδυνο, έστω και χαμηλό. Πώς, λοιπόν, έρχεται η Επιτροπή και ισχυρίζε-

ται ότι δεν υπάρχει σκάνδαλο ασφάλειας τροφίμων, αλλά μόνο σκάνδαλο απατηλής ετικετοποίησης;

Είναι ακόμα πιο προκλητική η ανακοίνωση της Κομισιόν, διότι ο EFSA και ο EMA μελέτησαν **μόνο τα αποτελέσματα από ελέγχους για φαινυλοβουταζόνη που έγιναν σε προϊόντα χαρακτηρισμένα ως προερχόμενα από άλογο. Διότι στα προϊόντα που χαρακτηρίζονται ως προερχόμενα από βοδινό κρέας ΔΕΝ έγινε έλεγχος για κατάλοιπα φαινυλοβουταζόνης**. Ερχονται, λοιπόν, οι αληθίνοι της Επιτροπής και ανακοινώνουν ότι δεν υπάρχει πρόβλημα ασφάλειας, σε τρόφιμα τα οποία **δεν ελέγχθηκαν αν είναι ασφαλή ή όχι**, αλλά ελέγχθηκαν μόνο για το αν περιέχουν αλογίσιο κρέας και δεν το γράφουν (μόνο έλεγχος DNA). Και **ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει πρόβλημα ασφάλειας, ενώ έχει ανιχνευτεί φαινυλοβουταζόνη**, έστω σε λίγα δείγματα όπως λένε.

Αυτό το είχαμε γράψει από την πρώτη στιγμή και μάλιστα αυτή η καταγγελτική επισή-

μανσή μας ήταν που οδήγησε τον ΔΗΜΑΡίτη πρόεδρο του ΕΦΕΤ στη φάκα (θέλησε να το παίξει μάγκας εκ του ασφαλούς), από την οποία προεπάθησε να βγει με ένα καινούργιο σκάνδαλο (με τη βοήθεια του Γενικού Χημείου του Κράτους και της Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής). Σκάνδαλο για το οποίο γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ». Σύμφωνα, λοιπόν, με την τελική ανακοίνωση της Επιτροπής, έγιναν συνολικά 7.259 έλεγχοι στις 27 χώρες της ΕΕ. Απ' αυτούς, οι 4.144 ήταν έλεγχοι για παρουσία DNA αλόγου και οι 3.115 για την παρουσία φαινυλοβουταζόνης. Από την πρώτη παρτίδα ελέγχων βρέθηκαν 193 δείγματα θετικά σε παρουσία DNA αλόγου, ενώ από τη δεύτερη παρτίδα βρέθηκαν 16 τεστ θετικά σε φαινυλοβουταζόνη.

Όταν σε προϊόντα που είναι χαρακτηρισμένα ως άλογο και τα οποία ελέγχονται βρίσκονται 16 μολυσμένα με φαινυλοβουταζόνη, φανταστείτε τι γίνεται σε εκείνα τα προϊόντα που ήταν νοθευμένα με αλο-

γίσιο κρέας και τα οποία δεν ελέγχθηκαν για φαινυλοβουταζόνη. Εχουμε γράψει και άλλη φορά, ότι είναι απολύτως λογικό όλα τα παλιάλογα που έχουν εμβολιαστεί με φαινυλοβουταζόνη να χρησιμοποιηθούν κυρίως σε μίγματα με βοδινό κρέας, για να αποφύγουν τον έλεγχο. Γιατί το αλογίσιο κρέας ελεγχόταν και πριν για τυχόν ίχνη φαινυλοβουταζόνης, οπότε υπήρχε πάντοτε ο κίνδυνος να πέσει η παρτίδα σε κάποιον δειγματοληπτικό έλεγχο και να βρεθούν τα κατάλοιπα. Ενώ στα νοθευμένα προϊόντα που τα πουλούσαν σαν βοδινό μπορούσαν να χάσουν μέσα όλα τα εμβολιασμένα με φαινυλοβουταζόνη παλιάλογα, με τη βεβαιότητα ότι δε θα γίνει κανένας έλεγχος. Γι' αυτό το λόγο η Κομισιόν δεν διέταξε με τη Σύστασή της να γίνουν και έλεγχοι για φαινυλοβουταζόνη σε όλα τα δείγματα που θα βρίσκονταν θετικά σε DNA αλόγου. **Γιατί ήξερε πολύ καλά ότι πολλά απ' αυτά τα δείγματα θα βρίσκονταν θετικά σε φαινυλοβουταζόνη, οπότε**

Τον κινέζο έκανε ο υφυπουργός Παιδείας

Συνάντηση με τον ΔΗΜΑΡίτη υφυπουργό Παιδείας Παπαθεοδώρου είχε το ΔΣ της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΔΟΕ, στο πλαίσιο της τρίωρης στάσης της Ομοσπονδίας και της συγκέντρωσης έξω από το υπουργείο Παιδείας, την περασμένη Τρίτη.

Κατά τη συνάντηση, ο πονηρός Παπαθεοδώρου έκανε τον «κινέζο», προκειμένου να αποκρύψει τα όσα ετοιμάζει πυρετωδώς το υπουργείο Παιδείας για την επόμενη σχολική χρονιά, ενώ απέφυγε να δεσμευτεί για οτιδήποτε, αφήνοντας σκόπιμα «τρύπες» για τα όσα επακολούθησαν οσονούπω.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της ΔΟΕ, ο υφυπουργός Παιδείας τοποθετήθηκε ως εξής στα ερωτήματα που του υπεβλήθησαν:

«- Εγκύκλιος του Υπουργείου για την οργανικότητα των σχολείων

Δήλωσε πως ζήτησε αιτιολόγηση από τους Περιφερειακούς Διευθυντές των στοιχείων που έχουν δοθεί στο σύστημα καταγραφής ώστε να πάρει το κάθε στέλεχος την ευθύνη της ορθότητας των όσων δηλώνει. Δεν υπάρχει πρόθεση μείωσης των οργανικών θέσεων.

- Ωράριο εκπαιδευτικών

Δήλωσε ότι ενδεχόμενη αύξηση του ωραρίου δεν προσφέρει από μόνη της καμία λύση. Βασικό πρόβλημα είναι η κατανομή του εκπαιδευτικού δυναμικού.

- Ελεγκτές δημόσιας διοίκησης

Δεν έχει υπάρξει μέχρι σήμερα καμία επίσκεψη σε σχολείο. Σε περίπτωση που υπάρξει θα ενημερωθούν πρώτα τα στελέχη εκπαίδευσης

(Περιφερειακοί Διευθυντές, Διευθυντές Π.Ε., Διευθυντές σχολείων) και δεν θα διαταραχθεί η εκπαιδευτική διαδικασία.

- Προσλήψεις αναπληρωτών

Ο αριθμός τους θα εξαρτηθεί από την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

- Απολύσεις εκπαιδευτικών

Δεν προκύπτει από πουθενά τέτοιο θέμα. Το ζήτημα αφορά μόνο όσους βαρύνονται με σοβαρά αδικήματα.

- Συμπτήσεις τμημάτων

Δεν υπάρχει καμία εντολή (προφορική ή γραπτή) του Υπουργείου για συμπτήσεις τμημάτων.

- Ωράριο νηπιαγωγών

Θα εξειδικευθεί με υπουργική απόφαση το επόμενο χρονικό διάστημα.

- Αναγνώριση προϋπηρεσίας αναπληρωτών μετά τις 30/6/2010

Το θέμα μελετάται».

Εμείς, μπορούμε κάλλιστα να φανταστούμε τα όσα δε θέλησε να πει ο υφυπουργός Παιδείας. Τα παραθέτουμε, σύμφωνα με τη σειρά των θεμάτων που αναφέρονται παραπάνω:

♦ Η δήλωση του Παπαθεοδώρου ότι «δεν υπάρχει πρόθεση μείωσης των οργανικών θέσεων» δεν έχει καμία αξία και έγινε εκ του πονηρού, προκειμένου οι εκπαιδευτικοί να κρατηθούν στο σκοτάδι. Ο ίδιος παραδέχτηκε ότι υπήρξε έγγραφο του υπουργείου Παιδείας προς τους Περιφερειακούς Διευθυντές, ζητώντας την «αιτιολόγηση» των στοιχείων που έχουν δηλωθεί, όσον αφορά στην αντιστοιχία ανάμεσα στην υπάρχουσα οργανικότητα των σχολείων και τον αριθμό των μαθητών τους (με βάση

την αναλογία 1 εκπαιδευτικός προς 25 μαθητές. Σύμφωνα με αυτό, χάνονται μόνο στην Περιφέρεια Αττικής 1.799 θέσεις δασκάλων και νηπιαγωγών). Αν το υπουργείο δεν έχει πρόθεση να μειώσει τις οργανικές θέσεις, τότε προς τί το σχετικό έγγραφο; Κι έπειτα πως θα εξασφαλιστεί η συρρίκνωση του Δημόσιου, όταν οι εκπαιδευτικοί αποτελούν τον πληθύνοντα κλάδο του; Ας αφήσουμε δε, το νόμο για την αξιολόγηση που ετοιμάζεται, με σκοπό να αφήσει διάπλατη την πόρτα και για τις απολύσεις (με βάση την υπάρχουσα νομοθεσία).

♦ Η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών αναφέρεται ήδη ρητά στο επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής για το 2013-2016. Θα συνδυαστεί δε με την «κινήσιμότητα» των εκπαιδευτικών, η οποία θα προκύψει ως αποτέλεσμα της κατάργησης των οργανικών τους θέσεων, που θα δημιουργήσει τους «πλεονάζοντες». Θα συνδυαστεί επίσης με τους μηδενικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και με το διορισμό μόλις 2.000 αναπληρωτών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση για την επόμενη σχολική χρονιά. Μέσω όλων αυτών των παρεμβάσεων, το υπουργείο Παιδείας θα προσπαθήσει να καλύψει τα κενά, ανάλογα με «την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού», όπως δήλωσε με νόημα σε άλλο σημείο ο Παπαθεοδώρου.

♦ Το τελευταίο διάστημα υπήρξαν καταγγελίες (οι οποίες, όμως, δεν πήραν έγγραφη επιβεβαίωση) ότι ελεγ-

κτές της δημόσιας διοίκησης έκαναν αφηνδιαστικές επισκέψεις σε σχολεία της περιφέρειας, για να εξακριβώσουν αν οι εκπαιδευτικοί εξαντλούν πλήρως το εργασιακό τους ωράριο (ως τις 2 μ.μ.). Σημειώνουμε ότι όσον αφορά στη διάκριση ανάμεσα στο διδακτικό και εργασιακό ωράριο, η ΔΟΕ έχει επανειλημμένα στείλει διευκρινήσεις στα σχολεία (βασίζονται στις διατάξεις του νόμου 1566), σύμφωνα με τις οποίες, όταν οι εκπαιδευτικοί ολοκληρώνουν το ημερήσιο διδακτικό τους ωράριο, μπορούν να αποχωρήσουν από το σχολείο, εφόσον δεν τους έχει ανατεθεί από το σύλλογο διδασκόντων κάποιο διοικητικό έργο, ή άλλη υπηρεσία που έχει σχέση με το γενικότερο εκπαιδευτικό έργο (ενημέρωση γονέων, πολιτιστικές δραστηριότητες, κ.λπ.). Από την απάντηση του υφυπουργού Παιδείας, γίνεται φανερό ότι το υπουργείο δεν αποκλείει τέτοιου είδους επισκέψεις των ελεγκτών δημόσιας διοίκησης στα σχολεία, ούτε υπάρχει δέσμευση ως προς το τι αυτοί θα ελέγξουν.

♦ Η απόλυση των εκπαιδευτικών προκύπτει καθαρά από το υπάρχον νομικό πλαίσιο (νόμος 1566/1985, νόμος 3848/2010, που αναφέρεται στην ενεργοποίηση του θεσμού του «δόκιμου εκπαιδευτικού», νόμος 4024/2011 για το νέο μισθολόγιο-βαθμολόγιο), αλλά και από τις δεσμεύσεις έναντι της τράικας για απολύσεις 150.000 δημοσίων υπάλληλων έως το 2015.

Ο ΔΗΜΑΡίτης Μανιτάκης ήδη «έξεχασε» τις κόκκινες γραμμές που έβαζε, ενώ ο Κουβέλης συμφώνησε στην απόλυση της πρώτης φουρνιάς δημοσίων υπάλληλων.

♦ Η δήλωση ότι το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών (είναι το μόνο που δεν είναι νομοθετημένο, με αποτέλεσμα να γίνεται «λάστιχο» και να υφίσταται συνεχείς αυξήσεις) θα «εξειδικευθεί με υπουργική απόφαση το επόμενο χρονικό διάστημα» (όπως αναφέρει αόριστα το άρθρο 39 του νόμου 4115/2013) δεν έχει καμία αξία. Ουσιαστικά το θέμα παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες. Και σαφώς θα συνδέεται με την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που ετοιμάζεται.

♦ Ως προς τη μη αναγνώριση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών στην ιδιωτική εκπαίδευση για τη βαθμολογική και μισθολογική τους κατάταξη, απάντηση έχουν ήδη δώσει με σχετικά έγγραφα το Γενικό Λογιστήριο και το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης (ΔΙΔΑΔ / Φ.31.31/1572/2665 - 28/2/2013), τα οποία αναφέρουν ότι «ελλείψει ειδικής νομοθετικής διάταξης που να προβλέπει τα ανωτέρω, η υπηρεσία μας έχει την άποψη ότι μετά την 1η.11.2011 δεν δύναται να αναγνωρισθεί ως προϋπηρεσία για τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών η προϋπηρεσία στην ιδιωτική εκπαίδευση». Το υπουργείο Παιδείας δε, άνοιξε πρώτο το θέμα με σχετικό ερώτημα που υπέβαλε στις 22/3/2013. Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό, αφού οι εκπαιδευτικοί κάνουν πολλά χρόνια να διοριστούν (ειδικά τώρα που έχουν μηδενιστεί σχεδόν οι διορισμοί), κατά τη διάρκεια των οποίων εργάζονται πολλοί εξ αυτών στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Γιούλα Γκεσούλη

Ελλάς-Πορτογαλία συμμαχία

Σα δυο σταγόνες νερό μοιάζουν οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν στην εκπαίδευση, στις χώρες όπου εισέβαλε η τράικα.

Τούτες τις μέρες, που ετοιμάζεται πυρετωδώς η απόλυση των δημοσίων υπάλληλων (και εκπαιδευτικών) και εκεί στο υπουργείο Παιδείας απεργάζονται νέα μέτρα που θα στραγγαλίσουν κυριολεκτικά ό,τι απέμεινε από το δημόσιο σχολείο (δραστικότερες συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων και τμημάτων -1799 λιγότερες οργανικές θέσεις δασκάλων και νηπιαγωγών μόνο στην Περιφέρεια Αττικής, σύμφωνα με τη λογιστική λογική του υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση-πολυπληθή τμήματα, αλλαγή του τοπίου στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, άρση ουσιαστικά της μονιμότητας με την αποδέσμευση του υποστηρίκτη από την οργανική θέση, υποχρεωτικές μεταθέσεις σε όλο το μήκος και το πλάτος της χώρας, αξιολόγηση με σκοπό τη βαθμολογική και μισθολογική καθήλωση και

τη νομιμοποίηση των απολύσεων, ένταση της τρομοκρατίας και της πειθαρχίας, αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών, διάλυση της ειδικής αγωγής, κ.λπ.), θυμηθήκαμε τα όσα ανέφερε ότι εφαρμόστηκαν στη δημόσια εκπαίδευση της Πορτογαλίας (εκεί ντε που επεκτείνεται η συμμαχία των χωρών του Νότου, την οποία προτείνει ο Τσίπρας) ο Μάριο Νογκείρα, Γενικός Γραμματέας της Εθνικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών (FENPROF) της Πορτογαλίας, στη γενική συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ πριν από 3 χρόνια (28 Ιουνίου 2010) και τα οποία δημοσιεύσαμε στην «Κόντρα».

Ιδού το σχετικό απόσπασμα:

«Η Πορτογαλία, μετά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2010, που επέβαλε η μειοψηφική κυβέρνηση του Σοσιαλιστικού Κόμματος, με την υποστήριξη της δεξιάς, αμέσως αποφάσισε να παγώσει τους μισθούς της Δημόσιας Διοίκησης, μειώνοντας την αξία της συνταξιοδότησης και

επιδεινώνοντας τις συνθήκες συνταξιοδότησης ορίζοντας την ηλικία των 65 χρόνων και αναγκάζοντας πολλούς να εργαστούν πολύ περισσότερο από 40 χρόνια. Αυτόν τον Κρατικό Προϋπολογισμό ακολούθησαν δύο Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (PEC) και ανακοινώνεται κι ένα τρίτο, ακόμα πιο βίαιο, το οποίο απαιτείται από τις Βρυξέλλες. Κι αυτό συμβαίνει, τη στιγμή που τα πλοκάμια του ΔΝΤ (Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου) αρχίζουν να αγκαλιάζουν τα ευαίσθητα και αδύναμα σημεία της Χώρας και ετοιμάζονται να τη σφίξουν και, αν το καταφέρουν, να την καταπνίξουν.

Αλλά η επίθεση στους εργαζόμενους, ιδιαίτερα σε αυτούς της Δημόσιας Διοίκησης, δεν είναι σημερινό φαινόμενο-συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό...

Από τους περίπου 150.000 πορτογάλους καθηγητές, περίπου οι 40.000 δεν είναι μόνιμοι. Στο λύκειο, το ποσοστό μη μόνιμων καθηγητών φτάνει το 70%. Αυτοί οι μη μόνιμοι

δεν έχουν οργανική θέση σε κανένα σχολείο, ως εκ τούτου μπορούν να μετατίθενται σε άλλο σχολείο κάθε χρόνο ή και, απλά, να μένουν άνεργοι. Αυτοί δεν έχουν καριέρα. Έχουν λιγότερα δικαιώματα και υφίστανται ένα καθεστώς αξιολόγησης που τους οδηγεί στο να δέχονται σχεδόν τα πάντα, έτσι ώστε να μη χάσουν τη δουλειά τους...

Για να καταλάβετε καλύτερα, μεταξύ 2007 και 2010 πήραν σύνταξη περίπου 15.000 καθηγητές και μπήκαν στα σχολεία για να τους αντικαταστήσουν λιγότεροι από 400. Το αντιστάθμισμα της κατάστασης που προκλήθηκε μετά την αποχώρηση τόσων καθηγητών είναι τώρα ευθύνη των μη μόνιμων... Τα ωράρια εργασίας χειροτέρευσαν κι έχουν γίνει σήμερα πραγματικά ανυπόφορα όσον αφορά τον παιδαγωγικό προγραμματισμό, αλλά και τα σχολεία, αν εξαιρέσουμε κάποια αναβάθμιση των κτιρίων και κάποιου τεχνολογικού εξοπλισμού. Χειρότερευσαν όσον αφορά στις συνθήκες που

απαιτούνται για να ανταποκριθούν ικανοποιητικά στις ανάγκες που αντιμετωπίζουν και που είναι πολλές. Τα τμήματα έχουν πολλούς μαθητές, χιλιάδες μαθητές με ειδικές ανάγκες έχασαν την ιδιαίτερη βοήθεια που λάμβαναν, μειώθηκαν οι ανθρωπίνι πόροι αφού υπάρχουν λιγότεροι υπάλληλοι και λιγότεροι καθηγητές, οι οικογένειες γίνονται ολοένα και φτωχότερες λόγω της ανεργίας και των χαμηλών μισθών (ο βασικός μισθός ανέβηκε φέτος στα 475 ευρώ και μετά από πολλές αντιδράσεις) και δεν υπάρχει κατάλληλη σχολική κοινωνική δράση για να ανταποκριθεί στις ανάγκες...

Γι' αυτούς αλλά και για άλλους λόγους η Πορτογαλία, ενώ έχει πολύ υψηλά ποσοστά σχολικής αποτυχίας και εγκατάλειψης, από τα πιο υψηλά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξακολουθεί να μη δρομολογεί την κατάλληλη πολιτική ώστε να οδηγηθεί στη λύση αυτών των σοβαρών προβλημάτων. Η υποχρεωτική φοίτηση στο σχολείο είναι 9

χρόνια (στο μέλλον θα γίνει 12), αλλά περισσότερο από το 20% των μαθητών δεν το ολοκληρώνει και, απ' αυτούς, περίπου το 40% δεν προχωρά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το ποσοστό παρακολούθησης στο λύκειο είναι της τάξεως του 12% και από όσους το παρακολουθούν και το ολοκληρώνουν, περισσότερο από το 50%, δε βρίσκουν δουλειά ή τουλάχιστον μια δουλειά αντίστοιχη των προσόντων τους. Είναι συνηθισμένο να βλέπουμε καθηγητές να εργάζονται στα ταμεία των σούπερ μάρκετ ή σε καταστήματα εμπορικών κέντρων υπό άθλια συνθήκες, με υπερβολικά χαμηλούς μισθούς και με ιδιαίτερα παρατεταμένα ωράρια εργασίας...

Με σκοπό να σπάσει τον αγώνα και να κάνει αντίποινα στους καθηγητές, η Κυβέρνηση επέβαλε ένα γραφειοκρατικό και θλιβερό μοντέλο αξιολόγησης, αντικατέστησε τη δημοκρατική διοίκηση των σχολείων με ένα διευθυντή που έχει υπερβολικές εξουσίες, άλλαξε το νόμο έτσι ώστε

■ Περισσότες

Μια αστική σέκτα

Γιατί δεν τρομάζει η αστική τάξη από τον Περισσό; Γιατί το πιο μαύρο από τα συγκροτήματα των ΜΜΕ, το συγκρότημα Ψυχάρη (τέως συγκρότημα Λαμπράκη), αφιερώνει σελίδες επί σελίδων στον Περισσό, εξαίροντας τη συνέπιά του; Γιατί αντιδραστικοί αρθρογράφοι όπως ο Πρετεντέρης, ο Λακόπουλος, ο Πολίτης γράφουν ύμνους στην πολιτική σοφία της Παπαρήγα;

Η πρώτη, εύκολη απάντηση είναι πως το κάνουν γιατί θέλουν να χρησιμοποιήσουν τον Περισσό σαν αντίβαρο στον ΣΥΡΙΖΑ, πως το ίδιο θα κάνουν ενισχύοντας όσο μπορούν και τον Αλαβάνο. Αλλωστε, άλλα ΜΜΕ, που κλίνουν προς τον ΣΥΡΙΖΑ (Ελευθεροτυπία, Εφημ. Συντ., 6 μέρες) ακολουθήσαν εχθρική στάση, εξαίροντας μόνο τις απόψεις της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, οι οποίες δεν κατάφεραν καν να φτάσουν στο συνέδριο. Σωστές είν' αυτές οι επισημάνσεις, ως αναρωτηθούμε, όμως, αν υπήρχε περίπτωση αντιδραστικά συγκροτήματα των αστικών ΜΜΕ να ενισχύσουν για καιροσκοπικούς λόγους ένα επαναστατικό κόμμα. Ενα λοιπόν είναι το ερώτημα: γιατί ο Περισσός δεν τρομάζει την αστική τάξη;

Από τη νομιμοποίηση του ρεβιζιονιστικού μορφώματος που καπηλεύεται τον τίτλο του επαναστατικού ΚΚΕ πέρασαν 28,5 χρόνια, στη διάρκεια των οποίων η αστική τάξη πείστηκε ότι πρόκειται για κόμμα του συνταγματικού τόξου, το οποίο μόνον υπηρεσίες μπορεί να προσφέρει στο σύστημα, καθώς και

ένα κομμάτι της εργατικής τάξης και της νεολαίας -άλλοτε μεγαλύτερο και άλλοτε μικρότερο- εγκλωβίζει και τις κομμουνιστικές ιδέες συκοφαντεί δεόντως. Ο Περισσός έχει δώσει κατ' επανάληψη εξετάσεις στο σύστημα και τις έχει περάσει με επιτυχία. Από τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, όταν καταδίκασε με έναν οχετό προβοκατορολογίας κάθε εκδήλωση εργατικής και λαϊκής αντίβιας, μέχρι την πολιτική κρίση του 1989-90, όταν βοήθησε το σύστημα να ελέγξει αυτή την κρίση με τη συμμετοχή του σε δυο διαδοχικές συγκυβερνήσεις (Τζαννετάκη και Ζολώτα), και μέχρι τη νεολαιίστικη εξέγερση του 2008, την οποία ο Περισσός επίσης πολέμησε μ' έναν οχετό προβοκατορολογίας. Η μνημιώδης φράση της Παπαρήγα από το βήμα της Βουλής («στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι») οδήγησε και τότε τους πιο αντιδραστικούς αρθρογράφους, ενός ευρέως πολιτικού φάσματος, να επιδοθούν και πάλι σε ύμνους προς την υπευθυνότητα και τη σοβαρότητα αυτού του κόμματος.

Η κυρίαρχη γραμμή στα αστικά ΜΜΕ σήμερα (πλην αυτών που «παιζουν» αναφανδόν ΣΥΡΙΖΑ) είναι πως ο Περισσός είναι ένα σοβαρό και υπεύθυνο κόμμα, με τη γραμμή του οποίου μπορεί να διαφωνούμε, όμως τη σεβόμαστε. Σε ελεύθερη απόδοση, αυτή η στάση θα μπορούσε να αποδοθεί ως εξής: δεν μας ενοχλεί ένα κόμμα με κομμουνιστική φλυαρία, αντίθετα χρειαζόμαστε ένα τέ-

τοιο κόμμα, για να συγκρατεί εργατικές και νεολαιίστικες δυνάμεις στο βάλτο της αστικής νομιμότητας.

Ο Περισσός βιώνει μια βαθιά αντίφαση. Από τη μια είναι ένα κόμμα που δεν αμφισβητεί τον καπιταλισμό και αγωνίζεται για την υποταγή στην αστική νομιμότητα και από την άλλη, επειδή «κάηκε» το 1989-90 που έπαιξε σε επίπεδο άμεσης διαχείρισης της αστικής εξουσίας, έχει υιοθετήσει στην προπαγάνδα του έναν κομμουνιστοφανή βερμπάλισμο και στην τακτική του έναν αριστεριστικό σεκταρισμό. Οσο το ΠΑΣΟΚ ήταν ακμαίο, αυτή η τακτική διευκόλυνε τον Περισσό, που είχε φτάσει σ' ένα «αξιοπρεπέστατο» εκλογικό ποσοστό. Όταν το ΠΑΣΟΚ κατέρρευσε (λόγω Μνημόνιου) και ξεπετάχτηκε ο ΣΥΡΙΖΑ ως δύναμη εξουσίας, σπέρνοντας αυταπάτες για «κυβέρνηση της Αριστεράς», η τακτική του Περισσού κατέρρευσε.

Η ηγετική ομάδα επιμένει σ' αυτή την αντιφατική (για αστικό κόμμα) τακτική, γιατί μόνο έτσι μπορεί να διατηρηθεί στην κομματική εξουσία. Τους διαφωνούντες, που δεν ήταν και λίγοι, τους «καθάρισε» με συνοπτικές διαδικασίες. Όμως, αυτή η τακτική δεν μπορεί να την πείσει πουθενά όσο ο ΣΥΡΙΖΑ (αλλά και άλλες δυνάμεις, όπως ο Αλαβάνος και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ) παίζει το παιχνίδι της «ενότητας της Αριστεράς». Μόνο αν τσακιστεί ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να ελπίζει ο Περισσός, αλλά περιμένοντας μια τέτοια εξέλιξη μπορεί να δει τη δική του δύναμη να πέφτει ακόμα πιο χαμηλά.

να περιορίσει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τη συνδικαλιστική ελευθερία, αλλά δεν κατάφερε να σπάσει την ικανότητα αντίστασης και αγωνιστικότητας των καθηγητών...

Αυτή τη στιγμή, όσον αφορά τα σχολεία, δρομολογείται η διαδικασία κλεισίματος όλων των σχολείων του πρώτου Κύκλου Βασικών Σπουδών (της παλιάς Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης) που έχουν λιγότερους από 21 μαθητές. Κι αυτά είναι χιλιάδες, διασκορπισμένα σε διάφορες περιοχές μιας τεράστιας αγροτικής ζώνης που υπάρχει στην Πορτογαλία. Οι θυσίες που επιβάλλονται στα παιδιά είναι τεράστιες, γιατί αναγκάζονται να διανύουν καθημερινά τεράστιες αποστάσεις και να μένουν όλη τη μέρα εκτός σπιτιού. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να ενώσει σχολεία που να φτάνουν τους 3.000 μαθητές και περισσότερους από 400 καθηγητές και, μ' αυτόν τον τρόπο, με μοναδική κατεύθυνση μια γεωγραφική περιοχή που είναι πολύ μεγάλη και περιλαμβάνει διάφορες εγκαταστάσεις, να στραφεί σε μια διοίκηση ανθρώπων πόρων τέτοια που, σύντομα, όταν αρχίσει ο καινούργιος χρόνος, να μεταφραστεί στην απόλυση πολ-

λών χιλιάδων εργαζομένων καθηγητών και μη.

Όσον αφορά τους καθηγητές ο αντίκτυπος είναι τρομερός, κυρίως στο μισθό τους, στο ωράριο εργασίας τους, στην επαγγελματική τους σταθερότητα, και στα κοινωνικά και εργασιακά τους δικαιώματα. Από τα διάφορα Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (PEC) ήδη προέκυψε αύξηση τόσο στους άμεσους φόρους όσο και στους έμμεσους, ακόμα μεγαλύτερη υποτίμηση της αξίας της σύνταξης, πάγωμα μισθών ως το 2013, μείωση των κοινωνικών υπηρεσιών, ειδικά στους άνεργους, και πάγωμα διαφόρων εργασιών και συμπληρωματικών επιδομάτων, πάγωμα πρόσληψης στη Δημόσια Διοίκηση... Και ανακοινώνονται νέα Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (PEC), ενώ υπάρχουν ήδη ενδείξεις μερικού ή ολικού παγώματος στα επιδόματα αδείας και Χριστουγέννων, αλλά και απευθείας μείωση μισθών».

Τη συνέχεια στη δημόσια εκπαίδευση της Πορτογαλίας δεν την ξέρουμε, όμως μπορούμε κάλλιστα να την φανταστούμε, παίρνοντας τώρα αντίστροφα παράδειγμα από τα εφαρμοζόμενα στη χώρα μας.

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ: Εργατική απελευθέρωση ή το τυρί στη φάκα του καπιταλισμού;

Συζήτηση
Παρασκευή 26 Απρίλη
ώρα 20.00

Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
www.eksegersi.gr

KONTRA

Μια «καυτή» συζήτηση για ένα φλέγον θέμα

Περιπτώσεις «εργατικής αυτοδιαχείρισης» δεν έχουμε πολλές στην Ελλάδα της κρίσης. Για την ακρίβεια, μόνο η περίπτωση της BIOME εμφανίζεται ως τέτοια. Έχουμε, όμως, διάφορα φαινόμενα που φορτίζονται με ανάλογη θεωρητική σκόνη («αλληλέγγυα οικονομία», «συνεργατισμός» και πάει λέγοντας). Πά-

νω απ' όλα έχουμε αυτή τη θεωρητική σκόνη, η οποία -αγνοώντας και τα παλιά διδάγματα, αλλά και πιο πρόσφατη πείρα (π.χ. περίοδος των λεγόμενων προβληματικών επιχειρήσεων, αγροτικοί συνεταιρισμοί τη δεκαετία του '80)- προσπαθεί να δημιουργήσει μια «ενεαλακτική» ρεφορμιστική συνείδηση, σύμ-

φωνα με την οποία μια «άλλου τύπου» οικονομία μπορεί να λειτουργήσει παράλληλα με την καπιταλιστική.

Ολ' αυτά φιλοδοξούμε να τα βάλουμε κάτω και να τα συζητήσουμε την επόμενη Παρασκευή, σε μια ανοιχτή κουβέντα, όπως είναι όλες οι κουβέντες που γίνονται στο χώρο της «Κόντρας».

ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ
3ήμερο εκδηλώσεων

*Τετάρτη 17/4 8μμ.
πλατεία Κρήτης
N. Χαλκηδόνα
Ανοιχτή αντιφασιστική συνέλευση με θέμα «46 χρόνια από την 21η Απριλίου 1967 και την χούντα»

*Πέμπτη 18/4 8μμ.
πάρκο, Αγία Ευφημία
N. Χαλκηδόνα
προβολή της ταινίας «Τα κορίτσια της βροχής» της Αλίας Δημητρίου

*Σάββατο 20/4 8μμ.
πλατεία Πατριάρχου
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
μαθητική με τους:
*bloody chains
*soul resistance
*Over-throw
*what the funk
*άλφα πέντε
*dictators

*Κυριακή 21/4 12μμ.
πάρκο Μουστακλή
παιδικό εργαστήρι «Ξύπνα Τενεκεδούπολη»

*2μμ. πάρκο Μουστακλή στο μινιάτο
4η αγωνιστική του τουρνουά ποδοσφαίρου

Αντιφασιστική Συνέλευση Ν.Φ. - Ν.Χ. και γύρω περιοχών

ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Ο φασισμός δεν έρχεται απ' το μέλλον καινούργιο κάτι τάχα να μας φέρει...

Με τον παραπάνω τίτλο η «Αντιφασιστική Συνέλευση Νέας Φιλαδέλφειας-Νέας Χαλκηδόνας και γύρω περιοχών» οργανώνει ένα τετραήμερο γεμάτο με αντιφασιστικές εκδηλώσεις σε διάφορους χώρους. Οι περισσότερες εκδηλώσεις έχουν ήδη πραγματοποιηθεί όταν κυκλοφορεί η «Κόντρα», όμως η σχετική ανακοίνωση έφτασε την Τρίτη (συντροφική συμβουλή προς την Αντιφασιστική Συνέλευση: δώστε μεγαλύτερη προσοχή στο θέμα της προπαγάνδης των εκδηλώσεων). Υπάρχουν, βέβαια, οι εκδηλώσεις του Σαββατοκύριακου, ενώ για μας η δημοσίευση της ειδήσεως, έστω και με καθυστέρηση, έχει και ευρύτερη σημασία.

Το πρόγραμμα του αντιφασιστικού τετραήμερου

Τετάρτη 17/4, 8 μμ
πλατεία Κρήτης, Ν. Χαλκηδόνα
Ανοιχτή αντιφασιστική συνέλευση με θέμα «46 χρόνια από την 21η Απριλίου 1967 και τη χούντα»

Πέμπτη 18/4, 8 μμ
πάρκο Αγίας Ευφημίας, Ν. Χαλκηδόνα
Προβολή της ταινίας «Τα κορίτσια της βροχής» της Αλίας Δημητρίου

Σάββατο 20/4, 8 μμ
πλατεία Πατριάρχου, Ν. Φιλαδέλφεια
Αντιφασιστική μαθητική συναυλία με τα συγκροτήματα Bloody Chains, Soul Resistance, Over-throw, What the funk, Άλφα πέντε, Dictators

Κυριακή 21/4, 12 μμ
πάρκο Μουστακλή, Ν. Φιλαδέλφεια
Παιδικό εργαστήρι «Ξύπνα Τενεκεδούπολη»

Κυριακή 21/4, 2 μμ
πάρκο Μουστακλή, Ν. Φιλαδέλφεια
Διεξαγωγή της 4ης αγωνιστικής του τουρνουά ποδοσφαίρου Antiifa League.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Δύο ολόκληρους μισθούς του (δεν γνωρίζουμε ακριβές ποσό αλλά φανταζόμαστε) προσφέρει υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Εθνικής Τράπεζας ο μητροπολίτης Ανθίμος! Αν είχαμε μισθό θα τον προσφέραμε κι εμείς (τι γελάτε ρε;), αλλά όχι στην Εθνική. Θα τον δίνανε στην τράπεζα Πειραιώς για να δικαιωθεί η γνωστή ρήση -έτσι δεν γράφεται;- «και η Σάλλα με υγεία»...

Για όσους δεν το γνωρίζουν και για όσους αναρωτιούνται «πού είναι και τι κάνει "ο κόσμος"»: ένας στους έξι αναγνώστες ημερήσιων εφημερίδων «ενημερώνεται» από την «Espresso»! Η οποία πουλάει κατά μέσο όρο 16.603 φύλλα καθημερινά, τέσσερις χιλιάδες περισσότερα από όσα πουλάνε -κατά μέσο όρο πάντα- ο «Ριζοσπάστης» (4.593), η «Αυγή» (1.723) και η «Ελευθεροτυπία» (6.350) μαζί!!!

«Οι ανάγκες κατασκευάζονται από τα ΜΜΕ για να δημιουργήσουν μια ζήτηση για ολότελα άχρηστα εμπορεύματα, που το καθένα έχει σχεδιαστεί προσεκτικά για να φθαρεί μετά από μια προκαθορισμένη χρονική περίοδο. Η λεηλασία του ανθρώπινου πνεύματος από την αγορά, μπορεί να παραλληλιστεί με τη λεηλασία του πλανήτη από το κεφάλαιο» (Murray Bookchin).

Επειδή οι τιμές του αλκοόλ έχουν εκτοξευθεί στα ύψη, θα την πέσουμε σε όσους πίνουν και δεν μας δίνουν. Θυμίζουμε ότι η απόφαση του 9ου συνεδρίου της ΚΝΕ έλεγε «να σταματήσει το χτύπημα των αγώνων και να διαλυθούν τα ΜΑΤ»! Και ο Μάκης Μαϊλής («Ριζοσπάστης», 8 Γενάρη 2009) δήλωνε μεταξύ πολλών ωραίων: «Πέρα από ουτοπικό είναι κι αποπροσανατολιστικό το "να διαλυθούν τα ΜΑΤ"». Διαλέγετε και παίρνετε...

Και αφού θυμηθήκαμε τα παλιά, να κάτι ακόμη: «640 KB RAM είναι αρκετά για όλες τις εφαρμογές». Το είπε το 1981 ο ίδιος ο Bill Gates, ιδρυτής και ιδιοκτήτης της «Microsoft».

«Η τεχνολογία, παραγωγικός μηχανισμός του καταναλωτισμού, οπλίζει το χέρι του αφέντη, όχι του δούλου. Το δούλο τον φορτώνει αδιάκοπα με καινούργια εφόδια ώστε να γίνεται όλο και βαρύτερος, πιο δυσκίνητος, ασήκωτος, δηλαδή όλο και πιο ακίνδυνος για τον αφέντη. Οι καλοθρεμμένοι υπήκοοι της Κίρκης ποτέ δεν θα της αμφισβητήσουν της εξουσία της, γιατί δεν τους "συμφέρει". Δε θα γίνουν ποτέ ελεύθεροι. Ευτυχία τους λένε τη σκλαβιά τους...» (Αγγελος Τερζάκης).

Τελικά καταργήθηκαν εδώ και τρία ολόκληρα χρόνια νομοί και νομαρχίες; Οι νομαρχιακές επιτροπές κομμάτων και φορέων; Καταργήθηκαν ή όχι; Όχι ότι μας έπιασε κανένα «κόψιμο», αλλά το ζήτημα έχει πολιτικές και άλλες ενδεικτικές διαστάσεις...

Σας έχουμε και άλλη μία ερώτηση: Γνωρίζετε ότι «το σιδηρούν παραπέτασμα» στη γενική γίνεται «του σιδηρούν παραπέτασματος»; Σίγουρα όχι, οπότε θα πρέπει κι εσείς να στείλετε θερμά συγχαρητήρια στο εμπνευσμένο κείμενο του Γραφείου Τύπου της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, που σίγουρα κάπου κάποτε θα το δείτε να κόπεται για ελληνικότητες, γλωσσικούς πλούτους και άλλα τέτοια ωραία...

«Οι καταπιεζόμενοι πρέπει να δουν απτά παραδείγματα του ότι ο δυνάστης είναι τρωτός, για να αρχίσει να αναπτύσσεται μέσα τους μια αντίθετη πεποίθηση. Ωσπου να γίνει αυτό, θα εξακολουθούν να είναι αποκαρδιωμένοι, φοβισμένοι και νικημένοι. Οσο διάστημα οι καταπιεζόμενοι αγνοούν τις αιτίες της κατάστασής τους «δέχονται» την εκμετάλλευσή τους μοιρολατρικά. Και όταν ακόμα υποχρεωθούν να αγωνιστούν για την απελευθέρωσή τους και την αυτοπραγμάτωση τους, το κάνουν αυτό κατά τρόπο παθητικό και αλλοτριωμένο. Σιγά-σιγά ωστόσο δοκιμάζουν μορφές αντιστασιακής δράσης» (Paulo Freire - «Η αγωγή του καταπιεζόμενου»).

Κάθε 51,5 χιλιόμετρα θα υπάρχουν και διόδια στη νέα Εγνατία. Για όσους οι αισθητήρες φρίκης έχουν εξασθενήσει με τόσα που βλέπουν πια τα μάτια μας, αυτό σημαίνει διόδια κάθε είκοσι λεπτά διαδρομής, άντε μισάωρο για τους λιγότερο βιαστικούς! Τόσο βγαίνει (ηθικά) αν σαν καλά και επιμελή παιδάκια της διά βίου και διά βίας μάθησης, διαιρέσουμε το συνολικό μήκος των 670 χιλιομέτρων (διαιρέτες) με τους δεκατρείς σταθμούς που θα γίνουν τελικά (διαιρέτες). Ζούμε σε καιρούς ευελφείας (ευελφείας-ασφάλειας) και καθ' αρμάτων, αλλά μάλλον δεν βελτιώθηκαν και πολύ -αντίθετα, επιδεινώθηκαν- τα πράγματα από τον καιρό του Θησέα. Εκείνος, για μια διαδρομή από Τροιζήνα μέχρι Αθήνα, συνάντησε πέντε ληστές. Κοντά στην Επίδαυρο τον Περιφήτη, στον ιοθμό της Κορίνθου τον Σίνη τον Πτυοκάμπη, στην Κακιά Σκάλα τον Σκίρωνα, στην Ελευσίνα τον Κερκύονα και στον Κηφισό τον Προκρούστη. Επειδή η μυθολογία είναι σχηματική, εύκολα αντιλαμβανόμαστε τον συμβολισμό και τα ρέστα...

«Μας σκοτώνουν με μικρές δόσεις, πολύ ταχτικά, πολύ σιωπηλά, πολύ σοφά» (Γιώργος Σεφέρης).

Κοκκινουκοφίτσα

40ή συνεδρίαση

Παρασκευή, 12.4.13

Μια «περιέργη» διάρρηξη σε γραφείο συνηγόρου υπεράσπισης, η πρόεδρος που επιτέλους άρχισε να εξετάζει με δικονομικά ορθό τρόπο τους μάρτυρες από τους οποίους ζητά αναγνώριση και μια σειρά μάρτυρες του κατηγορητήριου, που αρνήθηκαν να μετατραπούν σε όργανα της «αντιτρομοκρατίας», αλλά συμπεριφέρθηκαν με την εντιμότητα που χαρακτηρίζει τους απλούς λαϊκούς ανθρώπους, απασχόλησαν τη σημερινή συνεδρίαση.

Η συνεδρίαση καθυστέρησε να αρχίσει κατά μια ώρα, γιατί στο καθιερωμένο απουσιολόγιο κατηγορουμένων και συνηγόρων, που κάνει η πρόεδρος του τρομοδικείου, απουσίαζαν οι διορισμένοι συνηγόροι του Χρήστου και του Γεράσιμου Τσακάλου. Ο παριστάμενος Μιχάλης Νικολόπουλος ζήτησε να καθυστερήσει η συνεδρίαση μέχρι να έρθουν.

Ο συνηγόρος Ι. Σωτηρίου, αφού ζήτησε συγγνώμη για την καθυστέρησή του, εξήγησε ότι αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι τη νύχτα έγινε διάρρηξη στο γραφείο του. Οι δράστες της διάρρηξης, η οποία ήταν αριστοτεχνική, όπως του είπε η Ασφάλεια, έκαναν το γραφείο άνω κάτω και το μόνο που πήραν ήταν οι σημειώσεις του από την κατάθεση του αξιωματικού της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά, με τις οποίες ετοίμαζε τη συνηγόρια του στο αίτημα άλλου συναδέλφου του να μη ληφθεί υπόψη αυτή η κατάθεση! Παρακάμπτοντας την ουσία των καταγγελλόμενων από τον συνηγόρο, η μεν πρόεδρος διατύπωσε μια... ευγενική απειλή (το δικαστήριο προβληματίζεται μήπως πρόκειται και για ασέβεια και μήπως πρέπει να στέλνονται τα πρακτικά στον δικηγορικό σύλλογο, είπε), ο δε εισαγγελέας επιδόθηκε σε ένα δασκαλιστικό μάθημα για την υπευθυνότητα που πρέπει να δείχνουν οι συνηγόροι όταν υπερασπίζονται κατηγορούμενους για κακουργήματα (αλήθεια, ο ίδιος δείχνει καμιά ανταπόκριση στα νομικά επιχειρήματα της υπεράσπισης;).

Από την εξέταση των δύο πρώτων μαρτύρων (ηλικιωμένο ζευγάρι, ιδιοκτήτες μονοκατοικίας στη Θεμιστοκλέους 18 στη Νέα Χαλκηδόνα), φάνηκε ότι η πρόεδρος πραγματοποιεί στροφή 180 μοιρών και εξετάζει πλέον όπως επιβάλλει η δικονομία τους μάρτυρες. Θυμίζουμε ότι έχουμε στηλιτεύσει κατά επανάληψη τη στάση της σε προηγούμενες συνεδριάσεις, όταν ζητούσε από μάρτυρες να κάνουν αναγνώριση μεταξύ των κατηγορουμένων, χωρίς προηγουμένως να τους ζητήσει να περιγράψουν το πρόσωπο, όπως ρητά και δεσμευτικά

κά επιβάλλει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Αυτή τη φορά, με σειρά ερωτήσεων, ζητούσε από τους μάρτυρες να κάνουν περιγραφή του προσώπου που νοίκιασε το σπίτι ή το διαμέρισμά τους και μετά τους ζητούσε να κάνουν αναγνώριση. Μια ιδέα καθοδήγησης των μαρτύρων προς όσα φέρονται να έχουν καταθέσει προανακριτικά και στον ανακριτή υπήρχε και πάλι από μεριάς προέδρου, όμως κανένας από τους μάρτυρες δεν της έκανε τη χάρη. Ετσι, αυτή η προσπάθεια της προέδρου (όπως και η πιο προσεκτική προσπάθεια του εισαγγελέα) το μόνο που κατάφερε ήταν να αποκαλύψει πως όχι μόνο οι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής, αλλά και οι εφέτες ειδικοί ανακριτές προσπαθούσαν να καθοδηγήσουν τους μάρτυρες σε αναγνώρισεις συγκεκριμένων προσώπων, που είχαν ήδη συλληφθεί.

Αυτό γινόταν γιατί ήθελαν να αποδείξουν ότι οι τρεις της υπόθεσης των όπλων της Νέας Σμύρνης (Καραγιαννίδης, Μητρούσιος, Σακκάς) και τα μέλη της ΣΠΦ χρησιμοποιούσαν κοινά σπίτια. Εδειχναν, λοιπόν, στους μάρτυρες ελάχιστες επιλεγμένες φωτογραφίες (και όχι ένα πακέτο μαζί με φωτογραφίες άσχετων, όπως επιβάλλεται), συχνά τους ρωτούσαν και για συγκεκριμένη φωτογραφία και αν ο μάρτυρας, κάτω από την πίεση για αναγνώριση, έλεγε ότι κάποιον χαρακτηριστικό κάτι του θυμίζει, έγραφαν ότι «αναγνώρισε με επιφύλαξη». Μάλιστα, στις καταθέσεις δεν έγραφαν αναλυτικές ερωταποκρίσεις, αλλά προηγούνταν η συζήτηση με τον μάρτυρα, μετά γραφόταν η κατάθεση όπως ήθελε ο προανακριτής ή ο ανακριτής, και στο τέλος του ζητούσαν να υπογράψει την κατάθεση, την οποία συνήθως ο μάρτυρας δεν διάβαζε (το δήλωσαν μάρτυρες, λέγοντας πως αλλιώς τα είπαν και αλλιώς γράφτηκαν). Αυτό δεν το έκαναν μόνον οι ασφαλίτες, αλλά και οι ανακριτές, οι υποτιθέμενοι εγγυητές της δικονομικής τάξης και υπερασπιστές των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων (λέμε τώρα...).

Για παράδειγμα, η διαχειρίστρια του διαμερίσματος στην Πραξιτέλους 42 στον Πειραιά, φέρεται να αναγνώρισε τους Κ. Σακκά και Δ. Μπολάνο. Σήμερα, η γυναίκα είπε με κατηγορηματικότητα, ότι δεν αναγνωρίζει κανέναν. Ένας φοιτητής, τα στοιχεία του οποίου βρέθηκαν σε πλαστική ταυτότητα, όταν του έδειξαν φωτογραφία του Γ. Καραγιαννίδη κατέθεσε πως έχει το ίδιο ύψος με τον άνθρωπο που είχε δει. Ε, αυτό βαφτίστηκε αναγνώριση με επιφύλαξη (λες και ο Καραγιαννίδης είναι ο μοναδικός ψηλός στην Ελλάδα)! Ο ίδιος μάρτυρας παραδέχτηκε ότι από τον ανακριτή υπήρξε επιδίωξη να αναγνωρίσει και δεύτερο άτομο κατά 30%!

4η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

2η συνεδρίαση

Δευτέρα, 15.4.13

Μόλις μισή ώρα διήρκεσε η δεύτερη συνεδρίαση του τρομοδικείου για την 4η δίκη της ΣΠΦ. Οσο χρειάστηκε για να εξεταστεί ο διορισμός 18 τακτικών και 2 αναπληρωματικών συνηγόρων υπεράσπισης. Ακολούθησε διακοπή μιας ώρας προκειμένου να βρεθούν οι υπόλοιποι διορισμένοι συνηγόροι, διότι από τους 20 διορισμένους αποδέχτηκαν το διορισμό μό-

νον οχτώ, ενώ τέσσερις δεν προσήλθαν καν, ούτε ειδοποίησαν τη γραμματεία. Μετά τη διακοπή, το τρομοδικείο ανακοίνωσε τα ονόματα νέων διορισμένων συνηγόρων, ενώ αποφάσισε, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, να στείλει τους φακέλους με τα ονόματα των τεσσάρων συνηγόρων στο ΔΣΑ για πειθαρχικό έλεγχο και στην εισαγγελία Αθηνών για απειθεία.

Η δίκη διακόπηκε για την Τρίτη 23 Απριλίου, οπότε θα εξεταστεί ο διορισμός δώδεκα συνηγόρων.

Τσιράκια αεριτζήδων καπιταλιστών

Διευκολύνουν την επιχείρηση ενταχθεί στο πρόγραμμα Jessica, για να πάρει δάνειο 35 εκατ. ευρώ, ενώ το έργο θα ενταχθεί στο ΕΣΠΑ για να τσεπώσει ο ιδιώτης 7 εκατ. ευρώ για έργα ανάπλασης (παιδικός σταθμός, ποδηλατόδρομος, ανάπλαση πλατείας Αυδή κλπ.), που θα ανα-

δείξουν τα ακίνητα και θα ανεβάσουν την τιμή τους. Επίσης, θα αδειάσουν την περιοχή από τα μπουρδέλα και κάθε άλλη δραστηριότητα που δεν αρμόζει στο «πρεστίτζ» που θέλει να δώσει στην περιοχή ο επιχειρηματίας.

ΥΓ. Οι εξελίξεις αυτές εξη-

Οι σημερινοί μάρτυρες ήταν δύο κατηγοριών: σχετιζόμενοι με διαμερίσματα και άνθρωποι τα ονόματα των οποίων είχαν βρεθεί σε πλαστές ταυτότητες και στους οποίους κάποιος είχαν κάνει κάποια στιγμή αστυνομικό έλεγχο. Ουδείς αναγνώρισε κανέναν, ενώ κάποιος που από την πρόεδρο «ωθήθηκε» να επιτηρήσει αναγνώριση, έδειξε λάθος πρόσωπα. Μια κυρία, ιδιοκτήτρια μικρής αποθήκης στην Καισαρείας 2 στη Νέα Σμύρνη, κλήθηκε να αναγνωρίσει τον Κ. Σακκά, αλλά έδειξε τον Γ. Καραγιαννίδη! Η πρόεδρος το ανέφερε, αλλά παρενέβη ο εισαγγελέας για να πει πως δεν αναγνώρισε κανέναν, προστατεύοντας έτσι με πονηριά το διάτρητο κατηγορητήριο. Ένας κύριος, ιδιοκτήτης του διαμερίσματος στον Πειραιά, είπε ότι δεν θυμάται κανέναν, αλλά η πρόεδρος επέμεινε να κοιτάξει τους κατηγορούμενους. Ενώ έπρεπε να αναγνωρίσει τον Κ. Σακκά, αυτός έδειξε από την απέναντι μεριά τον Χ. Χατζημιχαλάκη, λέγοντας αφοπλιστικότητα, την ώρα που κατηγορούμενοι και ακροατήριο γελούσαν: Σας είπα ότι δε θυμάμαι, όλοι νέα παιδιά είναι, όλοι ίδιοι μου φαίνονται! Η πλάκα είναι πως αυτός ο άνθρωπος στον ανακριτή, με τη γνωστή πιεστική διαδικασία των επιλεγμένων φωτογραφιών, είχε αναγνωρίσει «με επιφύλαξη» τον Γεράσιμο Τσακάλου. Όμως, το μισωτήριο είχε γίνει 4 Νοέμβρη του 2010, ενώ ο Γερ. Τσακάλος είχε συλληφθεί την 1η Νοέμβρη του 2010!

Τέτοια αξία είχαν όλες οι προανακριτικές και ανακριτικές αναγνώρισεις. Όπως τόνισαν και οι συνηγόροι υπεράσπισης, αυτές οι αναγνώρισεις ήταν όλες βεβιασμένες, δεν έγιναν με ενιαίο σύστημα (π.χ. να υποδεικνύεται σε όλους το ίδιο πακέτο φωτογραφιών, με την ίδια αριθμηση, για να μπορεί να γίνει και έλεγχος στη δικογραφία) και μοναδικό σκοπό είχαν να μετατρέψουν τις αμφιβολίες των μαρτύρων σε βεβαιότητα, για να στηθεί το κατηγορητήριο.

Η πρόεδρος, πάντως, δεν άντεξε για πολύ στο σεβασμό των δικονομικών κανόνων. Ένας μάρτυρας (απ' αυτούς με τα στοιχεία ταυτότητας), φοιτητής των ΤΕΙ, δήλωσε κατηγορηματικά, ότι δεν θυμάται κανένα χαρακτηριστικό και δεν μπορεί να περιγράψει τους ανθρώπους που του έκαναν έλεγχο ταυτότητας και κατέγραψαν τα στοιχεία του. Παρά ταύτα, η πρόεδρος του ζήτησε να γυρίσει και να κοιτάξει τους κατηγορούμενους μήπως αναγνωρίσει κανέναν! Παρενέβη η συνηγόρος Αννού Παπαρρούσου, παρατηρώντας ότι αυτό παραβιάζει το άρθρο 225 ΚΠΔ, το οποίο απαιτεί ο μάρτυρας πρώτα να περιγράψει χαρακτηριστικά και μετά να κληθεί να αναγνωρίσει. Πώς να αναγνωρίσει κάποιον του οποίου δεν μπορεί να περιγράψει κανένα χαρακτηριστικό; αναρωτήθηκε η συνηγόρος. Η πρόεδρος, όμως, ενθουσιασμένη τον... παλιό καλό εαυτό της, έδωσε μια ακατανόητη απάντηση, από την οποία έβγαине το συμπέρασμα πως δεν υπάρχει Δικονομία, η οποία καθορίζει με σαφήνεια πώς γίνονται οι αναγνώρισεις, αλλά υπάρχει μια... ελεύθερη δικονομία της προέδρου, η οποία πασχίζει μπας και βγάλει καμιά αναγνώριση, για να σώσει το κατηγορητήριο που έφτιαξαν οι συναδέλφοί της, υπό την υψηλή καθοδήγηση των αρρωστημένων μυαλών της Αντιτρομοκρατικής. Η προσπάθεια, πάντως, δεν της βγήκε. Ουδείς μάρτυρας αναγνώρισε οιαδήποτε από τους κατηγορούμενους, είτε ως ενοικιαστή διαμερίσματος είτε ως άνθρωπο που του έκανε έλεγχο ταυτότητας.

γούν και την πρεμούρα του Καμίνη να κλείσει μια σειρά μικρά θέατρα και χώρους πολιτισμού, που ταυτίζει με τα μπουρδέλα, τα οποία επίσης ανακοίνωσε ότι θα σφραγίσει. Δεν είναι μόνο το ότι κάποιος απ' αυτούς τους χώρους βρίσκονται στην «επιμέλεια» περιοχή, είναι και το γενικότερο μήνυμα που θέλει να περάσει ο Καμίνης. Εξω η πλέμπα, για να μείνει όλος ο χώρος στους καθωσπρέπτε μπιζνεσμαν.

■ Το κλουβί θέλει να επαναφέρει ο Ρουπακιώτης

Κάτω τα χέρια από τους πολιτικούς κρατούμενους

Το κλουβί που κάλυπτε το προαύλιο-πηγάδι της υπόγειας ειδικής πτέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού, στην οποία κρατούνται πολιτικοί κρατούμενοι, θέλει να επαναφέρει ο ΔΗΜΑΡίτης υπουργός Δικαιοσύνης και πρώην πρόεδρος του ΔΣΑ Αντώνης Ρουπακιώτης. Αναφερόμαστε στην ειδική πτέρυγα των γυναικείων φυλακών, στην οποία σήμερα είναι φυλακισμένοι ο Δ. Κουφοντίνας, ο Α. Γιωτόπουλος και ο Β. Τζωρτζάτος, ενώ την περασμένη Τρίτη μεταφέρθηκαν το μέλος του ΕΑ Κ. Γουρνάς και οι καταδικασθέντες για την ίδια υπόθεση Χ. Κορτέσης και Β. Σταθόπουλος.

Εργάτες θεάθηκαν πριν μερικές μέρες να παίρνουν μέτρα από τον πάνω όροφο, ενώ μιλούσαν και για εγκατάσταση συναγερμού που ποτέ δεν υπήρξε στα 11 χρόνια που λειτουργεί αυτή η ειδική πτέρυγα. Ο Δ. Κουφοντίνας κατέστησε σαφές στους υπεύθυνους της φυλακής, ότι δεν πρόκειται να δεχτεί την επαναφορά του κλουβιού, το οποίο καταργήθηκε τον Οκτώβριο του 2004, μετά από απεργία πείνας του ίδιου (ακολούθησαν με τη σειρά και οι υπόλοιποι πολιτικοί κρατούμενοι). 31 μέρες κράτησε η απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα, μια σκληρή απεργία πείνας, μόνο με νερό, που τον οδήγησε στα πρόθυρα του θανάτου. Μόνο τότε

αναγκάστηκε να υποχωρήσει ο υπουργός Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρας (προηγήθηκε και παρέμβαση Καραμανλή) και ν' ανακοινώσει την αφαίρεση του κλουβιού όχι μόνο από το ταβάνι, αλλά και από τα πλάγια.

Ο Παπαληγούρας έλεγε πως το κλουβί τοποθετήθηκε για την προστασία των κρατούμενων, τους οποίους υποτίθεται ότι εχθρεύονταν πολλοί! Στην πραγματικότητα, ήταν ένα τιμωρητικό μέτρο, για να ολοκληρωθεί η αισθητηριακή τους απομόνωση, αφού ακόμα και μέσα σ' αυτό το προαύλιο-πηγάδι (για υπόγειο σκάμμα πρόκειται) δεν μπορούσαν να δουν λίγο ουρανό, λίγο ήλιο. Εκτοτε πέρασαν οχτώμισι χρόνια χωρίς το κλουβί, χωρίς ποτέ να τεθεί ζήτημα ασφάλειας. Άλλωστε, σ' αυτό το πηγάδι ούτε ελικόπτερο μπορεί να προσεγγίσει. Ερχεται, λοιπόν, σήμερα ο Ρουπακιώτης να επαναφέρει αυτό που αναγκάστηκε να απομακρύνει ο Παπαληγούρας. Πρόκειται για πρόκληση που δεν πρέπει να του περάσει και δε θα του περάσει.

Στο μεταξύ, την περασμένη Κυριακή ανακοίνωσαν στους πολιτικούς κρατούμενους της υπόγειας βης πτέρυγας μέτρα περιορισμού του προαυλισμού τους. Συγκεκριμένα, αποφάσισαν να κλείνουν το προαύλιο στις 11 αντί τις 12, όπως ίσχυε

μέχρι τώρα, και το βράδυ στις εφτά παρά τέταρτο και όχι δέκα λεπτά πριν τη δύση του ήλιου, όπως προβλέπει ο Κώδικας. Ως πρώτη ένδειξη διαμαρτυρίας οι Δ. Κουφοντίνας, Κ. Γουρνάς, Β. Σταθόπουλος και Χ. Κορτέσης αρνήθηκαν να μπουν μέσα στις 11 και το βράδυ πριν τη δύση του ήλιου, ενώ έκαναν και αποχή συσσιτίου. Την ίδια στάση συνέχισαν και τις επόμενες μέρες, απαιτώντας να δοθεί λύση άμεσα στο πρόβλημα που η φυλακή προσπαθεί να δημιουργήσει. Την Τετάρτη η πίεση για μείωση του χρόνου προαυλισμού σταμάτησε και οι τέσσερις πολιτικοί κρατούμενοι το βράδυ της ίδιας μέρας σταμάτησαν την αποχή συσσιτίου, ξεκαθαρίζοντας ότι είναι έτοιμοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους έτσι και η φυλακή επανέλθει.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους πολιτικούς κρατούμενους και απαιτούμε από τον ΔΗΜΑΡίτη υπουργό Δικαιοσύνης ν' αφήσει τα «κολπάκια». Οι πολιτικοί κρατούμενοι θα αποδειχτούν σκληρό καρύδι για τα δόντια του. Εκτός από τον αγώνα των ίδιων των πολιτικών κρατούμενων, πρέπει να εκδηλωθεί άμεσα η αγωνιστική αλληλεγγύη, για να εξαφανιστεί κάθε σκέψη επαναφοράς του κλουβιού και εφαρμογής νέων κατασταλτικών μέτρων σε βάρος τους.

■ Για το Indymedia και τις Ραδιοζώνες Ανατρεπτικής Εκφρασης

Υπερασπιζόμαστε την ελευθερία του λόγου

Το μεσημέρι της Πέμπτης 11 Απριλίου, η πρυτανική αρχή του Πολυτεχνείου, παίζοντας το ρόλο εισαγγελέα και μπάτσου ταυτόχρονα, έκοψε την παροχή Ιντερνετ από το Indymedia και τις Ραδιοζώνες Ανατρεπτικής Εκφρασης. Το λόγο δεν χρειάζεται να τον εξηγήσουμε. Το μένος ενάντια ιδιαίτερα στο Indymedia είναι γνωστό εδώ και χρόνια, αλλά οι προσπάθειες φίμωσής του προσέκρουαν στην πανεπιστημιακή κοινότητα του Πολυτεχνείου, που υπερασπιζόταν το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης στο Διαδίκτυο, απέναντι στα διάφορα φασισταριά που βυσοδομούσαν.

Τη Δευτέρα 15 Απριλίου, αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες συγκεντρώθηκαν και απέκλεισαν το κτίριο του Κέντρου Υποδομών Δικτύων καθώς και το κτίριο Οικονομικών Υπηρεσιών του ΕΜΠ ως μια ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στην απόφαση και ενέργεια της πρυτανικής Αρχής να «κόψει» και να φιμώσει τα μέσα αντιπληροφόρησης. Στη συνέχεια, προστάθηκαν να χρησιμοποιήσουν τη διευθύνση διαδικτύου της πρυτανείας για να επανεκκινήσουν τα φιμωμένα Μέσα. Τρειςήμισι ώρες αργότερα ο πρύτανης Σ. Σιμόπουλος ανακοίνωσε δήθεν ότι παραιτείται και παραδίδει στην αντιπρύτανη Τ. Μωροπούλου, η οποία αρνήθηκε να παραλάβει τις αρμοδιότητες. Μια ώρα μετά, ο πρύτανης φρόντισε να δείξει πως είναι ο ίδιος που επιδιώκει τη φίμωση, ενεργώντας με τρόπο που θυμίζει μπάτσο και όχι πανεπιστημιακό δάσκαλο. Ιδού πως περιγράφεται το γεγονός στην ανακοίνωση που εκδόθηκε:

«Στις 14.00 με άγνωστο σε μας τρόπο και χωρίς δική μας ανάμειξη ακολούθησε διακοπή της παροχής διαδικτύου (ίντερνετ) σε ολόκληρη τη Πολυτεχνειούπολη. Με αυτόν τον προκλητικό τρόπο και λογοκρίνοντας 2η φορά τα δύο μέσα αντιπληροφόρησης που εξέπεμπαν από την πρυτανεία, η πρυτανική αρχή στράφηκε ενάντια σε ολόκληρη την πολυτεχνειακή κοινότητα. Είναι πρωτοφανές να ρίχνεται ένα ολόκληρο class B δίκτυο με σκοπό η πρυτανεία να υλοποιήσει μια παρελκυστική, αντικοινωνική πολιτική λογοκρισίας.

Στις 16.00 οι αλληλέγγυοι - αλληλέγγυες αποχωρήσαμε από τον χώρο του Πολυτεχνείου παραδίδοντας ανέπαφα στη φύλαξη του Πολυτεχνείου τα αποκλεισμένα κτίρια. ΟΤΑΝ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗ ΦΙΜΩΣΗ Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ».

Σκηνές Γκουαντανάμο στις φυλακές

Από τότε που ο Ρουπακιώτης φώναξε τον Δένδια και του ανέθεσε να βάλει τάξη στις φυλακές, εκτυλίσσονται σκηνές Γκουαντανάμο σε κάθε φυλακή που εισβάλουν οι κουκουλοφόροι των ΕΚΑΜ, με ενίσχυση και από ΜΑΤ. Σκηνές που εκτυλίσσονται συνήθως νύχτα και που εγκυμονούν κινδύνους να υπάρξει ακόμα και νεκρός. Γιατί αυτό το δολοφονικό σώμα της αστυνομίας δεν ακολουθεί κανέναν κανόνα, αλλά αρέσκεται στην άσκηση της μέγιστης δυνατής βίας, ακόμη και εκεί που δεν απαιτείται για την ολοκλήρωση της επιχείρησής.

Οι τελευταίες καταγγελίες ήρθαν από τις φυλακές Γρεβενών, στις οποίες εισέβαλαν το βράδυ του περασμένου Σαββάτου οι «Ράμπο» του Δένδια. Εβγαλαν τους κρατούμενους χτυπώντας με τα γκλομπ από τα κελιά, ενώ χρησιμοποίησαν και όπλα «τέιζερ» (εκκενώνουν ηλεκ-

τρική ενέργεια στο σώμα). Ηλικιωμένος κρατούμενος που χτυπήθηκε με «τέιζερ» εμφάνισε προσωρινή παράλυση και απώλεια ούρων. Στη συνέχεια τους γύμνωσαν, τους πήραν τα ρούχα και γυμνούς τους οδήγησαν στο γυμναστήριο της φυλακής, όπου τους κράτησαν για ώρες, μέχρι να ψάξουν τα κελιά. Στην πραγματικότητα, κατέστρεψαν με σαδιστικό τρόπο τα κελιά, στα οποία βρήκαν μερικά κινητά και δυο λάμπες.

Ο φαρισαίος Ρουπακιώτης, μετά τις καταγγελίες των κρατούμενων, που έκαναν το γύρο του Διαδικτύου, διέταξε έρευνα! Φυσικά, τα αποτελέσματα και αυτής της έρευνας τα γνωρίζουμε. Όπως γνωρίζουμε ότι όλα αυτά είναι μια επίδειξη τρομοδύναμης προς την κοινωνία, γιατί η κατάσταση στις φυλακές δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Ενα ολόκληρο κύκλωμα συντηρείται απ' αυτή.

Κουκούλωμα στο σκάνδαλο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
τε δε θα μπορούσε με τίποτα να κουκουλώσει το σκάνδαλο και να το παρουσιάσει απλώς σαν σκάνδαλο απάτης.

Αυτό ήταν το μοναδικό μέλημα της Κομισιόν. Φοβόταν πως θα ξεσπάσει σκάνδαλο της ίδιας έκτασης με αυτό των διοικητών. Εχοντας, λοιπόν, την εμπειρία του προηγούμενου σκανδάλου, που έκανε καιρό να το ελέγξει, αυτή τη φορά έσπευσε να πάρει την κατάσταση στα χέρια της από την αρχή, δίνοντας κατεύθυνση να γίνουν μόνο έλεγχοι για DNA αλόγου, ώστε στο τέλος να μιλήσει για σκάνδαλο απάτης και όχι σκάνδαλο υγείας.

Αυτά δεν προκύπτουν μόνο ως αποτέλεσμα (απολύτως βάσιμων) συλλογισμών. Προκύπτουν και από τη γκάφα (σε σχέση με τη Σύσταση της Κομισιόν) του προέδρου του ΕΦΕΤ Γ. Τσιάλτα, που ζήτησε σε όλα τα δείγματα που βρίσκονται θετικά σε DNA αλόγου να γίνονται και έλεγχος για φαινυλοβουταζόνη. Και τι αποδείχτηκε; **Σχεδόν όλα τα δείγματα βρέθηκαν θετικά.** Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε τι θα γινόταν αν όλα ή η συντριπτική πλειοψηφία των δειγμάτων σε πανευρωπαϊκό επίπεδο βρίσκονταν θετικά σε φαινυλοβουταζόνη. Θα ξεσπούσε σά-

λος και δε θα μπορούσαν με τίποτα να «μαζεύουν» το σκάνδαλο. Η κατανάλωση προϊόντων κρέατος θα έπεφτε κατακόρυφα και θα δεχόταν πλήγμα όχι μόνο η κτηνοτροφία (ιδιαίτερα αναπτυγμένη στις βόρειες χώρες), αλλά και η βιομηχανία που επεξεργάζεται το κρέας και παρασκευάζει διάφορα προϊόντα (αλλαντικά, γεμιστά ζυμαρικά, κέμπάπ, μπιφτέκια κτλ.). Γι' αυτό η Επιτροπή σύστησε να μη γίνει κανένας έλεγχος για φαινυλοβουταζόνη, ακόμη και στα προϊόντα που βρίσκονταν νοθευμένα με κρέας αλόγου. Για να θολώσει, δε, τα νερά, σύστησε να γίνουν έλεγχοι σε προϊόντα χαρακτηρισμένα ως αλογίσια, ξέροντας ότι τα κρούσματα θα ήταν λιγότερα, γιατί το αλογίσιο κρέας έτσι κι αλλιώς πρέπει να ελέγχεται για φαινυλοβουταζόνη.

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε για το αμαρτωλό τρίγωνο ΕΦΕΤ-Γενικό Χημείο του Κράτους-Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής, που για να βγει από τη φάκα έσπευσε να επινοήσει Μέγιστες Επιτρεπόμενες Συγκεντρώσεις φαινυλοβουταζόνης, επικαλούμενο έγγραφο ενός εργαστηρίου της ΕΕ, το οποίο πάντως σημείωνε ότι αυτά που έγραφε δεν έχουν καμιά νομική ισχύ. Η κοινή ανα-

κοίνωση EFSA και EMA, που κατά τα άλλα στηρίζει το κουκούλωμα του σκανδάλου, δίνει ταυτόχρονα ένα ηχηρό χαστούκι στο αμαρτωλό τρίγωνο. Μεταφράζουμε πρόχειρα:

«Ο EFSA και ο EMA επιβεβαιώνουν ότι δεν είναι δυνατόν να τεθούν ασφαλή επίπεδα για τη φαινυλοβουταζόνη σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης και γι' αυτό η χρήση της στη διατροφική αλυσίδα πρέπει να παραμείνει απαγορευμένη (...) Η φαινυλοβουταζόνη είχε προηγουμένως αξιολογηθεί από τον EMA το 1997 για να οριστούν μέγιστα επιτρεπόμενα όρια (MRL) στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Τα διαθέσιμα δεδομένα εκείνη την εποχή δεν επιτρέπουν να εξαχθεί συμπέρασμα για το επίπεδο της φαινυλοβουταζόνης που θα μπορούσε να θεωρηθεί ασφαλές σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Καθώς κανένα MRL δεν ορίστηκε, ζώα που θεραπεύτηκαν με φαινυλοβουταζόνη δεν επιτρέπεται να εισαχθούν στη διατροφική αλυσίδα. Στην κοινή ανάλυση κινδύνου που έκαναν οι ειδικοί από τον EFSA και τον EMA χρησιμοποίησαν όλα τα τρέχοντα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία εκτίμησης της τοξικότητας της φαινυλοβουταζόνης και επαναβεβαίωσαν αυτά τα συμπεράσματα. Ο EFSA

και ο EMA αναγνώρισαν τους βλαπτικούς για την υγεία παράγοντες που σχετίζονται με τη φαινυλοβουταζόνη και εκτίμησαν ότι η έκθεση των καταναλωτών σ' αυτή την ουσία, μέσω της παράνομης παρουσίας της σε κρέας αλόγου, μπορεί να αποβεί ανησυχητική».

Οι ίδιοι, βέβαια, έσπευσαν να πουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος, αλλά αυτό που μας απασχολεί εδώ είναι το ελληνικό σκάνδαλο. Η αυθαίρετη καθιέρωση μέγιστων επιτρεπόμενων συγκεντρώσεων φαινυλοβουταζόνης (5 ppb) από το προαναφερθέν αμαρτωλό τρίγωνο (μιλάμε για τρίγωνο γιατί δεν ξέρουμε ποια πλευρά είχε την πρωτοβουλία).

Τελειώνουμε με ένα σχόλιο για τα ελληνικά ΜΜΕ που «έπνιξαν» και αυτό το σκάνδαλο (πλην αρκετών Διαδικτυακών Μέσων που, προς τιμήν τους, αναπαρήγαγαν τα δικά μας δημοσιεύματα). Απ' αυτή την τακτική δεν εξαιρέθηκαν ούτε ο «Ριζοσπάστης» και η «Αυγή». Τα κίνητρα του κάθε Μέσου δεν μας ενδιαφέρουν. Ο καθένας κρίνεται από το αποτέλεσμα της δουλειάς του. Αφησαν ένα ακόμη διατροφικό σκάνδαλο να κάνει τον κύκλο του και επέτρεψαν στην αστική εξουσία να το κουκουλώσει, χάριν των καπιταλιστών.

Δένδια φασίστα θα βλέπεις εφιάλτες, σε όλη την Ελλάδα ατέλειωτοι οι Γαλάτες

Η προτελευταία αγωνιστική του πρωταθλήματος θα μείνει στην ιστορία, αφού είναι πολύ πιθανό να σηματοδοτήσει μια καινούργια εποχή για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Η διακοπή του αγώνα ΑΕΚ – Πανθηρακικού, λόγω της εισβολής κιτρινόμαυρων οπαδών μετά το αυτογκόλ του Μπουγαΐδη, που έδωσε το προβάδισμα στο σκορ στην ομάδα της Θράκης, αν δεν έρθουν τα πάνω κάτω στην εκδίκηση της υπόθεσης από την αθλητική δικαιοσύνη, σημαίνει τον υποβιβασμό της ΑΕΚ στη Β' Εθνική, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, τόσο για τους κιτρινόμαυρους όσο και για το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Την επόμενη μέρα και κατά τη διάρκεια της βδομάδας, μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η στήλη, οι «αναλύσεις» για τις αιτίες του διαφαινόμενου υποβιβασμού γέμιζαν τις στήλες των εφημερίδων. Αν κάποιος επιχειρούσε να καταγράψει τους υπαίτιους του υποβιβασμού σε αυτές τις «αναλύσεις», θα έβρισκε πολλούς. Την ανύπαρκτη διοίκηση, τους αλίητες οπαδούς, τον κακό σχεδιασμό της ομάδας το περασμένο καλοκαίρι, τους ανίκανους ποδοσφαιριστές που δεν έχουν τη συναίσθηση της φανέλας που φοράνε, τον Νικολαΐδη, την Original, το διαίτητή Τριτσώλη, την κακιά στιγμή, το πεπραγμένο και τις λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις. Όμως, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, ο πραγματικός λόγος που υποβιβάστηκε η ΑΕΚ είναι άλλος. Είναι η απαξίωση, οικονομική και αγωνιστική, του ελληνικού ποδοσφαίρου, που έχει δημιουργήσει νέα δεδομένα και κανόνες στο πρωτάθλημα, με αποτέλεσμα η ιστορία των ομάδων και το ειδικό βάρος που έχουν λόγω της ιστορίας τους να μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα και όλα να κρίνονται και να αξιολογούνται από το τι έχει να προσφέρει και ποιος μπορεί να επηρεάσει η ομάδα στις σημερινές συνθήκες της οικονομικής κρίσης.

Αν πραγματικά θέλουμε να δούμε τα πράγματα με την ψυχρή λογική, θα πρέπει να συνδυάσουμε το διαφαινόμενο υποβιβασμό της ΑΕΚ με το γεγονός ότι ο Παναθηναϊκός δεν κατάφερε να βγει στην Ευρώπη. Για να το πούμε με πιο απλά λόγια, γιατί να μείνει στην κατηγορία η ΑΕΚ, που οι μέτοχοί της δεν έχουν βάλει ένα ευρώ για να τη σώσουν, και όχι ο Πανθηρακικός, που έχει μια διοίκηση που ασχολείται με την ομάδα και

ρίχνει και πέφτει φράγκα στην πιάτσα; Γιατί να βγει στην Ευρώπη ο Παναθηναϊκός του Αλαφούζου, που βάζει το χέρι στην τσέπη μόνο όταν κρυσταλλώνει, και όχι ο Αστέρας Τρίπολης, που έχει ρίξει λίγο μεν αλλά ζεστό και υπαρκτό χρήμα στην αγορά;

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο τα πάντα κρίνονται από τα φράγκα και τα κέρδη που βάζουν στην τσέπη οι «ανιδιοτελείς εργάτες» που το υπηρετούν και ότι η ιστορία και τα ιδανικά της κάθε ομάδας έχουν αξία μόνο για τους οπαδούς της και για όσους θεωρούν ότι το ποδόσφαιρο είναι άθλημα και όχι μπίζνα. Στην περίοδο της οικονομικής κρίσης που βρισκόμαστε, τα λαμόγια που ζουν παρασιτώντας στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι λογικό να αδιαφορούν για το όνομα της ομάδας και να ενδιαφέρονται για τα φράγκα, ακόμη και αν είναι λίγα, που θα βάλουν στην τσέπη τους. Και αν θέλουμε να δούμε τα δεδομένα με την ψυχρή λογική του «ανιδιοτελή εργάτη» του ελληνικού ποδοσφαίρου, ομάδες όπως ο Παναθηναϊκός και η ΑΕΚ δεν είναι πλέον ελκυστικές στους επιδοξους επενδυτές. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Αυτές οι ομάδες έχουν πίσω τους πολύ κόσμο και μεγάλη ιστορία, που κάνουν επιτακτική την ανάγκη του πρωταθλητισμού, γεγονός που προϋποθέτει ότι όποιος αναλάβει την ομάδα είτε θα πρέπει να βάλει το χέρι στην τσέπη είτε να ακολουθήσει την τακτική του Αλαφούζου με τα μηνύματα στο διαδίκτυο και να δέχεται τα γαμόσταυρα των οπαδών της ομάδας και τα «χειρουργεία» από το εξωαγωνιστικό κύκλωμα. Τα λαμόγια του επαγγελματικού ποδοσφαίρου ξέρουν πολύ καλά ότι πολύ δύσκολα οι μεγάλες ομάδες θα βρουν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

«επενδυτές» να αναλάβουν την ευθύνη για την αναδιοργάνωσή τους, γνωρίζουν ότι το διοικητικό και οικονομικό αδιέξοδό τους θα γίνεται ολοένα και μεγαλύτερο και για το λόγο αυτό προσπαθούν να βρουν άλλες λύσεις και τρόπους για να κερδίσουν το «μεροκάματο».

Αρκεί να σκεφτούμε τα όσα διαδραματίστηκαν στο Φάληρο, στη διάρκεια του ντέρμπι Ολυμπιακός – Παναθηναϊκός. Οι ερυθρολευκοί οπαδοί, έχοντας ως δεδομένο την τεράστια βαθμολογική διαφορά των δυο ομάδων (οι πράσινοι ήταν 37 βαθμούς πίσω), πίστευαν ότι ο αγώνας θα είναι περίπατος. Από την αγωνιστική εικόνα των δυο ομάδων ήταν φανερό ότι οι πράσινοι ήταν καλύτεροι και είχαν κλασικές ευκαιρίες για να πάρουν τη νίκη, γεγονός που δεν άρεσε καθόλου στον κόσμο του Ολυμπιακού, που ξέσπασε σε αποδοκιμασίες και συνθήματα εναντίον των παιχτών και του προέδρου της ομάδας. Όταν σύσσωμο το Καραϊσκάκη φώναζε συνθήματα όπως: «πόσο το έπαιξες, χοντρή;» και «έκανες τον Θρύλο ΑΕΚακι, Μαρινάκη, Μαρινάκη» (μόνο στις εξέδρες των επίσημων δεν τα φώναζαν), μπορούμε να καταλάβουμε γιατί δεν βρίσκεται επενδυτής για τον Παναθηναϊκό και την ΑΕΚ. Ο Μαρινάκης παίζει μόνος του, έχει εξασφαλίσει την κυριαρχία της ομάδας του στο ελληνικό ποδόσφαιρο, οι ερυθρολευκοί είχαν μια αξιοπρεπή πορεία και στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και παρολαυτά αμφισβητήθηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο από τους οπαδούς της ομάδας. Ποιος λογικός «επενδυτής», λοιπόν, θα πάει να αναλάβει μια ομάδα που θα πρέπει να την κάνει ανταγωνιστική στον Ολυ-

μπιακό του Μαρινάκη; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Κανένας, και γι' αυτό τόσο καιρό ούτε ο Παναθηναϊκός, ούτε η ΑΕΚ έχουν καταφέρει να βρουν καινούργιο αφεντικό, παρά το γεγονός ότι θεωρούνται μαγαζιά γωνιά, και έχουν αναποθέσει τις ελπίδες τους σε τύπους σαν τον Τσάκα και τον Βιντιάδη.

Κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, το επόμενο χρονικό διάστημα θα δούμε και άλλα έργα σαν το διαφαινόμενο υποβιβασμό της ΑΕΚ. Και αν κάποια στιγμή οι κινητοποιήσεις των οπαδών καταφέρουν να αποτρέψουν το μοιραίο, είναι μαθηματικά βέβαιο ότι σε κάποια άλλη χρονική στιγμή το πρόβλημα θα επανέλθει και μάλιστα με μεγαλύτερη ένταση. Ας υποθέσουμε ότι η ΑΕΚ κατορθώνει να αποφύγει τον υποβιβασμό, είτε με «πραξικόπημα» της αθλητικής δικαιοσύνης είτε μέσω της αναδιάρθρωσης των κατηγοριών (το σενάριο για αύξηση των ομάδων της Super League έπεσε στο τραπέζι την επόμενη του αγώνα ΑΕΚ – Πανθηρακικός). Ποια μπορεί να είναι η επόμενη μέρα; Υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι μπορεί να δημιουργηθεί μια ομάδα καλύτερη από τη φεινική; Υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι οι ΑΕΚάρες παράγοντες, που τόσο καιρό σφυρίζουν αδιάφορα και περιμένουν να πέσει η ομάδα για να την πάρουν χωρίς χρέη και να αναλάβουν το «βαρύ καθήκον» να την οδηγήσουν ξανά στη Super League, θα μπουκώσουν μπροστά για να αλλάξουν τα δεδομένα; Η απάντηση νομίζω ότι είναι μονολεκτική. Όχι. Κανένας δεν πιστεύει κάτι τέτοιο. Και δεν αναφερόμαστε σε όσους είμαστε άθεοι και δεν πιστεύουμε από θέση αρχών. Αναφερόμαστε στους αισιόδοξους που προσπαθούν να βρουν τρόπους να σώσουν την ΑΕΚ από τον υποβιβασμό, ελπίζοντας ότι κάτι θα γίνει και θα αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο. Δυστυχώς γι' αυτούς, στο ελληνικό ποδόσφαιρο και η ελπίδα έχει εδώ και καιρό πεθάνει.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΟΛΙΒΙΕ ΖΙΣΟΥΑ

Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας

Ένα κινηματογραφικό ποίημα, μια σπονδή στο αδούλωτο πνεύμα των κομμουνιστών εξόριστων της Μακρόνησου, από έναν Ελβετό, τον Ολιβιέ Ζισούα, με βασική συνεργάτιδα μια Ελληνίδα, την Ελένη Γιώτη, αποτελεί την καλύτερη κινηματογραφική πρόταση γι' αυτή την εβδομάδα.

Στο κολαστήριο της Μακρόνησου, που υπό την καθοδήγηση των Αγγλοαμερικάνων άνοιξε τις πύλες του το 1947, μεσοψυχής της δεύτερης επανάστασης του ελληνικού λαού, επιχειρήθηκε ο ψυχικός και σωματικός ανασκοπισμός περίπου 80.000 ανθρώπων. Η Μακρόνησος σημάδεψε τη σύγχρονη ελληνική ιστορία και σημάτισε το μοναρχοφασιστικό καθεστώς στη χώρα μας, γι' αυτό και το μαζικό έγκλημα που συντελέστηκε εκεί αποτελεί ταμπό για το ελληνικό κράτος. Αυτό που ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος απεκάλεσε «Νέο Παρθενώνα» έγινε η μεγαλύτερη ντροπή του μετεμφυλιακού καθεστώτος. Γι' αυτό το στρατόπεδο της Μακρόνησου εγκαταλείφθηκε σε λίγα χρόνια, κάτω από το βάρος των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν εκεί. Είναι κρίμα που ο μεγάλος τούρκος σκηνοθέτης Γιλμάζ Γκιουνέι πέθανε πριν προλάβει να γυρίσει σε ταινία τη μεγαλειώδη εξέγερση των κρατούμενων και το μακελέμα τους την 1η Μάρτη του 1948, που ετοίμαζε.

Την ιστορία δεν την γράφουν πάντα οι νικητές. Η Μακρόνησος έμεινε και θα μείνει στην ιστορία ως ο τόπος του μαρτυρίου για χιλιάδες κομμουνιστές, αντιφρονούντες και δημοκράτες. Αυτή η Οδύσσεια εμπνέει και σήμερα τους νεότερους. Μοιάζει απίστευτο που τόσα χρόνια μετά, τα ποιήματα των Ρίτσου, Λειβαδίτη, Λουντέμη κ.ά. άγγιξαν έναν ελβετό ντοκιμαντερίστα. Ο Ολιβιέ Ζισούα και οι συνεργάτες του βούτηξαν με πάθος σ' ένα τεράστιο όγκο αρχειακού υλικού κι έκαναν συνεντεύξεις με αρκετούς επιζήσαντες Μακρονησιώτες, σε μια προσπάθεια να αναδειξουν με το δικό τους τρόπο όσα συνέβησαν εκείνη την περίοδο. Είναι τιμή για τον ίδιο, είναι τιμή για όσους πέθαναν, παραλογιστικά, βασανίστηκαν στη Μακρόνησο και είναι επίσης ντροπή για τους εγχώριους κινηματογραφιστές που ό,τι εντιμότερο γυρίστηκε μέχρι στιγμής για τη Μακρόνησο γυρίστηκε από έναν ξένο.

Για την ίδια την ταινία πρέπει να πούμε ότι είναι μια διαφορετική ματιά στην ιστορία της Μακρόνησου, βασισμένη σε τρία στοιχεία: την ποίηση των εξόριστων ποιητών, τις εικόνες των φοβερών ερειπίων και τα φασιστικά κηρύγματα των βασανιστών. Δεν ανήκει στο είδος των ιστορικών ντοκιμαντέρ που όλοι γνωρίζουμε, έχει μια πρωτότυπη κινηματογραφική μορφή που δένει απόλυτα με το περιεχόμενό της. Ρυθμός αργός και υποβλητικός, εναλλαγή εικόνων με τρόπο που επιτρέπει στο θεατή να σκεφτεί και να προσπαθήσει να προσεγγίσει αυτή τη μαύρη σελίδα της ιστορίας όχι μόνο με τη δύναμη της γνώσης, αλλά και με τη δύναμη της ενσυνείδησης. Και μια καθαρά μηρεχτική, αποστασιοποιητική εκφορά του ποιητικού λόγου (ο σκηνοθέτης υπήρξε βοηθός του Μαρτίου Λάνγκχοφ στο θέατρο και έχει επίσης σκηνοθετήσει ο ίδιος έργα του Μπέρτολτ Μπρεχτ και του Χάινερ Μίλερ) βοηθά ν' αναδειχτεί το μεγαλείο αυτής της συγκεκριμένης ποιήσης, χωρίς υποκριτικά φτιασιδώματα που μόνο να τη θολώσουν μπορούν.

Τα ποιήματα, τα ημερολόγια εξορίας των Ρίτσου, Λειβαδίτη, Λουντέμη, γραμμένα εκεί, στο κολαστήριο όπου ήταν και οι ίδιοι κλεισμένοι, χωρίς καμιά διάθεση θυματοποίησης, αλλά πλημμυρισμένα από επαναστατική αισιοδοξία, είναι ο κύριος αγωγός μνήμης. Λόγοι και παραγγέλματα που ακούγονταν συνεχώς από τα μεγάφωνα αντιπαραβάλλονται με το λόγο των εξόριστων ποιητών, δημιουργώντας ανάλογους συνειρμούς. Δίπλα σ' αυτά ο λόγος του δημιουργού, ν' απευθύνεται στα γαλλικά σε δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο στους αμετανόητους εξόριστους, καθώς η κάμερα κοιτάζει τη Μακρόνησο από το σημερινό Λαύριο, λειτουργεί σαν ευλαβική σπονδή προς τους αμετανόητους κομμουνιστές (ευστοχότατη είναι και η επιλογή ενός στίχου του Ρίτσου για τον τίτλο της ταινίας).

Οι εικόνες των σημερινών ερειπίων, έτσι όπως τις καταγράφει η κάμερα με αργά πλάνα τράβελινγκ και πανοραμίκ 360 μοιρών, η επιμελημένη καταστροφή και εγκατάλειψη ενός ιστορικού τόπου, σε κάνουν να σκεφτείς ότι αυτός είναι ο κύριος τρόπος που

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Μανωλάδα: Στην κυριολεξία φράουλες και αίμα

Φυσικά κι έκανε εντύπωση στο τυπάκι κι έγραψε «Πρώτη μου φορά σε μπουρδέλο». Και μπράβο του, δηλαδή! Δεν συμπεριφέρθηκε σαν κνώδαλο αλλά ως μεϊράκιον πραγματικό.

Λοβέρδος: βιάζεται, φαίνεται (Σ. Ν. Ελλ.)=Schnell...

Πολλή αγάπη για τις ευρωεκλογές στην Κροατία (ποσοστό συμμετοχής 20,79%, μικρότερο και από την ανεργία που μετριέται στο 22%)

Bombston

Ληστήσιμες συνταγές από την τρικομματική κυβέρνηση

◆ Το θέμα δεν είναι αν οι FARC-EP έστειλαν χαιρετιστήριο στον Περισσό, αλλά εάν ο Περισσός συμφωνεί με τον ένοπλο αγώνα...

◆ Οι μπάτσοι κινούνταν με ηλιθιώδη ταχύτητα.

◆ Κρατά κράτος κραταίο, υπάκουοι υπήκοοι υπακούουν.

◆ Πράγματι, έχουμε μπουχτίσει με τις «νέες αφετηρίες», «νέους αγώνες», νέα κόμματα, νέους παπαρολόγους, νέους γενικούς (και ειδικούς) γραμματείς, γενικώς έχουμε πηξήσει από νέο και νεότητα. Σ' αυτό το γερασμένο κόσμο του καπιταλισμού, τα πάντα πλασάρονται με το περίβλημα του νέου και την αποφορά της σαπίλας.

Τι πάει να πει «συνεχίζουμε πιο δυνατοί» (Ριζοσπάστης, 16-4-13). Αφού ήδη έχετε υποστεί επανειλημμένες αφαιμάξεις και πέφτετε από αναιμία.

◆ Οργισμένος ο υπεύθυνος της φτωχοποίησης των ΗΠΑ;

◆ Βάρβαρη επίθεση και απαγωγή κατοίκων Ιερισσού. (Ευτυχώς δεν επικρατεί σιγή τάφου).

◆ «Να βρεθούν οι υπεύθυνοι» – από την ανακοίνωση του Περισσού για τη Βοστώνη. Εκκληση προς τις δυνάμεις ασφαλείας, τον στρατό των ΗΠΑ και τη CIA...

◆ Αν ο Στουρνάρας δεν πει το πικρό ποτήρι, ποιος (από τα μέτρα) τον πίνει κανονικά;

◆ «Ηρωική έξοδος Σαμαρά». Σιγά τα Μεσολόγια...

◆ Βρίσκουν και τα κάνουν, σημαίνει επιτιμητικά υψωμένο δείκτη;

◆ Δεν υπάρχουν συμφωνηθέντα, αλλά ποιοι θα αποτελέσουν τα συμ-φωνευθέντα.

◆ Βενεζουέλα: πόσο λαϊκή η υποστήριξη των επιγόνων του Τσάβες; (μια πρώτη ανάγνωση των προεδρικών εκλογών).

◆ 4.000 μπάτσοι «φύλαξαν» το φρέτρο της Θάτσερ (τόσο δημοφιλής, δηλαδή...).

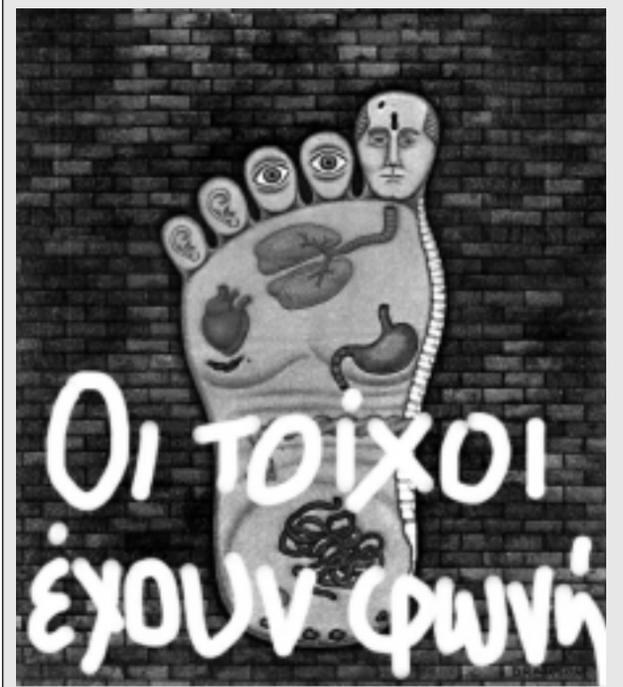
◆ «Μια από τις συνηθισμένες προλήψεις, που λέγονται με ύφος δογματικό σα ν' αποτελούν απόλυτα αξιώματα, επικυρωμένα απ' τους αιώνες, είναι και τούτη: πως τα μεγαλουργήματα της τέχνης τα γεννάει ο πόνος. Αυτές τις ανοησίες τις λένε όχι μονάχα το ανίδεο κοινό παρὰ κ' οι ίδιοι οι δημιουργοί. Δε χρειάζεται όμως και πολύς κόπος για να καταλάβει ο καθένας, πως είναι ανοησίες. Αν δεν πονέει (υποφέρει, πεινάσει, αρρωστήσει!) ο δημιουργός, το έργο του θα είναι ψεύτικο και δε θα μπορεί να συγκινήσει. Αυτές οι κουβέντες είχανε πέραση στον καιρό του ολοφυρόμενου ρομαντισμού. Δεν αρνείται κανείς πως ο ανθρώπινος πόνος είναι σπουδαίο ψυχολογικό στοιχείο της δημιουργίας όχι όμως "όρος ουκ άνευ" για τη δημιουργία. Η χαρά ως αποτέλεσμα οργανικής και ηθικής γεροσύνης είναι δυναμικό στοιχείο κι ανοίγει την όρεξη για τη δημιουργία. Επί πλέον αυτή η ίδια η δημιουργία είναι μία χαρά, η ανώτατη απ' όλες που μπορεί να γνωρίσει ο άνθρωπος. Ενώ τουναντίον ο πόνος μειώνει το ζωικό τόνο κι εμποδίζει το πλείριο ξέσπασμα της ψυχής προς τα έξω. Αλλά δεν πρόκει-

ται για χαρά ή πόνο. Πρόκειται για καιρό. Πρέπει ο δημιουργός να έχει όλον τον καιρό δικό του για να μπορεί να δουλέψει ελεύθερα, δίχως περισπασμούς, δοσμένους ολότελα στον αγώνα της τέλει έκφρασης μιας ζωντανής ιδέας ή ζωντανού σκοπού για το σύνολο. Κ' ένας φτωχός και δυστυχημένος άνθρωπος δεν έχει αυτόν τον καιρό. Οι σκοτούρες να βγάλει το ψωμί του κάνοντας άλλη δουλειά κι όχι Τέχνη σκοτώνουνε τη ζωικότητά του. Και δυστυχώς οι περισσότεροι δημιουργοί, και μάλιστα στις μικρές χώρες, όταν δε μπορούν να ζήσουν από το έργο τους, είναι υποχρεωμένοι να κάνουν κάποιο βιοποριστικό επάγγελμα. Ετσι διχάζουνε τον εαυτό τους. Τις περισσότερες και τις πιο γόνιμες ώρες τις ημέρας τις θυσιάζουνε για το ψωμί και κοιτάζουνε κατόπιν κουρασμένοι και ξεθυμασμένοι, να εξοικονομήσουνε και λίγον καιρό για τη δημιουργία. Τέτια δημιουργία δεν περιλαβαίνει τον καλύτερο εαυτό τους παρὰ τον κουτσουρεμένο. Και μια δημιουργία με τέτοιους όρους είναι θέλοντας και μη ερασιτεχνία. Αν ο έρωτας είναι, όπως λένε, "πάθος ψυχής σχολαζούσης", άλλο τόσο είναι και η Τέχνη. Θέλει καιρό λεύτερο για να προκύψει. Κι ο καιρός αυτός δε χρειάζεται μόνο για να δουλέψει με την ησυχία του το έργο του και να του δώσει ύστερα από πολύ ρετουσάρισμα την τελειωτική του μορφή, χρειάζεται προ πάντων για την έμπνευση, το σχεδιάσμα μέσα στο μυαλό του, την οργάνωση του

όλου, την εκλογή των στοιχείων του κτλ. Γιατί η έμπνευση δεν είναι, όπως φαντάζονται οι πολλοί, μια ξαφνική επιφοίτηση του αγίου πνεύματος: είναι έμμονη ιδέα κ' έμμοιο πάθος. Ενας σκοπός. Ενας αγώνας. Και δεν πρέπει καμιά ασχολία να διακόπτει αυτήν την συνεχή κυοφορία. Με τα σημερινά δεδομένα της ζωής μονάχα οι δημιουργοί, που κερδίζουν αρκετά ή πολλά από τα έργα τους κι όσοι έχουν ατομική περιουσία μπορεί να αφιερώνουν όλη τους τη ζωή στην Τέχνη τους. Αυτοί είναι οι χαρούμενοι, όσο κι αν κάνουνε το δυστυχημένο. Δε θα πει όμως, πως και γι' αυτό είναι μεγάλοι δημιουργοί. Απλώς έχουνε τις προϋποθέσεις ν' αναπτύξουν όσο μπορούνε τις έμφυτες δυνατότητες του πνευματικού και του συναισθηματικού τους είναι. Οι άλλοι, που βιοπαλεύουνε και διχάζουνε το Εγώ τους είναι καταδικασμένοι να μείνουν ερασιτέχνες κι αν ακόμα τους έχει προικίσ' η Φύση μ' εξαιρετικό ταλέντο». (Κ. Βάρναλης «Αισθητικά-Κριτικά»). Να προσθέσουμε ότι όσοι παραμελούν την οργάνωση της εργατικής τάξης και τυρβάζουν περι την Τέχνη, από καιρό έχουνε εγκαταλείψει τη «γραμμή» της απτελευθέρωσης της κοινωνίας από τα καπιταλιστικά δεσμά και απλώς «αναπτύσσουν» –επειδή μπορούνε– το είναι τους.

◆ Εννοείται πως η επαναστατική τέχνη χρειάζεται να προβάλεται παντί τρόπο – πλέον μας έχουν πηξήσει τα σκατά.

Βασιλης

◆ 'Η με τους Ρωμαίους ή με τους Γαλάτες (σύνθημα με μπλε σπρέϊ)

◆ Το 'πε και το άγαλμα του γέρου του Μοριά «στην Eldorado Gold τσεκούρι και φωτιά» (σύνθημα με μαύρο σπρέϊ)

Και τα δύο ανυπόγραφα συνθήματα γράφτηκαν στη Σταδίου, κατά τη διάρκεια της πορείας αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους κατοίκους της Χαλκιδικής, το μεσημέρι του περασμένου Σαββάτου. Το δεύτερο σύνθημα ήταν γραμμένο απέναντι από το άγαλμα του Κολοκοτρώνη, σημάδι πως η έμπνευση ήρθε εκείνη τη στιγμή στους συνθηματογράφους. Όταν ο κόσμος που ακολουθούσε πίσω από το πανό της «Κόντρας» είδε το πρώτο σύνθημα, κάποιοι σκάρωσαν αμέσως τη ρυθμική έκδοσή του («Τέρμα πια στις αυταπάτες, ή με τους Ρωμαίους ή με τους Γαλάτες»), τη φώναξαν και ανταποκρίθηκε αμέσως όλος ο κόσμος που τους άκουσε (αν υπήρχε ντουντούκα, το σύνθημα θα φωναζόταν από μεγαλύτερο κομμάτι της ογκώδους πορείας). Σχολία δε νομίζουμε ότι χρειάζεται να κάνουμε. «Μιλάνε μόνα τους» τα συνθήματα και αποτυπώνουν όχι τόσο ένα κλίμα όσο μια αναγκαιότητα.

◆ ΔΗΜΑΡ η Αριστερά της εφτύνει - Α (σύνθημα σε ρολό μαγαζιού της Σταδίου)

Είδηση πρώτη τα κατεβαμένα ρολά του μαγαζιού (και πολλών ακόμη) στο κέντρο της Αθήνας, που άλλοτε έσφριζε από ζωή και γέμιζε με φράγκα το σεντούκι του ιδιοκτήτη του. Είδηση δεύτερη το σύνθημα, που δεν χρειάζεται και σχολιασμό. Είναι απλά εξυπνο και εύστοχο.

◆ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΥΝΤΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΧΡΥΣΟΘΗΡΩΝ

ΠΡΟΣ ELDORADO GOLD

Θέμα: πάταξη καταστολής εξεγερθέντων

Αξιοίτιμοι κύριοι επενδυτές σας πληροφορούμε οτι οι συλληφθέντες τρομοκράτες είναι στα χέρια της δικαιοσύνης και θα δικαστούν προς παραδειγματισμόν. Μια μικρή μερίδα αγροίκων χωρικών και τετυμπόυδαν αντιστέκεται, αλλά θα τους πατάξωμεν λίαν συντόμως.

ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΝ (πανό)

Προφητικό το πανό που κρέμασαν σε γέφυρα κοντά στη ΓΑΔΘ κάποιοι από τους χιλιάδες αλληλέγγυους (από τη Χαλκιδική, τη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις), που μαζεύτηκαν και διαδήλωναν για πάνω από έξι ώρες έξω από το μπατσομέγαρο της Θεσσαλονίκης. Μέσα διεξαγόταν μια φάρσα, το αποτέλεσμα της οποίας είχε προκαθοριστεί από τον Δένδια. Ποιος εισαγγελέας και ποιος ανακριτής θα είχε το ανάστημα να πει «όχι» στις εντολές του υπουργού, που ταύτιζε τους δυο συλληφθέντες Ιερισσώτες με «τρομοκράτες»; Εδώ δεν είχαν τη στοιχειώδη αξιοπρέπεια να απαιτήσουν να διεξαχθεί το τελευταίο στάδιο της ανάκρισης, η λήψη απολογίας των κατηγορούμενων, στα δικαστήρια. Σαν τσιράκια πήγαν στο μπατσομέγαρο και ολοκλήρωσαν εκεί την ανάκριση. Ακόμα και τους συλληφθέντες για αντάρτικο πόλεων τους μεταφέρουν στα δικαστήρια (με τις γνωστές πομπές με τα «Τσερόκι», τα περιπολικά και τους πάνοπλους κουκουλοφόρους). Τους δυο συλληφθέντες της Ιερισσού τους απήγαγαν νύχτα σπάζοντας τις πόρτες των σπιτιών τους και έκτοτε τους κράτησαν στη ΓΑΔΘ, για να σταλεί και έτσι το μήνυμα, ότι νόμος είναι το συμφέρον των χρυσοθήρων και ο κρατικός μηχανισμός απλώς υπηρέτης τους.

οι διάδοχοι των μοναρχοφασιστών επιστράτευσαν για να σβήσουν την ιστορική μνήμη. Οι εικόνες αυτές εναλλάσσονται με αρχαικό υλικό (φωτογραφίες, φιλμ, γράμματα εξορίστων) από τη Μακρόνησο του τότε και της φρίκης που φιλοξενούσε.

Ο σκηνοθέτης δεν χρησιμοποίησε τις συνεντεύξεις των Μακρονησιωτών που είχε στη διάθεσή του, γιατί τότε θα έπρεπε να κάνει μια άλλη ταινία, όπως λέει. Όμως αυτές οι συνεντεύξεις τον διαπότισαν και αυτό, όπως λέει, είναι αποτυπωμένο στην ταινία του. Στο κινηματογραφικό δοκίμιο που δημιούργησε την πρωτοκαθεδρία έχουν τα συγκλονιστικά ποιήματα που επιλέχτηκαν και ακούγονται από τις φωνές των Τάσου Ράπτη, Κώστα Βασαρδάνη, Γιάννου Περγλέγκα. Οι επιβλητικές φωνές των Μάνου Βακούση και Περικλή Μουστάκη ακούγονται στη φασιστική προπαγάνδα. Όμως, είναι τα τραγικά ερείπια μέσα από τα οποία αναδύεται η ατμόσφαιρα της εποχής. Εκεί φτερουγίζουν οι ηρωικές ψυχές των «δικών μας Γερόντων», των «δικών μας Χριστών», των «δικών μας Αγίων».

■ ΚΩΣΤΑ ΒΑΚΚΑ

Ταξισυνειδησία – Η άγνωστη ιστορία του ελληνοαμερικάνικου ριζοσπαστισμού

Ταξισυνειδησία ήταν ο όρος που δημιούργησαν οι Έλληνες μεταναστες στην Αμερική, στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα, για να

αναφερθούν στην ταξική συνειδηση. Ο σκηνοθέτης Κώστας Βάκκας και ο ιστορικός Κωστής Καρπόζηλος αναδεικνύουν ένα θέμα αρκετά άγνωστο στο ευρύ κοινό, τη συμμετοχή των Ελλήνων μεταναστών στο αμερικάνικο ριζοσπαστικό κίνημα. Έχουμε συνηθίσει να ακούμε μόνο για Έλληνες που πήγαν στην Αμερική και έζησαν το αμερικάνικο όνειρο ή για Έλληνες που στην Αμερική πέρασαν τρομερές κακουχίες για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Στην Αμερική, όμως, υπήρχαν Έλληνες κομμουνιστές και αναρχοσυνδικαλιστές, που στέκονταν πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων.

Η μεγάλη ύφεση του 1929, η συμμετοχή στα χαρακάματα του ισπανικού εμφύλιου πολέμου, οι διώξεις του Μακαρθισμού και η εξόπωση των εκάστοτε πρωταγωνιστών είναι μερικά από τα σημεία που στέκονται το ντοκιμαντέρ. Μέσα από προσωπικές αφηγήσεις και συνεντεύξεις, κείμενα, φωτογραφίες, τραγούδια, γράμματα, εφημερίδες, αλλά και αρχαικό υλικό από κινηματογραφικές καταγραφές του αμερικάνικου εργατικού κινήματος, έχουμε τη δυνατότητα να αποκτήσουμε μια πιο σφαιρική αντίληψη για το έργο των Ελλήνων συνειδητών προλετάρικων στην Αμερική, αλλά και τη σχέση τους με το αμερικάνικο κίνημα. Πρόκειται για μία άλλη πλευρά της ελληνικής μετανάστευσης, την ακριβώς αντίθετη από εκείνη που αναζητούσε το «αμερικάνικο όνειρο».

Ελένη Π.

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παρατείνεται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Ούτε μήνας δεν πέρασε από τότε που ο πρόεδρος του Eurogroup Γερούν Ντεϊσελμπλουμ είχε την κάνει την περιβόητη δήλωση περί «κουρέματος» καταθέσεων και σε άλλες ευρωπαϊκές τράπεζες, κατά το πρότυπο που επιβλήθηκε στην Κύπρο, και το θέμα –που υποτίθεται ότι δεν υφίστατο– επανέρχεται με τον

μέτοχοι της τράπεζας, έπειτα οι επενδυτές, άρα και οι ομολογιούχοι. Εάν αυτό δεν είναι αρκετό, θα χρησιμοποιούνται οι καταθέτες με ποσά άνω των 100.000 ευρώ. Στη συνέχεια, τα κεφάλαια θα προέρχονται από τα μελλοντικά εθνικά ταμεία εξυγίανσης των τραπεζών, στα οποία θα συνεισφέρουν όλες οι τράπεζες» δήλω-

μπληρώσει: «Εάν οι Γερμανοί έχουν σταθερή θέση γι' αυτό, και τους έχω μάθει πολύ καλά έως τώρα, τότε αυτό είναι ένα πραγματικό πρόβλημα. Θα πρέπει να εξετάσουμε μία μικρή αλλαγή της Συνθήκης».

Οι εξελίξεις αυτές μας επαναφέρουν στους πανηγυρισμούς που είχαν ξεσπάσει (ιδιαίτερα στη χώρα μας) πριν

ενιαίου εποπτικού μηχανισμού υποτίθεται ότι θα έπρεπε να εξεταστεί «κατεπειγόντως» μέχρι τα τέλη του 2012, πέρασα όμως και το πρώτο τετράμηνο του 2013 και ακόμη δεν έχει γίνει τίποτα. Η «νίκη του Νότου» δεν ήταν καν Πύρρειος. Ήταν μια νίκη στον τομέα της προπαγάνδας, όπως είχαμε επισημάνει τότε. Το θέ-

Αγριος ιμπεριαλιστικός καυγός στην Ευρωζώνη

πιο επίσημο τρόπο. Όπως όλοι θυμόμαστε, μετά το σάλο που ξέσπασε, ο Ντεϊσελμπλουμ υποχρεώθηκε να ανασκευάσει χλιαρά τη δήλωσή του, χωρίς όμως και να την πάρει πίσω. Κυριάρχησαν τότε οι δηλώσεις άλλων παραγόντων (από τον πρόεδρο της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι μέχρι διάφορους υπουργούς της Ευρωζώνης), που υποστήριζαν πως η περίπτωση της Κύπρου είναι μοναδική και δεν υπάρχει περίπτωση να εφαρμοστεί στο τραπεζικό σύστημα άλλης χώρας.

Ήρθε, όμως, ο επίτροπος Μισέλ Μπαρνιέ, πρόσωπο καθόλου τυχαίο, καθώς εδώ και χρόνια διαχειρίζεται οικονομικά κοιμισιάρια, να δηλώσει στη γερμανική Sueddeutsche Zeitung, ότι από το 2015 στη διάσωση των τραπεζών που αντιμετωπίζουν προβλήματα κεφαλαιακής επάρκειας θα συμμετέχουν πρώτα οι μέτοχοι, κατόπιν οι επενδυτές, κατόπιν οι καταθέτες με ποσά άνω των 100.000 ευρώ και στο τέλος τα εθνικά ταμεία εξυγίανσης που θα δημιουργηθούν, ενώ ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθεροποίησης (ESM) θα χρησιμοποιείται μόνο ως ύστατη λύση.

«Πρώτα θα πληρώνουν οι

σε ο Μπαρνιέ. Όπως γράφει η γερμανική εφημερίδα, ο επίτροπος παρουσίασε την πρότασή του στο Ecofin στο Δουβλίνο και ζήτησε την έγκρισή της το συντομότερο δυνατό, ώστε ν' αρχίσει να εφαρμόζεται από το 2015 (ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε έναρξη το 2018).

Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε είπε το ίδιο πράγμα με άλλα λόγια. Συγκεκριμένα, δήλωσε ότι μια τράπεζα που έχει ανάγκη κεφαλαιακής ενίσχυσης θα πρέπει πρώτα να ενισχύεται από τη χώρα προέλευσής της, πριν απευθυνθεί στον ESM. Επιβεβαίωσε, δε, πως αυτό που συζητείται στο Eurogroup τώρα είναι η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού συστήματος ασφάλισης καταθέσεων. Ο Ντεϊσελμπλουμ από την πλευρά του δεν δίστασε να προαναγγείλει αλλαγή της Συνθήκης της ΕΕ προκειμένου να ικανοποιηθούν η Γερμανία και οι σύμμαχοί της και να προχωρήσει η τραπεζική ένωση. «Οι Γερμανοί έχουν δηλώσει ξεκάθαρα πως δε θα μπορέσουν να στηρίξουν τη δημιουργία του μηχανισμού εκκαθάρισης των ευρωπαϊκών τραπεζών χωρίς μία αλλαγή της Συνθήκης», είπε ο Ολλανδός για να συ-

από δεκατέσσερις μήνες, για τη «μεγάλη νίκη του Νότου». Πρόκειται για την απόφαση που είχε πάρει η σύνοδος κορυφής της ΕΕ που έγινε στις 28-29 Ιούνη του 2012, σύμφωνα με την οποία ο EFSF (προσωρινός Μηχανισμός Σταθεροποίησης) και ο ESM που θα τον αντικαταστήσει θα μπορούν να χορηγούν απευθείας δάνεια για την ανακεφαλαίωση τραπεζών της Ευρωζώνης. Ετσι, αυτός ο δανεισμός δε θα προστίθεται στο δημόσιο χρέος της χώρας προέλευσής της τράπεζας. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που μιλούσε τότε για «παράδειγμα του "διαπραγματεύεσθαι"», και ο ασπικός Τύπος, που μιλούσε για «νέες δυνατότητες μετά την ενιαία εμφάνιση των χωρών του Νότου», έκρυψαν από τον ελληνικό λαό δυο σημαντικές «λεπτομέρειες». Πρώτον, ότι και τα απευθείας δάνεια προς τις τράπεζες θα συνοδεύονται με Μνημόνιο (το είχε δηλώσει ευθέως η Μέρκελ, καθουχάζοντας με ομιλία της τη γερμανική Βουλή), και δεύτερον, ότι για να λειτουργήσει αυτό το σύστημα θα πρέπει πρώτα να δημιουργηθεί ενιαίος εποπτικός μηχανισμός των ευρωπαϊκών τραπεζών.

Η δημιουργία αυτού του

μα σέρνεται και τροφοδοτεί νέους ανταγωνισμούς ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα της Ευρωζώνης.

Η πίεση που ασκούν οι Γερμανοί και οι σύμμαχοί τους είναι τεράστια και ήδη έφερε τα πρώτα αποτελέσματα. Η Αυστρία αποχώρησε στο θέμα του τραπεζικού απορρήτου και ανακοίνωσε ότι προτίθεται να το διατηρήσει μόνο για αυστριακούς πολίτες και να διαβιβάζει τα στοιχεία ξένων καταθετών στις αυστριακές τράπεζες. Ο σοσιαλδημοκράτης καγκελάριος Βέρνερ Φάιμαν δεν παρέλειψε να καλέσει τους Σόιμπλε και Μοσκοβισί «ν' ασχοληθούν με τον βρετανό πρωθυπουργό Ντ. Κάμερον και τη Βρετανία, διότι εκεί υπάρχουν νησιά φοροδιαφυγής, εκεί υπάρχουν εταιρείες διαχείρισης κεφαλαίων, εκεί υπάρχει προστασία για φορολογικούς "παραδείσους"». Το Λουξεμβούργο διεξάγει μια μάχη οπισθοφυλακών, παραπέμποντας στο G20, που δεν κατάφερε ακόμη ν' αποφασίσει την αυτόματη ανταλλαγή τραπεζικών και φορολογικών υπηρεσιών. Τους επόμενους μήνες θα δούμε κι άλλα επεισόδια σ' αυτόν τον πόλεμο ελέγχου των τραπεζών.

Κατάντια

Αν δεν το πήρατε είδηση, σας ενημερώνουμε ότι την περασμένη Τετάρτη έγιναν φοιτητικές εκλογές! Δικαιολογείστε να μην το έχετε πάρει είδηση, διότι ήταν οι πιο «μουλωχτές» φοιτητικές εκλογές των τελευταίων ετών. Ούτε οι παρατάξεις έκαναν ιδιαίτερο ντόρο, ούτε οι αρχηγοί των κομμάτων κουβαλήθηκαν στα πανεπιστημιακά αμφιθέατρα για να εκφωνήσουν τις καθιερωμένες ομιλίες, επομένως ούτε τα ΜΜΕ ασχολήθηκαν ιδιαίτερα. Για την ακρίβεια, δεν ασχολήθηκαν καθόλου.

Δεν περιμένετε, βέβαια, να σας πούμε εμείς αποτελέσματα. Πρώτον δεν τα γνωρίζουμε (κάθε παράταξη δίνει τα δικά της) και δεύτερον δεν έχουν και ιδιαίτερη σημασία. Απ' όσο καταλάβαμε, ψήφισαν ελαφρώς λιγότεροι σε σχέση με πέρσι και η σειρά των παρατάξεων δεν άλλαξε (με μια επιφύλαξη για το αν η ΠΚΣ του Περισού πέρασε την ΠΑΣΚ του ΠΑΣΟΚ). Η ΕΑΑΚ, πάντως, είναι μακράν πάνω από την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ (ΑΡΕΝ), στην περίπτωση της οποίας επιβεβαιώθηκε ότι η εκλογική ενίσχυση του ΣΥΡΙΖΑ είναι μια φούσκα, χωρίς καμιά αντιστοίχιση με άλλες κοινωνικές διαδικασίες. Η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ δεν καταφέρνει να δημιουργήσει ρεύμα και μένει στα ίδια: τελευταία και καταϊδρωμένη.

Η ενασχόληση με τα ποσοστά των παρατάξεων, όμως, όπως είπαμε, δεν έχει καμιά σημασία. Γιατί τι αντιπροσωπεύουν αυτά τα ποσοστά στις σημερινές συνθήκες; Εναν αγγυλωμένο γραφειοκρατικό μηχανισμό, που διαμορφώνεται μέσα από καθαρά κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Δεν αντιπροσωπεύουν ένα ζωντανό κίνημα, που πάλλεται, διεκδικεί, συγκρούεται με τον αντίπαλο και με τις οπισθοδρομικές δυνάμεις στο εσωτερικό του.

Έχει και άλλες φορές επισημανθεί από τις στήλες της «Κ», ότι εδώ και πολλά χρόνια τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών δεν αντιπροσωπεύουν αυτό που ονομάζουμε φοιτητικό κίνημα. ΔΑΠ και ΠΑΣΠ στις εκλογές έπαιρναν γύρω στο 70%, μοιράζοντας σημαίες, κάνοντας πάρτι και οργανώνοντας εκδρομές στη Μύκονο. Όσες φορές το φοιτητικό κίνημα βγήκε αγωνιστικά στο προσκήνιο, το έκανε έξω από τις δομές αυτού του αποστεωμένου και ξεφτιλισμένου συνδικαλισμού. Ο λόγος περνούσε στις γενικές συνελεύσεις και στις επιτροπές κατάληψης. Κι όταν γίνονταν εκλογές, ΔΑΠ και ΠΑΣΠ ξαναέπαιρναν τα ποσοστά τους. Γιατί αυτά τα ποσοστά προέρχονται κυρίως από έναν κόσμο που δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτά που ονομάζουμε κίνημα, διεκδίκηση, αγώνας.

Αν, λοιπόν, πρέπει να μας προβληματίσει κάτι στη σημερινή συγκυρία, δεν είναι το όποιο αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών, που σε κάθε περίπτωση δε θα σήμανε απολύτως τίποτα, αλλά η παρατεταμένη «χειμερία νάρκη» του φοιτητικού κινήματος. Κάτι που φάνηκε χαρακτηριστικά στην περίπτωση του «σχεδίου Αθηνά», που δε συγκίνησε παρά ελάχιστους, ειδικά στα ΑΕΙ που δεν αντιμετώπισαν μεγάλες προκλήσεις αλλαγής έδρας.

Ενας προσεκτικός παρατηρητής μπορεί να διαπιστώσει ότι την τελευταία τριετία, που έχουν αναπτυχθεί οι γνωστοί αντιμνημονιακοί αγώνες, με όλες τις αντιφάσεις και τις ανακολουθίες τους, το φοιτητικό κίνημα ως οντότητα δεν δημιούργησε καμιά αίσθηση. Βρέθηκε σε αναντιστοιχία με τις απαιτήσεις των καιρών, ενώ θα περίμενε κανείς να βγει μπροστά, δεδομένων και των ιδιαιτεροτήτων του ως κίνημα, που του επιτρέπεται να εκδηλώνεται με εκρηκτικό τρόπο.

Ξεφεύγει από τις δυνατότητες αυτής της στήλης η διερεύνηση των αιτιών αυτού του φαινομένου, ο εντοπισμός του όμως θεωρούμε πως είναι σωστός. Και πρέπει αυτό ν' απασχολήσει από άποψη τακτικής. Γιατί, βέβαια, κανένα κίνημα δεν μπορεί να εγερθεί με αγωνιστικές εκκλήσεις. Πρέπει ν' αλλάξουν οι διεργασίες στο εσωτερικό του.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΙΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκτίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ